

Stk. 2. Bestemmelse i henhold til stk. 1 kan kun træffes, såfremt den kommune, der skal yde bistand, ikke eller kun i ringe omfang er ramt af krigshandlinger. Civilforsvarsstyrelsen afgør i tilfælde af uenighed mellem kommunerne, hvem der skal afholde udgifterne i forbindelse med det kommunale civilforsvars bistand uden for eget område.

§ 8. Politimesteren og civilforsvarslederen kan, såfremt det lokale civilforsvar i området ikke er tilstrækkeligt på grund af krigsskadernes karakter og omfang, gennem civilforsvarskommandoen rekvirere bistand fra civilforsvarskorpset og lokale civilforsvar.

§ 9. Det lokale civilforsvar, der yder bistand uden for eget område, og civilforsvarskorpset er under kommando af egne befalingsmænd.

§ 10. Civilforsvarskommandoen kan bestemme, at bistand, der rekvireres i henhold til § 8, ikke skal ydes, og at enheder af det lokale civilforsvar uanset bestemmelsen i § 7, stk. 2, 1. pkt., samt sygehusberedskabet skal yde bistand uden for eget område, såfremt det skønnes, at krigsskadernes omfang og risikoen for nye skadetilfælde sammenholdt med størrelsen af de civilforsvarsstyrker, der er til rådighed, gør det påkrævet, at civilforsvarets indsats koncentrerer i bestemte områder.

§ 11. Civilforsvarsstyrelsen etablerer en statslig ambulancetjeneste, der under krig og andre ekstraordinære forhold stationeres på landets sygehuse. Ambulancetjenesten kan indsættes uden for det enkelte sygehus' område.

Stk. 2. På hvert sygehus udpeger sygehusets ledelse en leder af ambulancetjenesten. Civilforsvarskommandoen beordrer ambu-

lancetjenestens enheder indsat gennem sygehusets ambulanceleder.

§ 12. Civilforsvarslederen kan gennem civilforsvarskommandoen rekvirere enheder af ambulancetjenesten.

Stk. 2. Civilforsvarslederen i en kommune, hvor et sygehus er beliggende, kan beordre enheder af ambulancetjenesten, som er stationeret på sygehuset, indsat inden for vedkommende lokale civilforsvars område.

§ 13. Civilforsvarsstyrelsen etablerer en signaltjeneste, der varetager signalformidling til:

- civilforsvarskommandoen
- civilforsvarskorpset
- det lokale civilforsvar
- sygehusberedskabet
- den statslige ambulancetjeneste
- det civile beredskabs myndigheder
- politiet samt
- forsvaret.

§ 14. Kommunalbestyrelsen skal etablere en signaltjeneste, der kan varetage signalformidling mellem kommunens civilforsvar, civilforsvarsstyrelsens signaltjeneste, jfr. § 13, samt vedkommende lokale statslige civilforsvar.

Stk. 2. Civilforsvarsstyrelsen kan bestemme, at der oprettes en fælles signaltjeneste for det lokale kommunale og det lokale statslige civilforsvar.

§ 15. Civilforsvarslederen kan overtage ledelsen af bedriftværnet i en virksomhed og beordre dette indsat uden for virksomhedens område.

§ 16. Bekendtgørelsen træder i kraft den 15. juni 1982.

Indenrigsministeriet, den 21. maj 1982

HENNING RASMUSSEN

/ Heide-Jørgensen

Bekendtgørelse af Lov om forsyningsmæssige foranstaltninger

Herved bekendtgøres lov nr. 236 af 6. juni 1968 om forsyningsmæssige foranstaltninger med de ændringer, der følger af lov nr. 197 af 28. maj 1975.

§ 1. Er der på grund af internationale forhold opstået - eller udsigt til, at der vil opstå - mangel på nødvendige varer, kan industriministeren, for energiforsyningens¹⁾ vedkommende med tilslutning af folketingets energipolitiske udvalg og for andre varers vedkommende med tilslutning af et af folketingets nedsat udvalg, fastsætte bestemmelser om anvendelse, fordeling, prisudligning og placering af landets varebeholdninger i det omfang, dette skønnes påkrævet.

Stk. 2. Såfremt fastsættelsen af bestemmelser efter stk. 1 ikke kan afvente forhandling med udvalget, kan fastsættelsen ske uden tilslutning fra dette. Udvalget skal da underrettes så hurtigt så muligt.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 finder ikke anvendelse med hensyn til fastsættelse af bestemmelser om prisudligning.

§ 2. Ministeren kan oprette de administrative organer, der er nødvendige til gennemførelsen af foranstaltninger efter § 1, ministeren kan endvidere efter forhandling med indenrigsministeren henlægge dele af administrationen til kommunerne.

§ 3. Ministeren kan kræve afgivet de oplysninger, der er nødvendige til gennemførelsen af loven og de bestemmelser, som udfærdiges i medfør af loven.

§ 4. I forskrifter, som udstedes i henhold til loven, kan fastsættes straf af bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne, medmindre højere straf er forskyldt efter lovgivningen i øvrigt. For overtrædelser, der er begået af uagtsomhed, kan der dog alene fastsættes straf af bøde.

Stk. 2. Den, der undlader rettidigt at meddele de oplysninger, der afkræves ham efter § 3, straffes med bøde.

Stk. 3. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab el.lign., kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 5. Sager om overtrædelse af forskrifter, der er udfærdiget i medfør af loven, behandles som politisager. De retsmidler, der omtales i retsplejelovens kap. 68, 69, 71 og 72, finder anvendelse i samme omfang som i sager, det tilkommer statsadvokaten at forfølge.

§ 6. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Industriministeriet, den 26. februar 1986

IB STETTER

/ Kate Galle

¹⁾ Ved oprettelsen af Energiministeriet i 1979 overførtes beføjelserne for de forsyningsmæssige foranstaltninger på energiområdet til dette ministerium.

Bekendtgørelse af Lov om danske skibes forsikring mod krigsfare

Hermed bekendtgøres lov nr. 114 af 29. april 1955 om danske skibes forsikring mod krigsfare med de ændringer, der følger af lov nr. 124 af 12. april 1957.

§ 1. Det ved lov nr. 183 af 4. maj 1939 oprettede forsikringsinstitut »Krigsforsikringen for danske Skibe« fortsætter sin virksomhed på det i nærværende lov indeholdte grundlag.

Stk. 2. Instituttets garantikapital udgør 82.500.000 kr., hvoraf 45 mill. kr. er tegnet af staten, 30 mill. kr. af danske rederier, 3.750.000 kr. af et i dette øjemed dannet konsortium og 3.750.000 kr. af danske forsikringselskaber.

Stk. 3. Med et beløb af 150 mill. kr. påtager staten sig subsidiær garanti for instituttets forpligtelser.

Stk. 4. De 30 mill. kr. af garantikapitalen, som er tegnet af danske rederier, fordeles pr. 1. april 1955 på de enkelte rederier i forhold til forsikringsværdien af den samlede tonnage, der er anmeldt og godkendt til forsikring pr. nævnte dato, jfr. § 4, stk. 1, 3., 4. og 5. punktum, for så vidt dette beløb for det enkelte rederi udgør mindst 200.000 kr.

Stk. 5. Industriministeren bemyndiges til efter indstilling fra instituttets bestyrelse og efter forhandling med rederiorganisationerne at foretage ændringer i fordelingen af den af rederierne tegnede del af garantikapitalen efter reglerne i denne paragrafs stk. 4, så-

fremt en forskydning i den samlede tonnages fordeling på rederierne findes at gøre dette rimeligt.

§ 2. Ethvert rederi, der ejer registreringspligtigt dansk skib, er med de i denne lovs §§ 5 og 6 nævnte undtagelser forpligtet til at lade dette forsikre i instituttet. Anmeldelse af et skib til optagelse i instituttet skal indgives til dette samtidig med skibets anmeldelse til registrering.

Stk. 2. Skib under bygning her i landet skal dog anmeldes til instituttet senest 3 dage efter skibets søsætning. Sker dette ikke, kan skibet ikke forsikres i instituttet, før det er endeligt registreret, medmindre ny fordeling af garantikapitalen finder sted forinden.

Stk. 3. Staten tilhørende skibe kan efter begæring optages i instituttet, jfr. dog herved § 5.

§ 3. Forsikringsinstituttet forestås af en bestyrelse på 11 medlemmer. Formanden og to af bestyrelsens øvrige medlemmer vælges af industriministeren. Fire medlemmer vælges af de i instituttet indtrædende rederier, to af det i § 1 nævnte konsortium og to af de i § 1 nævnte forsikringselskaber. Bestyrelsen

vælger af sin midte en næstformand, hvis valg godkendes af industriministeren. Bestyrelsen udarbejder vedtægter, som godkendes af industriministeren. I øvrigt bestemmer bestyrelsen selv sin arbejdsordning og ansætter den fornødne medhjælp.

Stk. 2. Forsikringsinstituttet har sæde i København eller sådant andet sted inden for eller uden for landets grænser, som måtte blive fastsat af industriministeren. Industriministeren bemyndiges til i tilfælde af en sådan forandring af instituttets sæde at fastsætte de nødvendige regler med hensyn til instituttets ledelse m.v.

§ 4. Hvor intet andet er aftalt, forsikres ethvert forsikringspligtigt skib for den værdi, der er fastsat som skibets kaskotakst, med tillæg af forsikret kaskointeresse. Denne samlede værdi anses i forhold til denne lov som takseret kaskoforsikringsværdi. Bestyrelsen kan efter samråd med den pågældende forsikringstager forhøje eller nedsætte forsikringsværdien for de i instituttet optagne skibe. For ikke-kaskoforsikrede skibe fastsætter bestyrelsen forsikringsværdien. Efter forhandling med rederiorganisationerne kan bestyrelsen – sålænge forhold som nævnt i § 1 i lov nr. 120 af 31. marts 1952 om et skibsfartsnævn ikke er indtrådt – fastsætte et højeste beløb for, hvad instituttet kan overtage som forsikringssum for et enkelt skib.

Stk. 2. Enhver forsikringstager udreder en præmie, der under hensyn til de til enhver tid bestående forhold og muligt opstået underskud fastsættes af bestyrelsen for hver enkelte rejse eller for et bestemt tidsrum. En tidspræmie vil dog til enhver tid under hensyn til forandrede forhold med rimeligt varsel kunne ændres for den tilbagestående del af forsikringstiden.

Stk. 3. Forsikringstageren har – sålænge forhold som nævnt i § 1 i lov nr. 120 af 31. marts 1952 ikke er indtrådt – adgang til selv at overtage risikoen for indtil 50 pct. af den forsikringssum, der kan overtages af instituttet, når han derom afgiver erklæring til bestyrelsen samtidig med, at rejsen anmeldes, henholdsvis en forsikringsperiode begynder, og præmien opgives ham.

Stk. 4. Har et rederi overtages selvrisiko i henhold til stk. 3, kan rederiet ikke overføre denne risiko eller nogen del deraf til instituttet med kortere varsel end nødvendigt for

instituttet til eventuelt at tegne fornøden genforsikring, og under ingen omstændigheder med kortere varsel end 48 timer, efter at begæring om overførelse af risikoen er modtaget af instituttet. Indtræder forhold som nævnt i § 1 i lov nr. 120 af 31. marts 1952, overtager instituttet fra dette tidspunkt at regne risikoen for den fulde forsikringsværdi, uden at særlig anmeldelse fra rederierne er fornøden. Det samme gælder skibe, der i henhold til § 6 er fritaget for forsikringspligt. Bestyrelsen kan fastsætte særlige præmier for sådan overført eller overtaget risiko.

Stk. 5. De af instituttet beregnede præmier kan inddrives ved udpantning, og instituttet har søpanteret i det forsikrede skib og dettes fragt efter reglerne i sølovens § 267, nr. 6. Samme sikkerhedsret haves i erstatningskravet i henhold til sædvanlig kaskoforsikring. Panteretten kan frafalde, såfremt rederen stiller anden, af bestyrelsen godkendt sikkerhed. Frafalder panteretten, skal der gives policen påtegning herom.

§ 5. Krigsskibe og lystfartøjer er undtaget fra forsikring efter denne lov.

Stk. 2. Det samme gælder fiskerfartøjer, medmindre industriministeren efter samråd med fiskeriministeren bestemmer, at de pågældende fartøjer skal omfattes af loven med de afvigelser, som måtte findes fornødne. De pågældende fartøjer danner i så fald en særlig afdeling under instituttet med et selvstændigt regnskab, for hvis eventuelle underskud det samlede institut ikke hæfter.

§ 6. Når vedkommende rederi samtidig med registreringen skriftligt begærer det, skal fritagelse for forsikringspligt efter denne lov tilstås skibe i det omfang, de allerede er dækket mod krigsfare, dog kun sålænge denne dækning varer. Bestyrelsen kan endvidere efter skriftlig begæring fritage også andre skibe, for hvilke der foreligger særlige omstændigheder, for forsikringspligt.

§ 7. Danske skibe, som ikke er forsikringspligtige efter denne lov – herunder skibe under bygning for danske rederier ved danske værfter, for så vidt de er søsat – kan af bestyrelsen optages i instituttet efter derom fremsat skriftlig begæring. Det samme gælder de i § 6 nævnte skibe, for hvilke fritagelse for forsikringspligt er tilstået.

Stk. 2. Skibe over 20 bruttoregistertons, der er hjemmehørende på Færøerne, kan af bestyrelsen optages i instituttet efter derom gennem Færøernes landsstyre fremsat skriftlig begæring.

Stk. 3. Optagelse i instituttet i henhold til denne paragraf kan ikke tilstås for kortere tid end 1 år.

§ 8. Ethvert i instituttet optaget skib skal følge instituttets instruktioner og alle bestemmelser, som måtte blive truffet i medfør af vedtægterne. Rejser og ophold skal, i det omfang bestyrelsen forlanger det, anmeldes for og godkendes af bestyrelsen i overensstemmelse med de i vedtægterne indeholdte regler. Overtrædelse heraf kan efter bestyrelsens beslutning medføre tab af ret til erstatning.

§ 9. Forsikring i henhold til denne lov dækker krigsfare, herunder skade som følge af krigslignende begivenheder, samt skade som følge af sådant oprør og sådanne borgerlige uroligheder, hvorunder krigsvåben anvendes, alt i overensstemmelse med de i denne lov og i vedtægterne nærmere fastsatte betingelser.

Stk. 2. Såfremt dette findes nødvendigt, kan instituttet med henblik på tilvejebringelse af betryggende søforsikringsdækning for danske skibe overtage i genforsikring sådanne almindelige kaskoforsikringer af danske skibe, som ikke kan dækkes gennem danske forsikringsselskaber.

§ 10. Forsikringssummer for forliste skibe må uden bestyrelsens samtykke kun anvendes til anskaffelse af andre skibe eller til opfyldelse af forpligtelser i medfør af denne lovs § 1.

Stk. 2. Når et i instituttet forsikret skib sælges, pantsættes eller går tabt ved søulykke, for hvilken erstatning ikke ydes af »Krigsforsikringen for danske Skibe«, og den ubehæftede værdi af rederiets skibe med tillæg af forsikringssummer, der er båndlagt for rederiet i henhold til stk. 1, som følge heraf bliver mindre end rederiets garantiforpligtelse i henhold til nærværende lov, kan bestyrelsen kræve, at rederiet stiller en af bestyrelsen godkendt sikkerhed for den del af rederiets garantiforpligtelse, der er pålagt rederiet på grundlag af det solgte, pantsatte eller forulykkede skib.

§ 11. For instituttets forpligtelser hæfter først den tegnede garantikapital og derefter staten med det af denne tegnede subsidiære garantibeløb.

Stk. 2. Ingen garant hæfter ud over det af vedkommende tegnede garantibeløb; dette gælder også de enkelte rederier, konsortiets enkelte deltagere og de enkelte forsikringsselskaber.

Stk. 3. Industriministeren kan efter indstilling fra bestyrelsen bestemme, at betalingen af garantibeløb, det påhviler rederierne, konsortiets deltagere og forsikringsselskaberne at indbetale til instituttet, fordeles over et eller flere år. Sådanne beløb forrentes med en til Danmarks Nationalbanks laveste udlånsrente til enhver tid svarende rente, indtil betaling sker.

Stk. 4. Det overskud, som, efter at indbetalt garantikapital er tilbagebetalt, måtte fremkomme ved den endelige opgørelse af instituttets regnskab ved forsikringsvirksomhedens ophør, fordeles mellem garantierne på dette tidspunkt i forhold til deres gennemsnitlige garantihæftelse i tiden siden den 1. april 1949.

§ 12. De dokumenter vedrørende forsikringen, som måtte blive oprettet i medfør af denne lov, er stempelfrie.

Stk. 2. Industriministeren kan overfor instituttet meddele sådanne undtagelser fra bestemmelserne i lov om skadesforsikringsvirksomhed m.v. af 2. maj 1934, som måtte findes påkrævet.

Stk. 3. Instituttet er fritaget for indkomstskat til stat og kommune.

§ 13. Ved »registreringspligtige skibe« forstås i denne lov skibe, der i henhold til lov om danske skibes registrering af 1. april 1892 med senere ændringer er undergivet registreringspligt.

Stk. 2. Ved »fiskerfartøj« forstås et fartøj, der er forsynet med fiskericertifikat i henhold til lov om saltvandsfiskeri af 19. december 1951.

§ 14. Undlader et rederi at efterkomme de pligter, der påhviler det ifølge denne lov, straffes det med bøder.

§ 15. Samtidig med denne lovs ikrafttræden ophæves lov nr. 185 af 4. maj 1935. lov

Nr. 245.

768

14. maj 1986.

nr. 398 af 17. november 1939, lov nr. 211 af 29. april 1940, lov nr. 38 af 3. februar 1941, lov nr. 27 af 27. januar 1943 og lov nr. 139 af 31. marts 1949, dog at bestemmelsen i § 3, stk. 3, i sidstnævnte lov forbliver i kraft, indtil den deri nævnte afregning er gennemført.

Industriministeriet, den 14. maj 1986

NILS WILHELM

/ Jørgen Bredholt

Bekendtgørelse om forøgelse af forsvarrets styrker m.v.

I henhold til § 9, stk. 1, i lov nr. 232 af 26. maj 1982 om forsvarrets personel og § 1, stk. 1, i lov nr. 337 af 21. september 1939 angående tilvejebringelse af befdringsmidler til brug for krigsmagten og ved beskyttelsen af civilbefolkningen mod følgerne af luftangreb, som ændret ved lov nr. 108 af 9. april 1975, fastsættes:

§ 1. Under krig eller andre ekstraordinære forhold forøges forsvarrets styrker efter forsvarsministerens bestemmelse ved indkaldelse af:

- 1) Forstærket fredsstyrke,
- 2) overgangsstyrken,
- 3) forstærket overgangsstyrke eller
- 4) en styrke, der omfatter en i det enkelte tilfælde nærmere fastsat del af ovennævnte styrker.

§ 2. Forøgelse af forsvarrets styrker ved indkaldelse af hjemsendt personel i de i § 1 nævnte tilfælde sker ved ikraftsættelse af mødebefalinger, ved anvendelse af ekstraordinære indkaldelsesordre eller ved en kombination heraf.

Stk. 2. Ved mobilisering skal det i stk. 1 nævnte personel, som ikke er fritaget for øjeblikkelig indkaldelse til forsvaret, under strafansvar i henhold til den militære straffelov uopholdeligt møde i henhold til gældende mødebefalinger.

Stk. 3. Eventuel ombytning af mødebefa-

linger foranstaltes af vedkommende myndighed.

§ 3. Når mobiliseringsordre er udsendt, ringes der uafbrudt i 3 timer med samtlige landets kirkeklokker. Endvidere bekendtgøres mobiliseringsordren gennem presse, radio, fjernsyn, højtalervogne m.v.

§ 4. Ved forøgelse af forsvarrets styrker i henhold til § 1 yder offentlige myndigheder og private de militære myndigheder fornøden bistand. Betaling for befdring, der i nævnte tilfælde er foreskrevet indkaldt personel, udredes af forsvarrets myndigheder.

§ 5. Indkaldelse af civile befdringsmidler, der i henhold til lov nr. 337 af 21. september 1939 er udskrevet til brug for forsvaret, sker i de i § 1 nævnte tilfælde ved ikraftsættelse af mødebefalinger, ved anvendelse af ekstraordinære indkaldelseskort eller ved en kombination heraf.

Stk. 2. Ved mobilisering skal de i stk. 1 nævnte befdringsmidler under strafansvar i henhold til den i stk. 1 nævnte lov uopholdeligt afleveres i overensstemmelse med det tilsendte udskrivningsbevis.

§ 6. Bekendtgørelsen træder i kraft den 16. juni 1986.

Stk. 2. Samtidig ophæves forsvarsministeriets bekendtgørelse nr. 305 af 26. juni 1979.

Forsvarsministeriet, den 6. juni 1986

HANS ENGELL

/ Kristian D. Andersen

Afskrift:

"Cirkulærskrivelse om den kirkelige betjening af befolkningen i krigstid.

Til biskopper og stiftsøvrigheder.

Gennem biskopperne er ministeriet blevet bekendt med, at der råder nogen usikkerhed med hensyn til forståelsen og gennemførelsen af de i cirkulærskrivelse herfra af 4. april 1979 indeholdte retningslinier for den kirkelige betjening af befolkningen i tilfælde af krigsmæssige begivenheders indtræden. I denne anledning skal man i det følgende nærmere redegøre for de principper, der har dannet baggrunden for ministeriets nævnte skrivelse.

Under krig må det befrygtes, at kommunikationen mellem de kirkelige myndigheder vil blive vanskelig eller endog umulig. Det vil derfor være en forudsætning for gennemførelse af de fornødne foranstaltninger, at beslutningsprocessen kan gennemføres lokalt. Dette er søgt opnået ved, at det er overladt til provsteme på egen hånd at træffe alle nødvendige bestemmelser med hensyn til provstiets kirkelige betjening, således som det nærmere fremgår af ministeriets skrivelse af 4. april 1979, afsnit II. Det er herefter provsternes opgave at tilrettelægge den kirkelige betjening af provstiet under disse forhold.

Siden udsendelsen af den fornævnte skrivelse er der tilvejebragt en ordning, hvorefter tjenestemandsansatte præster, der har mødepligt ved forsvaret, af kirkeministeriet - gennem udstedelse af designeringsbevis - kan fritages for at give møde ved fredsstyrelsens forøgelse/mobilisering, jfr. ministeriets skrivelse af 16. februar 1983 til biskopperne. Af hensyn til at provstens tilstedeværelse er af afgørende betydning for videreførelsen af den kirkelige betjening, må ministeriet finde det rettest, at provster, der har mødepligt ved forsvaret, retter henvendelse til kirkeministeriet om opnåelse af designeringsbevis¹ eller etablering af anden ordning.

Den kirkelige betjening skal længst muligt foregå som i fredstid. Når krigsmæssige

¹ Der henvises vedrørende designering til bekendtgørelse nr. 934 af 6. december 1993 om fritagelse for mødepligt ved redningsberedskabet og forsvaret under krise eller krig (designering), og vejledning nr. 192 af 6. december 1993 om samme emne.

begivenheder indtræder, træffer provsten foranstaltning til videreførelse af provstiets kirkelige betjening som anført i ministeriets skrivelse. I forbindelse hermed indkalder han provstiets præster til et orienterende møde.

Den kirkelige beredskabsplanlægning er et led i den almindelige civile beredskabsplanlægning, der forestås af landets 7 civilregioner².

Civilregionernes områder, adresser og telefonnumre er således³:

<u>Civilregion</u>	<u>Adresse og telefonnummer</u>	<u>Område</u>
I	Nordjyllands Statsamt Ålborghus Slot Slotspladsen 1 9000 Ålborg 98 13 45 11 Telefax: 98 16 35 48	Nordjyllands Amtskommune
II	Århus Statsamt Marselis Boulevard 1 8100 Århus C 89 40 11 11 Telefax: 89 40 11 00	Ringkøbing, Århus og Viborg amtskommuner
III	Sønderjyllands Statsamt H.P. Hanssens Gade 42 6200 Åbenrå 74 31 31 31 Telefax: 74 62 84 09	Sønderjyllands, Ribe og Vejle amtskommuner

² Civilregionernes opgaver er nu beskrevet i bekendtgørelse nr. 1070 af 15 december 1994 om civilregioner m.v. samt vejledning 226 af 15. december 1994 om samme emne. Civilregionen koordinerer efter bekendtgørelsens § 4 planlægningen af det civile beredskab i regionen.

³ Adresser m.v. på civilregionerne er ajourført pr. 1. december 1996.

IV	Fyns Statsamt Slottet 5000 Odense 66 11 90 00 Telefax: 65 91 24 00	Fyns Amtskommune
V	Vestsjællands Statsamt Slagelsevej 7 4180 Sorø 53 63 17 00 Telefax: 53 63 13 80	Vestsjællands og Storstrøms amtskommuner
VI	Københavns Overpræsidium Hammerensgade 1 1267 København K 33 12 23 80 Telefax: 33 11 26 08	Københavns, Frederiksborg og Roskilde amtskommuner, Københavns og Frederiksberg kommuner
VII	Bornholms Statsamt Storegade 36 3700 Rønne 56 95 27 01 Telefax: 56 95 58 00	Bornholms Amtskommune

Provsterne kan rette henvendelse direkte til vedkommende civilregionsledelse om spørgsmål af fælles interesse. Ministeriet har gjort civilregionsledelserne bekendt med, i hvilke provstier, en bestemt lokalitet er beliggende, samt med provsternes navne og adresser. Oplysningerne vil til stadighed blive ført ajour herfra.

Af nærværende cirkulærskrivelser, der træder i stedet for cirkulærskrivelse af 30. april 1986, vedlægges et antal eksemplarer til fordeling ved biskoppernes foranstaltning til provsterne.

Kirkeministeriet, den 6. juni 1986

P.M.V.

sign.

Maria Topp

/sign.

Niels Bjerregaard"

Bekendtgørelse om ilandbringelse af fisk fra områder med kemisk krigsmateriel

I medfør af § 7, stk. 4-5, § 8, stk. 4, § 11 a, stk. 1, og § 28, stk. 5, i lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer, jfr. lovbekendtgørelse nr. 383 af 17. juni 1986, fastsættes:

§ 1. Bekendtgørelsen omfatter fiskerfartøjer, der under fiskeri har været i berøring med genstande, som må antages at være kemisk krigsmateriel, herunder gasammuniton, eller at hidrøre herfra, og samme fartøjers redskaber og fangster.

§ 2. Føreren af fiskerfartøjet skal straks efter fiskeriet eller senest ved fartøjets ankomst til havn afgive indberetning til den stedlige fiskerikontrolstation med oplysning om de omstændigheder, som genstandene, jfr. § 1, er opfisket under, og om, hvorledes der er forholdt med disse genstande.

§ 3. Fisk og dele heraf, bl.a. lever, rogn og anden indmad, må ikke ilandbringes fra fiskerfartøjet, før fiskefangsten er kontrolleret og frigivet af fiskerikontrollen eller anden myndighed, der af fiskeriministeren måtte blive bemyndiget til at kontrollere og frigive fangsten.

Stk. 2. Fiskerfartøjet og dets fiskeredskaber

ber må ikke på ny anvendes til fiskeri, før fartøjet og redskaberne er rengjort, og fiskerikontrollen har godkendt rengøringen.

§ 4. Under fiskeri i det område af Østersøen, der er beliggende øst for meridianen 14° 30' øst, skal der om bord i fiskerfartøjet medbringes 3 kg kloramin, som i givet fald skal anvendes i en vandopløsning på 5 pct. til spuling af fartøjet og dets fiskeredskaber.

Stk. 2. I emballage, herunder containere, hvori der opløses eller transporteres fisk og dele heraf, som hidrører fra fiskeri i det i stk. 1 nævnte område, skal lægges en seddel med påtrykt angivelse af fiskerfartøjets havnekeningsbogstav, nummer og navn. Nævnte seddel skal følge emballagen i alle omsætningsled indtil den endelige aftager af fisken i sådan emballage.

§ 5. Overtrædelse af §§ 2-4 straffes med bøde eller hæfte.

§ 6. Bekendtgørelsen træder i kraft den 10. november 1986.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 209 af 23. april 1949 angående ilandbringelse af fisk m.m. fra farvandene omkring Bornholm ophæves.

Fiskeriministeriet, den 16. oktober 1986

LARS P. GAMMELGAARD

/ Lars B. F. Poulsen

Cirkulære vedrørende sikkerhedsbeskyttelse af oplysninger, der er af fælles interesse for NATO-landene, eller hvor der i øvrigt består en offentlig beskyttelsesinteresse

I henhold til aftale mellem deltagerne i Den Nordatlantiske Traktats Organisation er de enkelte medlemslande, herunder Danmark, forpligtet til at yde dokumenter, der tilhører NATO samt nationale dokumenter, i hvilke alle landene som medlemmer af NATO har en fælles interesse, sikkerhedsbeskyttelse i overensstemmelse med reglerne i det af organisationen udsendte dokument C-M (55) 15 (Final). Betegnelsen dokument omfatter ethvert brev, notat, referat, rapport, memorandum, kort, telegram, fotografi, film, akustiske optagelser, elektronisk behandlede data (bånd, disketter m.v.) og udskrifter heraf, programmel samt enhver anden form for nedfældede oplysninger.

Ethvert dokument, der rundsendes inden for NATO, mærkes med betegnelserne NATO eller COSMIC. Dette gælder, hvad enten de deri indeholdte oplysninger stammer fra organisationen som sådan eller er modtaget fra medlemslande eller andre internationale organisationer.

De nævnte betegnelser tilkendegiver, at dokumentet tilhører NATO, og de må ikke anvendes på nationale dokumenter, bortset fra eksemplarer, der særligt er udfærdiget med henblik på rundsendelse inden for NATO.

Betegnelsen COSMIC erstatter betegnelsen NATO, såfremt et dokument, der tilhører NATO, er klassificeret YDERST HEMMELIGT.

For at sikre overholdelsen af de forpligtelser, som Danmark har påtaget sig ved godkendelsen af de i dokument C-M (55) 15 (Final) indeholdte sikkerhedsbestemmelser samt med henblik på at sikkerhedsbeskytte dokumenter af offentlig beskyttelsesinteresse, fastsættes herved følgende regler.

A. Oplysninger, der er af fælles interesse for NATO-landene

I. Cosmic-dokumenter

§ 1. For dokumenter mærket med betegnelsen COSMIC finder de i dokument C-M (55) 15 (Final) med senere ændringer givne bestemmelser direkte anvendelse. Sådanne dokumenter må kun behandles af særligt dertil bemyndigede personer.

II. Klassificering

§ 2. Alle dokumenter mærket med betegnelsen NATO samt nationale dokumenter af fælles interesse for NATO-landene skal i det omfang, hvori de kræver sikkerhedsbeskyttelse, klassificeres efter nedenstående regler.

»YDERST HEMMELIGT« (»TOP SECRET«)

Denne klassifikationsgrad må kun anvendes på dokumenter, hvis videregivelse uden dertil indhentet bemyndigelse ville forvolde Danmark eller dets allierede overordentlig alvorlig skade.

»HEMMELIGT« (»SECRET«)

Denne klassifikationsgrad må kun anvendes på dokumenter, hvis videregivelse uden dertil indhentet bemyndigelse ville forvolde Danmark eller dets allierede alvorlig skade.

»FORTROLIGT« (»CONFIDENTIAL«)

Denne klassifikationsgrad anvendes på dokumenter, hvis videregivelse uden dertil indhentet bemyndigelse ville være til skade for Danmark eller dets allieredes interesser.

»TIL TJENESTEBRUG« (»RESTRICTED«)

Denne klassifikationsgrad anvendes på dokumenter, der ikke kræver klassifikation som »FORTROLIGT«, men som ikke må offentliggøres eller komme til uvedkommendes kundskab.

Det vil dog være nødvendigt udtrykkeligt at anvende klassifikationsbetegnelsen »TIL TJENESTEBRUG« på nationale dokumenter, idet ethvert tjenstligt dokument altid skal anses for at være til tjenestebrug, med mindre indholdet har været offentliggjort eller er bestemt til offentliggørelse.

§ 3. Ansvar for, at dokumenter, som kræver sikkerhedsbeskyttelse, klassificeres, som foran foreskrevet, påhviler den myndighed, der udarbejder dokumentet.

§ 4. Klassifikationsgraden bestemmes under hensyntagen såvel til dokumentets indhold som til den kilde, hvorfra de i dokumentet indeholdte oplysninger hidrører. Bestemmelsen af, hvilken klassifikationsgrad dokumentets indhold nødvendiggør, foretages uafhængigt af klassifikationen af de aktstykker, på grundlag af hvilke dokumentet måtte være udfærdiget.

§ 5. Enkelte sider, afsnit, paragraffer, tillæg og underbilag kan kræve individuel klassifikation. Det bør særligt for så vidt angår mødereferater overvejes, hvorvidt det måtte være muligt at klassificere de enkelte punkter individuelt med henblik på en lettere adgang til at rundsende ekstraktafskrifter af mødereferater til en videre kreds.

§ 6. Ved klassifikation af dokumenter anvendes den laveste klassifikationsgrad, der er forenelig med de sikkerhedsmæssige krav.

Et dokument, der indeholder underbilag, må ikke klassificeres lavere end de højst klassificerede underbilag. Aktpakker (chartesques) vil være at klassificere i samme grad som det højst klassificerede dokument i aktpakken (charteque't).

§ 7. Et følgebrev klassificeres mindst lige så højt som det højst klassificerede bilag, men bør bære en påtegning om, at det ned-

klassificeres eller deklassificeres, når det eller de klassificerede bilag fjernes.

§ 8. Udstederen kan ved påtegning på dokumentet bestemme, at dette efter et nærmere angivet tidspunkt skal nedklassificeres eller deklassificeres.

Udstederen bør jævnligt gennemgå de tidligere udfærdigede klassificerede dokumenter med henblik på ved meddelelse til modtagerne at nedklassificere eller deklassificere disse, for så vidt de hensyn, der betingede klassifikationen, ikke længere er til stede.

§ 9. Modtageren af et klassificeret dokument kan ikke uden udstederens samtykke nedklassificere eller deklassificere dokumentet.

Er et dokument åbenbart for lavt klassificeret af udstederen, kan modtageren klassificere det i en højere grad. Udstederen skal da straks underrettes om den foretagne omklassificering.

§ 10. Klassifikationsgraden påføres med tydeligt stempel dokumentets første side foroven til højre samt foroven og forneden på hvert af dokumentets øvrige ark, jfr. vedlagte bilag. Ved klassifikationsgraderne »YDERST HEMMELIGT« og »HEMMELIGT« bør benyttes rødt stempel og ved klassifikationsgraderne »FORTROLIGT« og »TIL TJENESTEBRUG« blå stempel.

III. Indsigt i klassificerede dokumenter

§ 11. Enhver, som har klassificerede dokumenter til behandling, har pligt til at udvise den største omhu for at sikre, at uvedkommende ikke bliver bekendt med dokumentets indhold.

§ 12. Indsigt i klassificerede dokumenter må kun tilstedes personer, for hvem sådan indsigt er tjenstlig nødvendig.

Ingen er berettiget til at gøre sig bekendt med klassificerede dokumenter, der ikke af rette vedkommende er forelagt den pågældende til behandling eller gennemsyn.

§ 13. Et klassificeret dokument må ikke udlånes eller udleveres nogen tjenestemand eller nogen anden person, der ikke af vedkommende styrelseschef er bemyndiget til at

behandle dokumenter af den pågældende klassifikationsgrad.

§ 14. Antallet af personer, der godkendes til behandling af dokumenter af klassifikationsgraderne »YDERST HEMMELIGT« og »HEMMELIGT«, skal begrænses mest muligt.

Hos styrelseschefen eller den ifølge § 38 udpegede tjenestemand skal stedse bero en til enhver tid ajourført liste over de tjenestemænd, der er berettiget til at modtage »YDERST HEMMELIGE« og »HEMMELIGE« dokumenter.

§ 15. Når det anses for nødvendigt, at personer uden for statsadministrationen (erhvervs sammenslutninger, private virksomheder eller lignende) får overladt klassificerede dokumenter, skal styrelsen ved meddelelse af den i § 13 omhandlede bemyndigelse i særlig grad være opmærksom på, om den eller de personer, som dokumentet agtes overladt til, er pålidelige og egnede til at behandle og opbevare et dokument af den klassifikationsgrad, som er påført dokumentet, herunder om de har mulighed for at yde den fysiske beskyttelse af dokumenterne, som er foreskrevet (boks, pengeskab m.v.). Endvidere skal styrelsen være opmærksom på, om det er nødvendigt at videregive dokumentet i dets helhed, eller om det må anses for tilstrækkeligt at videregive et uddrag, der kun indeholder en del af de beskyttede oplysninger, og som eventuelt kan klassificeres i en lavere grad end originaldokumentet.

Inden et klassificeret dokument overlades personer uden for statsadministrationen, skal den styrelse, der videregiver dokumentet, gøre sådanne personer bekendt med de for den civile statsadministration i nærværende cirkulære fastsatte sikkerhedsbestemmelser samt gøre de pågældende opmærksom på deres ansvar i henhold til straffeloven.

IV. Udfærdigelse af klassificerede dokumenter

§ 16. Dokumenternes udfærdigelse må kun betros personer, der er godkendt til at behandle klassificerede dokumenter.

§ 17. Dokumenterne skal fremstilles i et så begrænset antal eksemplarer som muligt.

Består et dokument af flere ark, skal arkene være forsvarligt sammenhæftede, siderne skal pagineres, og hver side skal være påført klassifikationsgraden.

Dokumenter, der er klassificeret »YDERST HEMMELIGT« og »HEMMELIGT«, skal på første side være forsynet med angivelse af sideantallet, og såfremt dokumentet fremstilles i mere end ét eksemplar, skal hvert eksemplar nummereres.

§ 18. Afskrift, kopiering og oversættelse af klassificerede dokumenter må kun foretages i absolut nødvendigt omfang.

Et »YDERST HEMMELIGT« dokument må i almindelighed ikke af modtageren helt eller delvis afskrives, oversættes eller på anden måde gengives uden forud indhentet bemyndigelse fra udstederen. Såfremt modtageren ikke uden væsentlig ulempe kan afvente udstederens bemyndigelse, og det anses for absolut påkrævet at afskrive, oversætte eller på anden måde gengive dokumentet, må dette kun ske efter bemyndigelse af vedkommende styrelseschef i hvert enkelt tilfælde, og gengivelsen skal

- a) være forsynet med påtegningen »YDERST HEMMELIGT« foroven til højre på første side og foroven og fornedet på hvert af de øvrige ark,
- b) være forsynet med originaldokumentets journal- og eksemplarnummer tillige med angivelse af udstederen,
- c) være forsynet med et særligt eksemplarnummer, som den, der besørger afskriften, oversættelsen eller gengivelsen, giver dokumentet,
- d) udfærdiges af personer, der er godkendt til at behandle »YDERST HEMMELIGE« dokumenter,
- e) indberettes til udstederen, der skal underrettes om antallet af afskrifter, oversættelser eller gengivelser.

§ 19. Kladder, koncepter, stenogrammer, notater og maskinlæsbare informationsbærende medier, f.eks. magnetbånd, disketter m.v., der danner grundlaget for udfærdigelsen af klassificerede dokumenter, samt carbonpapir skal efter brugen enten straks effektivt tilintetgøres eller opbevares og behandles på samme måde som det klassificerede dokument. Det samme gælder farvebånd

og trækpapier, såfremt der heraf kan udledes oplysninger om dokumentets indhold.

§ 20. Diktatet af dokumenter, der kræver sikkerhedsbeskyttelse, og samtale om deres indhold må ikke finde sted under sådanne forhold, at diktatet eller samtalen kan aflyttes. Indholdet af dokumenter af de 3 højeste klassifikationsgrader må ikke drøftes i telefonen.

§ 21. Klassificerede dokumenter skal i almindelighed journaliseres straks ved modtagelsen. Journalisering og aktering må kun foretages af personer, der er særligt godkendt dertil.

Journaler, der indeholder klassificerede oplysninger, skal opbevares på samme måde som de i journalen indførte højest klassificerede sager.

V. Forsendelse m.v.

§ 22. Inden for samme bygning kan klassificerede dokumenter kun overdrages fra hånd til hånd mellem de til indsigt i sådanne dokumenter godkendte tjenestemænd eller befordres i lukket kuvert af et dertil særligt udpeget bud. Såfremt dokumenterne ikke befordres i lukket kuvert, skal de bæres således, at deres indhold er utilgængeligt for uvedkommende.

§ 23. Ved forsendelsen af klassificerede dokumenter af de tre højeste klassifikationsgrader skal disse anbringes i 2 kuverter af svært papir.

Den indre kuvert forsynes med samme klassifikationspåtegning som det i kuverten indeholdte dokument, og denne kuvert forsegles.

Klassifikationspåtegning må ikke påføres den yderste kuvert, men denne vil være at forsyne med et forsendelsesnummer med henblik på kvittering for modtagelsen.

§ 24. Forsendelse til udlandet af dokumenter af de tre højeste klassifikationsgrader må kun ske ved diplomatisk kurér.

Forsendelse inden for Danmark af »YDERST HEMMELIGE« og »HEMMELIGE« dokumenter må kun ske ved kurér eller bud, der er særligt godkendt hertil. »FOR-

TROLIGE« dokumenter må dog tillige forsendes med anbefalet post.

Forsendelse pr. post af »FORTROLIGE« dokumenter til Grønland og Færøerne bør dog kun ske, såfremt det efter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde skønnes forsvarligt.

I almindelighed bør kun danske statsborgere benyttes til kurértjeneste.

§ 25. Hvis klassificerede oplysninger af de tre højeste klassifikationsgrader befordres elektrisk, elektronisk, som radiobølger eller lignende, skal oplysningerne altid sendes kryptograferet.

Endvidere skal NATO-klassificerede oplysninger af klassifikationsgraden »TIL TJENESTEBRUG« ved nævnte befordringsmåde kryptograferes, medmindre meddelelsen er yderst hastende og kryptoudstyr ikke er tilgængeligt.

§ 26. Post, der indeholder klassificerede dokumenter, må kun adresseres til og åbnes af personer, der er berettiget til indsigt i dokumenter af den klassifikationsgrad, som forsendelsen indeholder.

§ 27. Ved forsendelse af »YDERST HEMMELIGE« og »HEMMELIGE« dokumenter skal der altid på særskilt blanket kvitteres for dokumentets modtagelse. For så vidt angår andre klassificerede dokumenter er sådan kvittering udfornøden, medmindre udstederen har stillet krav derom. Den særlige blanket, der nedlægges i den indre kuvert, underskrives straks af modtageren og tilbagesendes afsenderen. Kvitteringen, som ikke kræver nogen klassifikation, må alene indeholde oplysning om dokumentets journal- og eksemplarnummer og ikke om dets titel. Modtager dokumentets afsender ikke kvittering, eller modtages den med forsinkelse, skal en undersøgelse af årsagen hertil straks iværksættes.

§ 28. Bude og kurérer skal i en særlig bog sikre sig kvittering for forsendelsens aflevering, idet det på den ydre kuvert anførte forsendelsesnummer benyttes.

VI. Opbevaring m.v.

§ 29. Kontorer og lokaler, hvor der opbevares klassificerede dokumenter, og EDB-udstyr til behandling af sådanne, skal være således sikret, at uvedkommende ikke kan skaffe sig adgang hertil.

Kontorer og lokaler, hvor klassificerede dokumenter ligger fremme, skal til stadighed være under opsyn af en tjenestemand, der er berettiget til indsigt i dokumenterne.

Elektronisk behandlede data skal ved systemtekniske sikringer beskyttes mod uvedkommendes adgang.

Ved elektronisk og elektrisk behandling af klassificerede oplysninger må der træffes foranstaltninger til modvirkning af uautoriseret aflæsning af udstrålingen fra det benyttede anlæg.

Det anvendte program skal ved udfærdigelse, benyttelse og under opbevaring klassificeres som de dokumenter, det skal finde anvendelse på.

§ 30. »FORTROLIGE« dokumenter skal opbevares i penge- eller stålskabe med dirkefrie nøgletåse eller kombinationslåse.

»YDERST HEMMELIGE« og »HEMMELIGE« dokumenter skal opbevares i et godkendt pengeskab med kombinationslås.

Inden for særligt sikrede områder kan »HEMMELIGE« dokumenter dog opbevares i stålskabe som de i stk. 1 nævnte.

Pengeskabe, hvori opbevares »YDERST HEMMELIGE« og »HEMMELIGE« dokumenter, skal uden for særligt sikrede områder være forsynet med boksalarmanlæg af anerkendt fabrikat med sabotagesikret signaloverførsel til døgnbemandet alarmcentral.

De foreskrevne låseanordninger og boksalarmanlæg skal regelmæssigt efterses.

§ 31. Nøgle til penge- eller stålskabe, hvori klassificerede dokumenter opbevares, skal, når bygningen forlades, anbringes i et nøgleskab, forsynet med kombinationslås og må aldrig medbringes uden for bygningen.

Tab af nøgle til penge- eller stålskabe, hvori opbevares klassificerede dokumenter, skal straks meldes til styrelseschefen eller den ifølge § 38 udpegede tjenestemand, der træffer foranstaltning til, at låsen udskiftes.

§ 32. Klassificerede dokumenter, der medtages fra tjenestestedet, må ikke fremtages på offentlige steder og må ikke efterlades i jern-

banekupeer, motorkøretøjer, hotelværelser, garderober eller andre ubeskyttede steder.

»YDERST HEMMELIGE« og »HEMMELIGE« dokumenter, der medtages fra tjenestestedet, skal transporteres i en dirkefri metaltransportkassette.

Forinden dokumenter af klassifikationsgraden »FORTROLIGT« og derover medtages fra tjenestestedet, skal der udfærdiges en fortegnelse i to eksemplarer over de medbragte dokumenter. Det ene eksemplar opbevares på tjenestestedet, og det andet medtages til brug ved eventuel mønstring.

§ 33. Hvis klassificerede dokumenter bortkommer, eller der næres mistanke om, at uvedkommende kan have fået kendskab til indholdet, skal dette straks meldes til styrelseschefen eller den ifølge § 38 udpegede tjenestemand, der underretter styrelseschefen og foranlediger, at der iværksættes en undersøgelse, og at der træffes nødvendige forholdsregler for at begrænse følgerne af, at uvedkommende er eller kan befrygtes at være blevet bekendt med dokumentet og dets indhold.

§ 34. Opstår der ved krigshandlinger eller under en kritisk situation af anden art fare for, at klassificerede dokumenter kan komme uvedkommende i hænde, skal den, der er ansvarlig for dokumenterne, straks iværksætte foranstaltninger for at få dem bragt i sikkerhed eller – hvis dette ikke er muligt – tilintetgjort.

Den enkelte styrelse udarbejder en kriseplan med henblik på opnåelse af den i stk. 1 foreskrevne sikring eller tilintetgørelse.

§ 35. Med henblik på at undgå unødigt ophobning bør klassificerede dokumenter destrueres, så snart de er sat ud af kraft eller i øvrigt må anses for overflødige.

Den tjenestemand, der i medfør af § 38 er udpeget til at kontrollere sikkerhedsbestemmelsernes overholdelse, træffer foranstaltning til destruktionsforetagelse.

Destruktionen foretages under kontrol ved brænding, formaling, strimmelskæring eller på anden måde, der endeligt sikrer mod rekonstruktion.

Om destruktionsforetagelse af »YDERST HEMMELIGE« og »HEMMELIGE« dokumenter udfærdiges en attest, der underskrives af to

personer, der har overværet destruktionsen. Attesten skal angive sagens j.nr., dokumentets betegnelse, eksemplarnummer (-numre) og tilintetgørelsesmetoden.

§ 36. Ligeledes med henblik på at undgå unødigt ophobning kan klassificerede dokumenter mikrofotograferes, hvorefter originaldokumentet tilintetgøres i overensstemmelse med bestemmelsen i § 35. Mikrofotografering må kun foretages af personer, der er bemyndiget til indsigt i klassificerede dokumenter, og der skal gives mikrofilmene samme sikkerhedsmæssige beskyttelse som originaldokumentet.

VII. Udførelse og tilsyn

§ 37. De i dette cirkulære indeholdte bestemmelser, der er gældende for alle styrelser inden for den civile statsadministration, skal være kendt af alle, der behandler eller har adgang til klassificerede oplysninger.

Der bør af de enkelte styrelser udarbejdes supplerende forskrifter som vejledning til cirkulæret. Såfremt det i de enkelte styrelser må anses for nødvendigt, at der gennemføres yderligere sikkerhedsforanstaltninger (f.eks. sikring af kontorer, oprettelse af alarmanlæg og lign.), udarbejdes detailplaner herom af vedkommende styrelse i samråd med politiets efterretningstjeneste.

§ 38. Det påhviler vedkommende styrelseschef at træffe foranstaltninger til sikring af, at de i dette cirkulære indeholdte bestemmelser overholdes. Styrelseschefen skal udpege en tjenestemand til at bistå ved bestemmelseernes gennemførelse og den fortsatte kontrol med, at de overholdes. Det i styrelsen ansatte personale kan rette henvendelse

direkte til denne angående sikkerhedsanliggender.

§ 39. Politiets efterretningstjeneste yder bistand ved gennemførelsen af de i dette cirkulære fastsatte regler samt de af de enkelte styrelser selv udarbejdede sikkerhedsforskrifter.

§ 40. Politiets efterretningstjeneste fører inden for civile områder tilsyn med overholdelsen af de sikkerhedsmæssige foranstaltninger, som Danmark er forpligtet til at gennemføre, og foretager periodiske inspektioner, for NATO dokumenters vedkommende eventuelt bistået af NATO-eksperter.

B. Oplysninger af offentlig beskyttelsesinteresse

Enhver offentlig myndighed, der ligger inde med dokumenter af offentlig beskyttelsesinteresse, som ikke falder ind under det ovenfor under A beskrevne område, kan med henblik på opnåelse af tilstrækkelig sikring af disse mod uautoriseret anvendelse, modifikation eller ødelæggelse indhente den nødvendige vejledning og bistand hos politiets efterretningstjeneste.

De i kapitel A, II-VI givne regler kan efter omstændighederne finde anvendelse.

Tilsvarende kan politiets efterretningstjeneste efter aftale med den ansvarlige offentlige myndighed yde vejledning og bistand til private eller andre, der af en offentlig myndighed modtager materiale af offentlig beskyttelsesinteresse.

Statsministeriets cirkulære af 14. april 1959 vedrørende sikkerhedsbeskyttelse af oplysninger, der er af fælles interesse for NATO-landene, ophæves.

Statsministeriet, den 1. november 1986

PETER WIESE

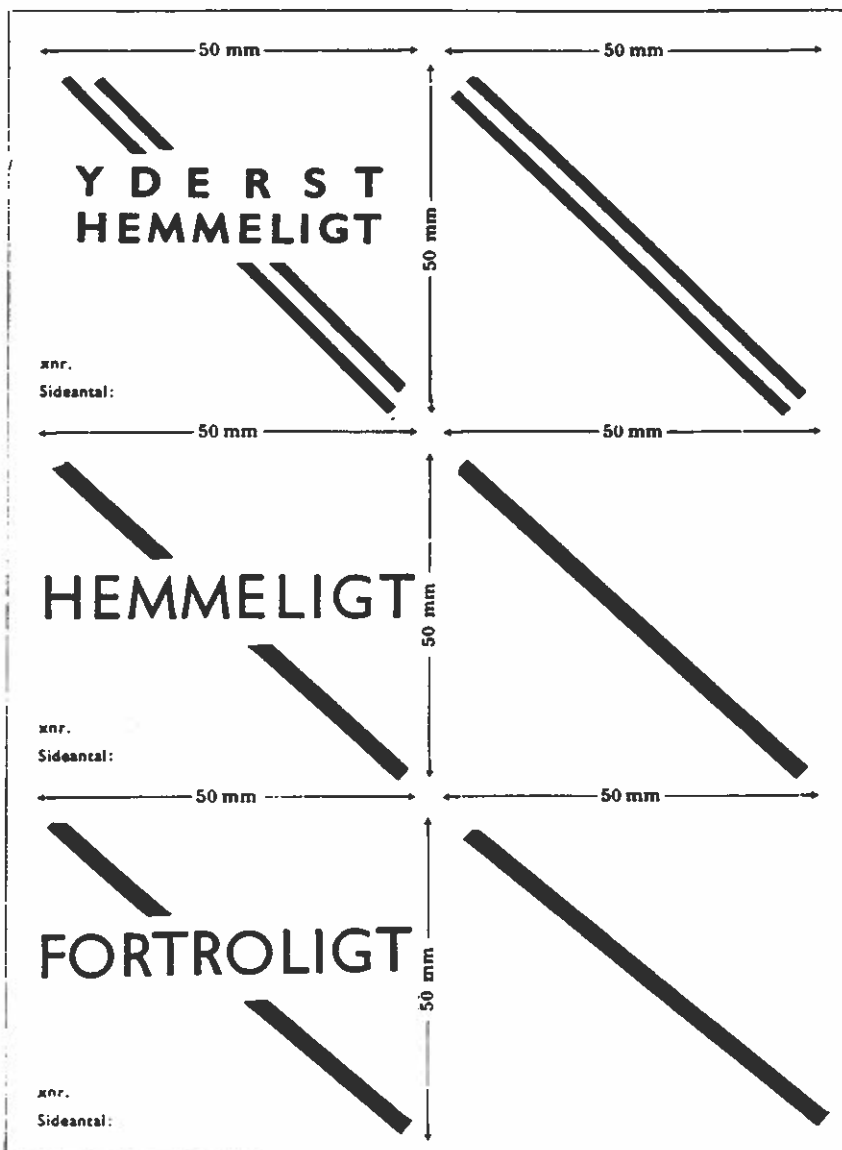
/ Ole Tarp

TIL TJENESTEBRUG

~~PORTROLIGT~~
xnr.
Sideantal:

~~HEMMELIGT~~
xnr.
Sideantal:

~~YDERST HEMMELIGT~~
xnr.
Sideantal:

Bekendtgørelse om kommunernes styrelse under krig eller truende udsigt til krig

I henhold til § 3 a, stk. 3, i lov om det civile beredskab, jfr. lovbekendtgørelse nr. 279 af 3. juni 1985, fastsættes:

§ 1. Under krig eller truende udsigt til krig finder reglerne i denne bekendtgørelse anvendelse på styrelsen af kommunerne, når det er umuligt at samle en beslutningsdygtig kommunalbestyrelse.

Stk. 2. Reglerne i denne bekendtgørelse om kommuner gælder tillige for amtskommuner og Hovedstadsrådet.

§ 2. Når det er umuligt at samle en beslutningsdygtig kommunalbestyrelse, varetager økonomiudvalget kommunalbestyrelsens og de stående udvalgs, herunder socialudvalgets, funktioner.

Stk. 2. Når det er umuligt at samle et beslutningsdygtigt økonomiudvalg, varetager borgmesteren kommunalbestyrelsens og udvalgenes, herunder socialudvalgets, funktioner. Når det igen er muligt at samle et beslutningsdygtigt økonomiudvalg, gælder reglerne i stk. 1.

§ 3. Når det i kommuner med magistratsordning er umuligt at samle en beslutningsdygtig kommunalbestyrelse, varetager magistraten kommunalbestyrelsens funktioner.

Stk. 2. I tilfælde af et magistratsmedlems forfald varetages dennes funktioner af borgmesteren (overborgmesteren).

Stk. 3. Når det er umuligt at samle en beslutningsdygtig magistrat, varetager borgmesteren (overborgmesteren) kommunalbestyrelsens funktioner. Når det igen er muligt at

samle en beslutningsdygtig magistrat, gælder reglerne i stk. 1.

§ 4. Når betingelserne for at anvende reglerne i § 2 og § 3 ikke længere er tilstede, styres kommunen igen i fuld udstrækning efter reglerne i den kommunale styrelseslovgivning.

§ 5. Meddelelse om, at kommunen styres efter reglerne i § 2 eller § 3, skal snarest gives til indenrigsministeren. Tilsvarende skal meddelelse om, at kommunen igen styres efter reglerne i den kommunale styrelseslovgivning, jfr. § 4, snarest gives til indenrigsministeren.

§ 6. Når kommunen styres efter reglerne i denne bekendtgørelse, kan det kompetente organ efter bestemmelserne i § 2 og § 3 fravige reglerne i den kommunale styrelseslovgivning.

§ 7. Medlemmerne af kommunalbestyrelsen har pligt til at varetage de funktioner, der pålægges dem af økonomiudvalget, jfr. § 2, stk. 1, eller af borgmesteren, jfr. § 2, stk. 2.

Stk. 2. I kommuner med magistratsordning har samtlige medlemmer af kommunalbestyrelsen, i Københavns Kommune tillige medlemmerne af magistraten, pligt til at varetage de funktioner, der pålægges dem af magistraten, jfr. § 3, stk. 1, eller af borgmesteren (overborgmesteren), jfr. § 3, stk. 3.

§ 8. Kommunalbestyrelsen udpeger blandt sine medlemmer to eller flere stedfortrædere,

der i en angiven rækkefølge skal varetage borgmesterens funktioner i tilfælde af dennes forfald, når kommunen styres efter reglerne i § 2. Valget af stedfortræderne foretages ved almindelig flertalsafstemning og har gyldighed for kommunalbestyrelsens funktionsperiode.

Sik. 2. I kommuner med magistratsordning udpeger kommunalbestyrelsen blandt magistratens og/eller kommunalbestyrelsens medlemmer to eller flere stedfortrædere, der i en angiven rækkefølge skal varetage borgmesterens (overborgmesterens) funktioner i tilfælde af dennes forfald, når kommunen styres efter reglerne i § 3. Valget af stedfortræderne foretages ved almindelig flertalsafstemning.

§ 9. Regnskab for den periode, i hvilken

kommunen har været styret efter reglerne i denne bekendtgørelse, skal, når kommunen igen i fuld udstrækning styres efter reglerne i den kommunale styrelseslovgivning, forelægges kommunalbestyrelsen. Tilsvarende gælder for årsbudgetter og budgetoverslag, som er udarbejdet, og årsregnskaber, som er aflagt, mens kommunen har været styret efter reglerne i denne bekendtgørelse.

§ 10. Tilsynsmyndigheden skal snarest muligt underrettes om dispositioner, som efter den kommunale styrelseslovgivning kræver tilsynsmyndighedens samtykke, men som er foretaget uden sådant samtykke, jfr. § 6.

§ 11. Bekendtgørelsen træder i kraft ved kundtgørelsen i Lovtidende.

Indenrigsministeriet, den 9. november 1987

THOR PEDERSEN

Emil le Maire

Bekendtgørelse af lov om et skibsfartsnævn

Herved bekendtgøres lov om et skibsfartsnævn, jf. lovbekendtgørelse nr. 148 af 4. april 1979, med de ændringer, der følger af lov nr. 857 af 23. december 1987.

§ 1. Med henblik på opfyldelsen af de af Danmark ved tiltrædelsen af Den nordatlantiske Traktat påtagne forpligtelser bemyndiges industriministeren til at nedsætte et skibsfartsnævn.

Stk. 2. Fra det tidspunkt det under Den nordatlantiske Traktats Organisation oprettede skibsfartsorgan (Defence Shipping Authority) træder i virksomhed, overtager skibsfartsnævnet brugsretten til samtlige danske oceangående skibe og er bemyndiget til at overtage brugsretten til ikke-oceangående skibe og fartøjer.

Stk. 3. Før Defence Shipping Authority er trådt i virksomhed, kan skibsfartsnævnet mod erstatning overtage brugsretten til forud af nævnet udpegede skibe med henblik på opfyldelsen af en Danmark under Den nordatlantiske Traktat påhvillende forpligtelse.

Stk. 4. Ved overtagelsen af brugsretten kan nævnet, såfremt forholdene findes at nødvendiggøre dette, tilsidesætte mulige på overtagelsestidspunkt løbende befragtningsaftaler.

Stk. 5. Skibsfartsnævnet har ansvaret for udnyttelsen af de til brug overtagne skibe som led i gennemførelsen af de i traktaten forudsatte fælles forsvarsforanstaltninger og for iværksættelsen af de foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at sikre landets tilførsler og samfærdslen mellem landsdelene.

§ 2. Skibsfartsnævnet skal søge overenskomst sluttet med de enkelte rederier om vilkårene for brugsretten til deres skibe. Disse over-

Industrimin. j.nr. 87-871-2.

enskomster skal godkendes af industriministeren. Kan sådan overenskomst ikke opnås med et rederi, fastsætter skibsfartsnævnet efter indhentet godkendelse fra ministeren vilkårene for brugen af dette rederis skibe.

Stk. 2. For skibe, der ønskes overtaget i medfør af § 1, stk. 3, afslutter skibsfartsnævnet en særlig overenskomst. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Med hensyn til sådanne skibe, hvortil skibsfartsnævnet, efter at Defence Shipping Authority er trådt i virksomhed, ikke overtager brugsretten, kan nævnet foreskrive, at befragtningsaftaler og rejser skal godkendes af nævnet, ligesom nævnet kan pålægge rederierne at lade deres skibe foretage bestemte rejser til fragtrater, der bestemmes af nævnet under hensyntagen til fragt- og omkostningsniveau på rejsens tidspunkt.

§ 3. Skibsfartsnævnet består af en af kongen udnævnt formand samt seks andre af industriministeren udnævnte medlemmer, af hvilke tre udpeges af Danmarks Rederiforening. For hvert af medlemmerne udnævnes på samme måde en suppleant.

Stk. 2. Nævnets forretningsorden skal godkendes af ministeren. Nævnet antager fornøden medhjælp.

§ 3 a. Henlægger industriministeren sine beføjelser efter loven til Søfartsstyrelsen, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen,

TLOV

5-10 b/indu47780k04x

herunder at klager ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 4. Indtil Defence Shipping Authority er trådt i virksomhed, afholdes udgifterne ved nævnets virksomhed af statskassen.

Stk. 2. Efter at Defence Shipping Authority er trådt i virksomhed, afholdes udgifterne ved skibsfartsnævnets virksomhed af de af nævnet indkasserede fragter for de overtagne skibe. Endvidere refunderer nævnet de af statskassen i henhold til stk. 1 afholdte udgifter, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Overtager skibsfartsnævnet i medfør af § 1, stk. 3, brugsretten til et eller flere skibe, afholdes de dermed forbundne udgifter, herunder erstatning til skibets reder, af statskassen. Fragter, som et sådant skib indtjener, tilfalder statskassen. Træder Defence Shipping Authority i virksomhed, er indtægter og udgifter opstået forud for dette tidspunkt på grund af overtagelsen af brugsretten til et skib skibsfartsnævnet uvedkommende.

Stk. 4. Medfører en overtagelse af brugsretten i medfør af § 1, stk. 3, at eksisterende pantrettigheder forfalder, kan staten indtræde som kreditor på samme vilkår som hidtil gældende.

§ 5. For de af skibsfartsnævnet eller de enkelte rederier oppebårne indtægter i fremmed valuta vedrørende de til brug overtagne skibe består hjemførelsespligt m.v. efter de til enhver tid herom gældende regler.

§ 6. Skibsfartsnævnet kan pålægge rederierne at gøre indberetning til nævnet om deres skibes positioner og rejser og kan i øvrigt kræve alle for sin virksomhed fornødne oplysninger meddelt, mundtligt eller skriftligt, såvel af offentlige myndigheder som af private. Sådanne oplysninger kan kræves afgivet på tro og love.

§ 7. Overtrædelser af denne lov eller de i medfør af samme givne forskrifter og tilside-sættelse af noget af skibsfartsnævnet givet pålæg straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 3 år. Med samme straf anses den, der overfor nævnet giver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger, der måtte være af betydning for nævnets dispositioner, såvel som den, der handler i strid med de af nævnet fastsatte vilkår. Begås de omhandlede overtrædelser uagtsomt, er straffen bøde eller under skærpende omstændigheder hæfte.

§ 8. Sager angående overtrædelse af denne lov behandles som politisager. De i lov om retens pleje kapitel 68, kapitel 69, kapitel 71 og kapitel 72 omhandlede retsmidler finder anvendelse på de pågældende sager i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge.

§ 9. Denne lov træder i kraft straks.

—
Lov nr. 857 af 23. december 1987 indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 16. Loven træder i kraft den 1. januar 1988.

Industriministeriet, den 29. september 1988

NILS WILHJELM

/ Torben Ginnerup

Bekendtgørelse af lov om energipolitiske foranstaltninger

Herved bekendtgøres lov nr. 194 af 28. april 1976 om energipolitiske foranstaltninger med senere ændringer, der følger af lov nr. 304 af 4. juni 1986 og lov nr. 162 af 15. marts 1989.

Kapitel 1 *Energi politisk planlægning*

§ 1. Med det formål at skabe grundlag for en formindskelse af landets afhængighed af importeret olie gennem forbedret udnyttelse og anvendelse af energi og ved fremskyndet udnyttelse af andre energikilder udarbejder energiministeren energipolitiske redegørelser, der indeholder:

- 1) vurderinger af energibehov og energiforsyningsmuligheder,
- 2) målsætninger og planer for en hensigtsmæssig fremskaffelse og udnyttelse af forskellige former for energi samt
- 3) programmer for energiforskning og -udvikling.

Stk. 2. Energiministeren afgiver de i stk. 1 nævnte redegørelser til Folketinget.

§ 2. (Ophævet)

Kapitel 2 *Energistyrelsen*

§ 3. Energistyrelsen bistår energiministeren og andre myndigheder i spørgsmål inden for energiområdet.

Stk. 2. Styrelsen skal følge og vurdere den danske og den internationale udvikling i produktion, forsyning, forbrug og forskning på energiområdet.

Energimin. j.nr. 810-3
L.T.A. 129

Stk. 3. Ministeren kan overdrage styrelsen at varetage opgaver, herunder udøve beføjelser, inden for energiområdet, som efter lovgivningen påhviler ministeren.

Kapitel 3 *Forskningscenteret Risø*

§ 4. Forskningscenteret Risø har til formål at udføre naturvidenskabelig og teknologisk forskning og udviklingsarbejde med energi som hovedområde.

Stk. 2. Risø rådgiver offentlige myndigheder i energimæssige og andre spørgsmål, hvor forskningscenteret har særlige forudsætninger.

Stk. 3. Risø kan for offentlige eller private rekvirenter påtage sig løsning af opgaver inden for ovennævnte områder. Sådan virksomhed kan gøres betinget af vederlag, ligesom der kan aftales særlige vilkår i kontrakter herom.

§ 5. Risø ledes af en bestyrelse på indtil 10 medlemmer. Formanden og de øvrige medlemmer udpeges af energiministeren for 3 år ad gangen. Medlemmerne skal bl.a. repræsentere videnskabelig og teknisk forskning, Miljøministeriet samt erhvervsmæssig indsigt. 2 medlemmer udpeges efter indstilling fra medarbejderne på Risø.

Stk. 2. Energiministeren fastsætter efter indstilling fra bestyrelsen retningslinjerne for Risø's arbejde. Bestyrelsen godkender årlige og flerårige arbejdsprogrammer og alle større pro-

ELOV

28-4 b/engm61314k03
ISSN 0106-8458

jekter samt deltagelse i internationale projekter.

§ 6. Direktionen varetager den daglige ledelse af Risø.

Stk. 2. Direktionen udpeges af energiministeren for 6 år ad gangen efter indstilling fra bestyrelsen.

§ 7. Bestyrelsen afgiver en årlig beretning om Risøs virksomhed til energiministeren, der videregiver den til Folketinget.

§ 8. Nærmere bestemmelser for Risøs bestyrelse og direktion fastsættes af energiministeren.

Kapitel 4

Ikrafttræden m.v.

§ 9. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Lov nr. 312 af 21. december 1955 om en atomenergikommission ophæves.

Stk. 3. I § 5, stk. 1, i lov nr. 199 af 24. maj 1972 om forskningsråd og planlægningsrådet for forskningen ændres »atomenergikommissionen« til: »bestyrelsen for Forskningscentret Risø«.

§ 10. Loven gælder ikke Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 304 af 4. juni 1986, efter hvilke ændringer er foretaget i § 4, stk. 1-2, træder ifølge lovens § 4 i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.¹⁾

Lov nr. 162 af 15. marts 1989, efter hvilke ændringer er foretaget i § 2, trådte i kraft den 22. marts 1989.

Energiministeriet, den 27. april 1989

JENS BILGRAV-NIELSEN

/ Jørgen Staffeldt

¹⁾ Loven trådte i kraft d. 14. juni 1986.

Bekendtgørelse om prioriterede virksomheder m.v.

I henhold til § 2, § 5 og § 7 i lov om det civile beredskab, jf. lovbekendtgørelse nr. 279 af 3. juni 1985, fastsættes herved følgende:

§ 1. Som led i planlægningen af det civile beredskab kan Industri- og Handelsstyrelsen udpege prioriterede virksomheder med henblik på styrkelse og udnyttelse af landets produktionsevne samt sikring og fordeling af forsyninger af enhver art under krig eller truende udsigt til krig.

Stk. 2. Prioriterede virksomheder kan udpeges med henblik på opfyldelse af aftaler med andre lande om gensidig forsyningsikkerhed.

Stk. 3. Som prioriteret virksomhed kan udpeges private og offentlige virksomheder inden for fremstillingsvirksomhed samt handels-, transport- og anden servicevirksomhed.

Stk. 4. Industri- og Handelsstyrelsen optager forhandling med andre myndigheder og de berørte erhvervsorganisationer om behovet for udpegning af prioriterede virksomheder på de forskellige forsyningsområder.

Stk. 5. Inden en virksomhed udpeges som prioriteret virksomhed, forhandler Industri- og Handelsstyrelsen herom med den pågældende virksomhed.

§ 2. I de situationer, der er omfattet af § 1, stk. 1, gives prioriterede virksomheder en fortrinnsstilling til de for produktionen nødvendige ressourcer, herunder energiforsyning, tilførsel af råvarer og hjælpestoffer m.v. samt arbejdskraft.

Stk. 2. Industri- og Handelsstyrelsen optager forhandling med andre myndigheder om de prioriterede virksomheders fortrinnsstilling til de nødvendige ressourcer.

§ 3. Industri- og Handelsstyrelsen kan pålægge prioriterede virksomheder periodisk at indsende nærmere oplysninger om produktions- og lagerforhold.

Stk. 2. Industri- og Handelsstyrelsen kan under iagttagelse af bestemmelserne i § 5 i lov om det civile beredskab pålægge prioriterede virksomheder at have nærmere fastsatte minimumsbeholdninger af varer og produktionsmidler, som anvendes, fremstilles eller omsættes i deres normale virksomhed.

Stk. 3. Industri- og Handelsstyrelsen kan udstede produktionshenstillinger til prioriterede virksomheder.

§ 4. De i §§ 1-3 fastsatte bestemmelser er ikke til hinder for at prioriterede virksomheder påtager sig videregående beredskabsforpligtelser i form af beredskabskontrakter indgået med myndigheder, offentlige virksomheder eller helt eller delvis privatejede forsyningsvirksomheder, der er koncessionerede eller drives på koncessionslignende vilkår.

Stk. 2. Inden forhandlinger om indgåelse af beredskabskontrakter påbegyndes, forelægger de i stk. 1 anførte myndigheder eller koncessionerede virksomheder m.v. sagen for Industri- og Handelsstyrelsen med henblik på samordning af de forskellige behov for indgåelse af beredskabskontrakter samt samordning af kontrakternes udformning.

Stk. 3. Spørgsmål af mere generel karakter i forbindelse med indgåelse af beredskabskontrakter forelægges et rådgivende udvalg, der nedsættes af Industri- og Handelsstyrelsen med repræsentanter fra de berørte myndigheder.

§ 5. Prioriterede virksomheder skal senest efter 3 måneders forløb underrette Industri- og Handelsstyrelsen om ophør med eller væsentlige ændringer i produktionen af de varer eller tjenesteydelser, der dannede grundlag for, at virksomheden blev udpeget som prioriteret virksomhed.

Stk. 2. Hvis det beredskabsmæssige grundlag for en virksomheds prioritering ikke længere er til stede, kan Industri- og Handelsstyrelsen ophæve virksomhedens status som prioriteret virksomhed.

§ 6. Den, der undlader at efterkomme et pålæg i medfør af § 3, stk. 1-2 eller undlader at give Industri- og Handelsstyrelsen de i § 5, stk. 1, omhandlede underretninger, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år i medfør af de bestemmelser, der er fastsat i § 8 i lov om civilt beredskab.

§ 7. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juni 1990.

Industriministeriet, den 14. maj 1990

ANNE BIRGITTE LUNDHOLT

/ Hedeman Olsen

Bekendtgørelse om teleberedskab

I medfør af §§ 5–8 i lov om det civile beredskab, jf. lovbekendtgørelse nr. 279 af 3. juni 1985, og § 3 i lov om radiokommunikation, jf. lovbekendtgørelse nr. 210 af 6. april 1976 som ændret ved lov nr. 933 af 19. december 1986, fastsættes:

Oplysningspligt

§ 1. Efter § 7 i lov om det civile beredskab kan kommunikationsministeren pålægge enhver at meddele oplysninger, der er nødvendige for beredskabsplanlægningen.

Stk. 2. Med henblik på gennemførelsen af be- myndigelsen efter stk. 1 kan Telestyrelsen pålægge enhver at meddele de oplysninger, der er nødvendige for beredskabsplanlægningen på telekommunikationsområdet, herunder senderstationer for spredning af lyd- og billedprogrammer.

De offentlige telekommunikationsnet

§ 2. Telestyrelsen fastsætter nærmere bestemmelser om påbud af udførelsesmæssig, driftsmæssig og vedligeholdelsesmæssig art, der er nødvendige for beredskabsplanlægningens gennemførelse, med henblik på:

- 1) Umiddelbar opretholdelse af samfundsvigtig telekommunikation over de offentlige telekommunikationsnet.
- 2) Tilvejebringelse af mulighed for at give særligt udpegede abonnenter en fortrinsstilling ved benyttelsen af de offentlige telekommunikationsnet – om fornødent ved begrænsning af den almindelige adgang til nettene.
- 3) Fysisk beskyttelse af de offentlige telekommunikationsnet mod følgerne af krigshandlinger.

Senderstationer for spredning af lyd- og billedprogrammer

§ 3. Telestyrelsen fastsætter nærmere bestemmelser om påbud af udførelsesmæssig, driftsmæssig og vedligeholdelsesmæssig art, der er nødvendige for beredskabsplanlægningens gennemførelse, med henblik på:

- 1) Opretholdelse af senderstationerne for spredning af Danmarks Radio's og TV 2's lyd- og billedprogrammer med henblik på, at Danmarks Radio og TV 2 kan opfylde den forpligtelse til at udsende meddelelser af beredskabsmæssig betydning, som påhviler dem efter lov om radio- og fjernsynsvirk-somhed.
- 2) Fysisk beskyttelse af senderstationerne for spredning af Danmarks Radio's og TV 2's lyd- og billedprogrammer mod følgerne af krigshandlinger.

Den maritime radiotjeneste

§ 4. Ejere af de landbaserede radioanlæg for den mobile maritime radiotjeneste (kystradiostationerne) skal efterkomme ethvert pålæg fra Søværnets Operative Kommando om anvendelsen af radioanlæggene i form af en hel eller delvis lukning af anlæggene for normal offentlig korrespondance, jf. lov om radiokommunikation og den i medfør heraf udstedte bekendtgørelse om den mobile maritime radiotjeneste under ekstraordinære forhold.

National Long Lines Agency

(NALLA)

§ 5. Til varetagelse af totalforsvarsmyndighedernes behov for udnyttelse af telekommunikation

tionsnet er oprettet et forvaltningsorgan benævnt NALLA.

Stk. 2. NALLA foretager – under krig eller truende udsigt til krig – koordinering og prioritering af totalforsvarsmyndighedernes skiftende behov for telekommunikation.

Stk. 3. NALLA er underlagt kommunikationsministeren.

Stk. 4. NALLA løser sin opgave gennem følgende:

- 1) Modtager og koordinerer ønsker fra civile og militære myndigheder om faste forbindelser.
- 2) Afgør hvilke forbindelsesbehov der – også under hensyn til det ønskelige i at opretholde den offentlige trafik i muligt omfang – skal dækkes af telekommunikationsnettenes fremføringsmuligheder, når disse ikke kan tilgodese alle behov.
- 3) Giver fornødne direktiver vedrørende prioritering af retablering af ødelagte teleanlæg.
- 4) Drager omsorg for, at den totalforsvarsmæssigt vigtige trafik, der skal afvikles over de offentlige telenet, kan gennemføres med mindst mulig forsinkelse.
- 5) Beordrer generel begrænsning af den almindelige offentlige teletrafik – skulle forholdene nødvendiggøre det – ved iværksættelse af de til enhver tid af televirksomhederne truffene foranstaltninger til gennemførelse af sådanne forholdsregler.
- 6) Samarbejder med NALLA i andre lande og med det tilsvarende NATO-organ Allied Long Lines Agency (ALLA) om løsning af tilsvarende opgaver, for så vidt angår internationale kredsløb.

§ 6. NALLA består af en komité og et sekretariat.

Stk. 2. NALLA etableres som to ensartet opbyggede organer, NALLA og alternativt NALLA (altNALLA), et på hver side af Storebælt. AltNALLA forberedes til at kunne overtage NALLA's opgaver helt eller delvist efter NALLA-komiteens nærmere bestemmelse.

Stk. 3. Nærmere om NALLA's virke i øvrigt fastlægges i NALLA-komiteens forretningsorden, der skal godkendes af kommunikationsministeren.

§ 7. NALLA-komiteen har den besluttende myndighed og består af følgende medlemmer:

- 1) En formand udpeget af kommunikationsministeren.

- 2) En repræsentant for teleDanmark udpeget af kommunikationsministeren.

- 3) En repræsentant for forsvarschefen.

- 4) En repræsentant for den øverstkommanderende for NATO's Nordregion.

- 5) En repræsentant for Civilforsvarsstyrelsen, der samtidig repræsenterer øvrige civile myndigheder og institutioner, herunder Danmarks Radio og TV 2.

Stk. 2. Kommiteens medlemmer udpeges af de myndigheder, de repræsenterer, medmindre andet er anført i stk. 1.

Stk. 3. AltNALLA sammensættes på samme måde som NALLA og er underlagt NALLA, så længe dette fungerer. AltNALLA aktiveres samtidig med NALLA.

§ 8. Med henblik på udførelse af planlægningsvirksomhed m.v. er NALLA-sekretariatet oprettet i fredstid i Telestyrelsen.

Stk. 2. Retningslinier for NALLA-sekretariatets virke i fredstid fastsættes af Telestyrelsen.

§ 9. Det samlede NALLA aktiveres på regeringens eller kommunikationsministerens ordre, eller hvis en situation opstår, der udløser foranstaltninger i henhold til »Forholdsordre for det militære forsvar ved angreb på landet og under krig« givet ved kgl. anordning af 6. marts 1952 som ændret ved kgl. anordning af 26. april 1961.

§ 10. Det påhviler ejerne af de offentlige telekommunikationsnet af meddele NALLA enhver oplysning, der er nødvendig for løsningen af NALLA's opgaver, jf. § 5, stk. 4.

Stk. 2. Det påhviler ejerne af de offentlige telekommunikationsnet på enhver måde at efterkomme pålæg udstedt af NALLA, og som tager sigte på løsning af NALLA's opgaver, jf. § 5, stk. 4.

Forholdet til øvrige myndigheder

§ 11. Telestyrelsen repræsenterer kommunikationsministeren ved forhandlinger og korrespondance med myndighederne i ind- og udland om teleberedskabet.

Straffebestemmelser

§ 12. Efter § 8, stk. 1, i lov om det civile beredskab, straffes overtrædelse af pålæg som nævnt

i §§ 2-3 og § 10, stk. 2, i bekendtgørelsen med bøde.

Stk. 2. Efter § 8, stk. 2, i lov om det civile beredskab, straffes overtrædelse af oplysningspligten i § 1 og § 10, stk. 1, i bekendtgørelsen med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 3. Efter § 8, stk. 3, i lov om det civile beredskab kan straffen for forsætlig overtrædelse af stk. 1 og 2 stige til hæfte eller fængsel i indtil 2 år, hvis forholdet er begået under krig eller truende udsigt til krig.

Stk. 4. Efter § 8, stk. 3, i lov om det civile beredskab kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar, dersom forholdet er begået af et

aktieselskab, anpartsselskab, andelselskab eller lignende.

Stk. 5. Det følger af § 8, stk. 6, i lov om det civile beredskab, at dersom pålæg under krig eller truende udsigt til krig ikke efterkommes rettidigt, kan vedkommende forvaltningsmyndighed lade foranstaltningen udføre for den pågældendes regning.

Ikrafttræden

§ 13. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. marts 1991.

§ 14. Bekendtgørelsen gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Kommunikationsministeren, Generaldirektoratet for P&T, den 20. februar 1991

TORBEN RECHENDORFF

/ Per Nørgaard

Lov om forbud mod ophold på og færdsel gennem forsvarets skydeområder og andre militære områder

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Forsvarsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om forbud mod ophold på og færdsel gennem forsvarets skydeområder og andre militære områder.

§ 2. For overtrædelse af de i medfør af loven fastsatte regler kan der fastsættes straf af bøde eller hæfte.

§ 3. Forsvarsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Ved lovens ikrafttræden ophæves lov nr. 562 af 31. oktober 1940 om politimæssige bestemmelser i tilslutning til militære forhold og foranstaltninger.

§ 4. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold til- siger.

Givet på Christiansborg Slot, den 6. juni 1991

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Knud Enggaard

Bekendtgørelse af lov om offentlige myndigheders registre

Herved bekendtgøres lov om offentlige myndigheders registre jf. lovbekendtgørelse nr. 621 af 2. oktober 1987, med de ændringer, der følger af § 11 i lov nr. 192 af 29. marts 1989 og lov nr. 346 af 6. juni 1991.

§ 12. Der skal træffes de fornødne sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysningerne misbruges eller kommer til uvedkommendes kendskab.

Stk. 2. Sikkerhedsforanstaltningerne skal om fornødent omfatte kopier og udskrifter af registret, herunder kopier og udskrifter, der er videregivet til andre myndigheder.

Stk. 3. For registre, der indeholder oplysninger af særlig interesse for fremmede magter, skal der træffes foranstaltninger, der muliggør bortskaffelse eller tilintetgørelse i tilfælde af krig eller lignende forhold.

Justitsministeriet, den 20. september 1991

HANS ENGELL

/ John Vogter

Bekendtgørelse om Danmarks Radios og TV 2's forpligtelse til at udsende meddelelser af beredskabsmæssig betydning

(Beredskabsmeddelelser)

I medfør af § 6, stk. 5, og § 15 k, stk. 4, i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 339 af 22. maj 1990, fastsættes:

§ 1. Danmarks Radio og TV 2 er forpligtet til at udsende beredskabsmeddelelser for Indenrigsministeriet/Civilforsvarsstyrelsen, Miljøministeriet/Miljøstyrelsen, Forsvarsministeriet/Forsvarskommandoen, Justitsministeriet/Rigspolitichefen/politimestrene og politidirektøren i København samt Udenrigsministeriet/Udenrigsministeriets Pressesekretariat.

Stk. 2. Ved en beredskabsmeddelelse forstås i denne bekendtgørelse en meddelelse af beredskabsmæssig betydning, der angår en akut situation af livstruende karakter for et større antal mennesker.

§ 2. Aftale om fremgangsmåden for udsendelse af beredskabsmeddelelser skal indgås mellem Danmarks Radio og TV 2 og de i § 1, stk. 1, nævnte myndigheder.

§ 3. I tilfælde af krise eller krig kan en myndighed, der ikke er omfattet af § 1, stk. 1, og som ønsker en beredskabsmeddelelse udsendt, rette henvendelse til én af de i § 1, stk. 1, nævnte myndigheder med henblik på bekræftelse af, at vedkommende myndighed er berettiget til at få udsendt beredskabsmeddelelser. Bekræftelse kan meddeles generelt eller i forbindelse med

en enkeltstående beredskabsmeddelelse. Generelle bekræftelser af andre end de i § 1, nævnte myndigheders ret til at få udsendt beredskabsmeddelelser meddeles straks til Danmarks Radio og TV 2.

Stk. 2. Den i medfør af § 2 aftalte fremgangsmåde for udsendelse af beredskabsmeddelelser finder tilsvarende anvendelse på udsendelsen af beredskabsmeddelelser efter stk. 1.

§ 4. Den myndighed, der ønsker en beredskabsmeddelelse viderebragt i Danmarks Radio og TV 2, er ansvarlig for beredskabsmeddelelsens indhold.

Stk. 2. Beredskabsmeddelelser skal gengives ordret og så hurtigt som muligt. De indledes og afsluttes med en angivelse af, at der er tale om en beredskabsmeddelelse fra vedkommende myndighed.

§ 5. Udsendelse af beredskabsmeddelelser på de mest anvendte fremmedsprog kan finde sted efter nærmere aftale med Danmarks Radio og TV 2. Vedkommende myndighed afholder de særlige udgifter, der er forbundet med udsendelse af en sådan beredskabsmeddelelse.

§ 6. Udsendelse af beredskabsmeddelelser kan ske såvel efter forudgående sirenealarmering ved civilforsvarets foranstaltning, som uden forudgående alarmering.

§ 7. Bekendtgørelsen træder i kraft den 15. november 1991. Danmarks Radio indgæede aftale om alarmering af 20. maj 1985, der er tiltrådt af TV 2, er gældende indtil aftale efter § 2 er indgået.

Stk. 2. Den mellem Civilforsvarsstyrelsen og

Kommunikationsministeren, Generaldirektoratet for P&T, den 28. oktober 1991

TORBEN RECHENDORFF

/ Liselotte Heslet Sestoft

Lov om tilvejebringelse af befordringsmidler til det militære forsvar og civilforsvaret

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Ejere af befordringsmidler af enhver art (motorkøretøjer, luftfartøjer, flydende materiel m.v.) er forpligtet til at stille disse til rådighed for det militære forsvar og civilforsvaret i tilfælde af krig eller krise samt ved mønstringer eller øvelser af særlig art.

Stk. 2. Udskrivning efter stk. 1 kan ske til eje eller til brug.

Stk. 3. Befordringsmidler, jf. stk. 1, kan udpeges og synes i fredstid.

§ 2. Forsvarsministeren fastsætter efter forhandling med indenrigsministeren nærmere regler for udpegning og udskrivning af de befordringsmidler, der er nævnt i § 1, stk. 1.

§ 3. Udskrivning sker mod fuld erstatning.

Stk. 2. Forsvarsministeren fastsætter efter forhandling med indenrigsministeren nærmere regler for erstatningens fastsættelse.

§ 4. Opnås der ikke enighed mellem ejeren og den modtagende myndighed om erstatningens størrelse, afgør et særligt nævn, der er nedsat af forsvarsministeren, spørgsmålet.

Stk. 2. Nævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Nævnet består af 5 medlemmer. Forsvarsministeren udnævner efter forhandling med indenrigsministeren nævnets formand, der skal være dommer. Forsvarsministeren udnævner en repræsentant for henholdsvis det militære forsvar, forsikringselskaberne og motororganisationerne. Ved behandling af sa-

ger vedrørende luftfartøjer eller flydende materiel udnævnes en repræsentant for henholdsvis luftfartens eller skibsfartens organisationer i stedet for repræsentanten for motororganisationerne. Indenrigsministeren udnævner en repræsentant for civilforsvaret.

Stk. 4. Forsvarsministeren fastsætter efter forhandling med indenrigsministeren nærmere regler om nævnets nedsættelse og virksomhed.

§ 5. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde eller hæfte den, der overtræder § 1, stk. 1.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde eller hæfte for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 3. Er en overtrædelse begået af et selskab, en forening, en selvejende institution, en fond eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 6. Forsvarsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 337 af 21. september 1939 angående tilvejebringelse af befordringsmidler til brug for krigsmagten og ved beskyttelsen af civilbefolkningen mod følgerne af luftangreb.

Givet på Christiansborg Slot, den 8. april 1992

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Knud Enggaard

Bekendtgørelse af lov om radiokommunikation

Herved bekendtgøres lov om radiokommunikation, jf. lovbekendtgørelse nr. 210 af 6. april 1976, med de ændringer, der følger af lov nr. 933 af 19. december 1986 og lov nr. 231 af 8. april 1992.

§ 1. Oprettelse og drift af anlæg for radiokommunikation (radioanlæg) må på dansk territorium kun ske med tilladelse fra kommunikationsministeren. Dette gælder dog ikke

- 1) radioanlæg, der benyttes i det nationale forsvars tjeneste,
- 2) radioanlæg, der alene er bestemt til modtagning af radiofoni eller fjernsyn,
- 3) radioanlæg, der er indrettet til modtagning af programstof, der sendes via satellit bestemt for direkte modtagning hos almenheden eller med kabelfordeling for øje, og
- 4) radioanlæg, der alene er indrettet til modtagning på frekvensbånd under 30 MHz eller frekvensbånd, der her i landet er anvist for amatørradio.

Stk. 2. Kommunikationsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at andre kategorier af radioanlæg end dem, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-4, kan oprettes og drives uden tilladelse.

Stk. 3. Ved bedømmelse af, om tilladelse efter stk. 1 kan gives, vil der bl.a. blive lagt vægt på:

- 1) At anvendelsen af radioanlægget sikrer en effektiv udnyttelse af radiofrekvensspektret.
- 2) At anvendelsen af radioanlægget respekterer hensynet til at forhindre uautoriseret modtagning af radiokommunikation, som ikke er bestemt til brug for almenheden.

Stk. 4. Ved radiokommunikation forstås enhver overføring, udsendelse eller modtagning af tegn, signaler, skrift, billeder, lyd eller efter-

retninger af enhver art ved hjælp af radiobølger.

§ 2. Der må ikke oprettes, drives eller bruges sendestationer for radiospredning på det åbne hav eller i luftrummet derover.

§ 3. Kommunikationsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om vilkår for tilladelser til radioanlæg efter § 1, herunder radioanlæg i skibe og luftfartøjer under dansk flag.

Stk. 2. I vilkår efter stk. 1 kan der bl.a. fastsættes bestemmelser om:

- 1) Krav om typegodkendelse eller godkendelse af kvalitetsstyringssystemer.
- 2) Frekvensanvendelse, herunder at radioanlægget kun må benytte de frekvenser, som er anvist til formålet.
- 3) Krav om, at brugeren af radioanlægget skal have bestået foreskrevne prøver.
- 4) Tidsmæssig begrænsning for tilladelser samt om tilbagekaldelse af tilladelser, når forholdene efter kommunikationsministerens skøn gør det nødvendigt.

§ 4. Kommunikationsministeren kan fastsætte bestemmelser om indretning, benyttelse og markedsføring af radioanlæg, herunder dem, der er omhandlet i § 1, stk. 1, nr. 2-4, og § 1, stk. 2. Der kan bl.a. fastsættes bestemmelser om:

- 1) Forbud mod eller indskrænkning i adgangen til markedsføring, herunder salg og udlevering af radioanlæg.

2) Påbud om tilbagekaldelse fra markedet, tilbagekøb eller afhjælpning.

§ 4 a. Kommunikationsministeren kan fastsætte regler om bl.a. markedsføring, ibrugtagning og anvendelse af radioanlæg, som er omfattet af Rådets direktiv 91/263/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse.

§ 4 b. Kommunikationsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af de udgifter, der er forbundet med administrationen af loven. Der kan fastsættes gebyrer for bl.a. udstedelse og ændring af tilladelser, typegodkendelser og andre godkendelser.

§ 5. Når hensynet til statens sikkerhed gør det nødvendigt, kan kommunikationsministeren forbyde anvendelsen af radioanlæg bortset fra modtageanlæg, der alene er indrettet til modtagning af radiospredning. Radioanlæg, der omfattes af et sådant forbud, kan forlanges afleveret til offentlig myndighed til deponering.

Stk. 2. Udover de i stk. 1 nævnte tilfælde kan kommunikationsministeren, hvis forholdene gør det nødvendigt, bestemme, at brugen af radioanlæg, herunder dem, der er omhandlet i § 1, stk. 1, nr. 2-4, og § 1, stk. 2, skal ophøre.

§ 6. Kommunikationsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om tavshedspligt for brugere af radioanlæg, herunder radioanlæg, der er omhandlet i § 1, stk. 1, nr. 2-4, og § 1, stk. 2.

§ 6 a. Kommunikationsministeren fastsætter nærmere regler om tilsyn og kontrol med overholdelsen af loven og de i medfør af denne fastsatte bestemmelser, herunder om

- 1) adgang til, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse at foretage kontrolbesøg og -undersøgelser, og
- 2) adgang til i forbindelse med den kontrol, der er nævnt i nr. 1, at plombere radioanlæg, hvortil der ikke foreligger en tilladelse, eller hvis vilkårene for en tilladelse ikke er overholdt.

§ 7. Den, der uden tilladelse opretter eller driver et radioanlæg, til hvis oprettelse eller drift der kræves tilladelse efter § 1, straffes med

bøde. På samme måde straffes overtrædelse af § 2.

Stk. 2. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab som sådant bødeansvar.

Stk. 4. For så vidt angår overtrædelse af bestemmelsen i § 2, finder borgerlig straffelovs regler om medvirken kun anvendelse med hensyn til

- 1) den, der medvirker til oprettelse eller økonomisk eller teknisk drift af den station, der bruges eller er bestemt til at bruges til radiospredning i strid med bestemmelsen,
- 2) den, der i ejerens eller brugerens tjeneste medvirker til radiospredning fra den pågældende station,
- 3) den, der medvirker til radiospredning ved økonomisk eller teknisk bistand, ved bestilling af udsendelser over stationen, ved optagelse eller formidling af ordrer herpå, ved at lede optagelsen af programmer, ved deltagelse på fartøjet i udsendelser, ved at stille lokaler eller tekniske hjælpemidler til rådighed eller ved levering eller transport af betydning for radiospredningen.

Stk. 5. Overtrædelse af § 2 hører under dansk straffemyndighed, uanset om betingelserne i borgerlig straffelov §§ 6-9 er opfyldt. Handlinger, foretaget uden for den danske stat, er dog kun undergivet dansk straffemyndighed, såfremt

- 1) radiospredningsstationen oprettes eller drives med henblik på eller bruges til radiospredning, som må antages bestemt til modtagning på dansk område, eller som forstyrrer radiomodtagning på dansk område, eller
- 2) gerningsmanden har dansk indfødsret eller bopæl i den danske stat eller har indfødsret eller bopæl i Finland, Island, Norge eller Sverige og opholder sig her i landet.

§ 7 a. I sager om overtrædelse af § 7, stk. 1 eller stk. 2, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde på 2000 kr., kan kommunikationsministeren tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig for-

følgning, hvis den pågældende erklærer sig rede til at betale en bøde inden en nærmere angiven frist.

Stk. 2. I sager, der afgøres efter proceduren i stk. 1, kan afgørelsen betinges af, at den pågældende erklærer sig indforstået med konfiskation af det radioanlæg, der er genstand for overtrædelsen.

Stk. 3. Betales en bøde efter stk. 1 ikke i rette tid, eller misligholdes et vilkår om konfiskation efter stk. 2, overgives sagen til politiet.

Stk. 4. For en tilkendegivelse efter stk. 1 finder bestemmelserne i retsplejeloven om indholdet af anklageskriftet i politisager tilsvarende anvendelse.

§ 8. Loven træder i kraft den 1. januar 1970.

Stk. 2. Lov nr. 188 af 12. april 1949 om telekommunikation m.m. ved radio ophæves.

Stk. 3. (Overgangsbestemmelser, udeladt)

Stk. 4. Tilladelser, der er givet i medfør af den i stk. 2 nævnte lov, forbliver gældende i medfør af nærværende lov.

§ 9. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning

sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

—————
Lov nr. 933 af 19. december 1986 om ændring af lov om radiokommunikation indeholder følgende bestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1987.

—————
Lov nr. 231 af 8. april 1992 om ændring af lov om radiokommunikation indeholder følgende bestemmelser:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1992.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele.

Kommunikationsministeren, Generaldirektoratet for P&T, den 22. april 1992

TORBEN RECHENDORFF

/ Susanne Andersen

Lov om ændring af lov om radiokommunikation

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1

I lov om radiokommunikation, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 297 af 22. april 1992, foretages
følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Oprettelse og drift af anlæg til radio-
kommunikation (radioanlæg) må på dansk ter-
ritorium kun ske, hvis Telestyrelsen har med-
delt tilladelse til brugen af de for driften nød-
vendige frekvenser.

Stk. 2. Uanset stk. 1 må følgende radioanlæg
oprettes og drives, uden at der er meddelt tilladelse
til brugen af de for driften nødvendige frekvenser:

- 1) Radioanlæg, der benyttes i det nationale
forsvars tjeneste.
- 2) Radioanlæg, der alene er indrettet til mod-
tagning.

Stk. 3. Forskningsministeren kan fastsætte
bestemmelser om, at andre kategorier af radio-
anlæg end dem, der er nævnt i stk. 2, må opret-
tes eller drives, uden at der er meddelt tilladelse
til brugen af de for driften nødvendige frek-
venser.

Stk. 4. Ved bedømmelse af, om tilladelse ef-
ter stk. 1 kan gives, vil der bl.a. blive lagt vægt på,

- 1) at frekvensanvendelsen sker med respekt af
hensynet til en effektiv udnyttelse af radio-
frekvensspektret, og
- 2) at der ikke herved sker en usaglig og utilsig-
tet diskriminering af andre eller kommende
udbydere af telekommunikationstjenester.

Stk. 5. Ved radiokommunikation forstås en-
hver overføring, udsendelse eller modtagning
af tegn, signaler, skrift, billeder, lyd eller efter-

retninger af enhver art ved hjælp af radiobøl-
ger.«

2. § 3, stk. 1, affattes således:

»Forskningsministeren fastsætter nærmere
regler om vilkår for tilladelser til frekvensan-
vendelse efter § 1, herunder frekvensanvendelse
i skibe og luftfartøjer under dansk flag.«

3. § 3, stk. 2, nr. 1 og 2, affattes således:

- »1) Krav om typegodkendelse af radioanlæg
eller godkendelse af kvalitetssystemer.
- 2) Anvendelsen, herunder geografisk, af de
tildelte frekvenser.«

4. I § 3, stk. 2, nr. 4, ændres »kommunikations- ministerens« til: »Telestyrelsens«.

5. I § 4, § 5, stk. 2, og § 6 ændres »§ 1, stk. 1, nr. 2-4, og § 1, stk. 2« til: »§ 1, stk. 2, nr. 2, og stk. 3«.

6. I § 4 indsættes efter nr. 2 som nye numre:

- »3) Krav om dokumentation for overholdelse
af de tekniske krav ved anvendelse af fab-
rikanterklæring for radioanlæg (modta-
gere), som benyttes i kommunikationssys-
temer, hvori der indgår sendere.
- 4) Krav om typegodkendelse af radioanlæg
(modtagere), der indgår i nød- og sikker-
hedstjenester.
- 5) Krav om typegodkendelse af radioanlæg
(kombinerede sendere og modtagere).
- 6) Krav om typegodkendelse af radioanlæg
(sendere).«

7. § 4 b affattes således:

»§ 4 b. Forskningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af omkostninger ved administration af loven og administrative forskrifter udstedt i medfør af denne, herunder gebyrer for udstedelse og ændring af tilladelser, typegodkendelser og andre godkendelser.«

8. I § 6 a, nr. 1, udgår »til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse«.

9. I § 6 a, nr. 2, ændres »hvortil der ikke foreligger en tilladelse« til: »som er oprettet i strid med § 1«.

10. Efter § 6 a indsættes:

»§ 6 b. Forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler, hvorefter offentlige myndigheder og private foretagender bemyndiges til at udføre visse opgaver, der i denne lov er tillagt ministeren.

§ 6 c. Afgørelser truffet af Telestyrelsen efter denne lov eller af myndigheder, herunder Telestyrelsen, og private foretagender i henhold til administrative forskrifter udstedt i medfør af loven samt klager over Telestyrelsens sagsbehandling i forbindelse hermed kan påklages til Teleklagenævnet, der er oprettet i medfør af lov om konkurrenceforhold og samtrafik i telesektoren.

Stk. 2. Forskningsministeren kan ikke give Telestyrelsen tjenestebefaling om varetagelsen af myndighedsopgaven vedrørende konkrete

sager om radiokommunikation eller om behandling og afgørelse af enkeltsager efter denne lov eller forskrifter udstedt med hjemmel heri, herunder udstedelse af tilladelser.«

11. § 7, stk. 1, affattes således:

»Overtrædelse af §§ 1 og 2 straffes med bøde.«

12. § 7 a ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1996.

§ 3

Stk. 1. Tilladelser til oprettelse og drift af radioanlæg, der er udstedt i henhold til hidtil gældende bestemmelser, bevarer deres gyldighed, indtil de tilbagekaldes eller ændres.

Stk. 2. Forskningsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at der indtil den 30. juni 1997 efter lovens § 1, stk. 1, tillige kan meddeles tilladelser til oprettelse og drift af de enkelte radioanlæg, herunder at lovens § 3 kan anvendes på disse tilladelser.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold måtte tilsige.

Givet på Christiansborg Slot, den 12. juni 1996

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Frank Jensen

Bekendtgørelse af lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde

Herved bekendtgøres lov nr. 268 af 22. maj 1986 om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde som ændret ved lov nr. 287 af 29. april 1992.

§ 47. En kirkegårdsbestyrelse kan ikke modsætte sig, at krigsdøde begravnes på kirkegården, såfremt der er disponibel gravplads. Er dette ikke tilfældet, kan det fornødne areal tilvejebringes ved ekspropriation. Beslutningen herom træffes af kommunalbestyrelsen efter indhentet erklæring fra embedslægen.

Kirkeministeriet, den 11. juni 1992

TORBEN RECHENDORFF

/ Finn Langager Larsen

Bekendtgørelse om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde

Kapitel 6

Særlige bestemmelser

§ 45. Forud for ekspropriation i henhold til lovens § 47 skal det sikres, at anvendelse af arealet til kirkegård ikke vil medføre beskadigelse af grundvandet. Ved bedømmelsen af arealets egnethed skal embedslægen så vidt muligt søge bistand hos amtsrådet.

Kirkeministeriet, den 19. juni 1992

TORBEN RECHENDORFF

/ Finn Langager Larsen

Bekendtgørelse om den maritime radiotjeneste under ekstraordinære forhold

I medfør af § 4 i lov om radiokommunikation, jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 22. april 1992, fastsættes:

§ 1. Under ekstraordinære forhold (krig eller truende krigsfare) kan Tele Danmark A/S efter nærmere bestemmelser fra Søværnets Operative Kommando helt eller delvis lukke for normal offentlig telekorrespondance over kystradiostationerne. Skibes brug af radiostation kan under tilsvarende forhold undergives begrænsninger.

Stk. 2. De nærmere retningslinier for den maritime radiotjeneste under ekstraordinære forhold fremgår af den som bilag optrykte instruks.

§ 2. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 1992.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 665 af 27. september 1990 om den mobile maritime radiotjeneste under ekstraordinære forhold ophæves.

Kommunikationsministeren, Generaldirektoratet for P&T, den 22. juni 1992

TORBEN RECHENDORFF

/ Susanne Andersen

Instruks om den maritime radiotjeneste under ekstraordinære forhold

1. *Almindelige bestemmelser*
 - 1.1. Denne instruks gælder for
 - kystradiostationer Blåvand Radio, Lyngby Radio, Rønne Radio og Skagen Radio samt
 - danske skibe (herunder fiskefartøjer).
 - 1.2. Formålet med denne instruks er at fastlægge retningslinier for den maritime radiotjeneste under ekstraordinære forhold gældende for de i punkt 1.1. nævnte kystradiostationer og skibe.
 - 1.3. Under ekstraordinære forhold (krig eller truende krigsfare) kan kystradiostationer blive helt eller delvis lukket for normal offentlig korrespondance efter nærmere bestemmelser fra Søværnets Operative Kommando (SOK).
 - 1.4. Meddelelse til skibsfarten om restriktionerne vil blive udsendt over nævnte kystradiostationer i forbindelse med trafiklisterne samt over Danmarks Radio i farvandsefterretninger og eventuelt i forbindelse med radioavisen.
 - 1.5. Kystradiostationer vil under sådanne forhold opretholde lyttevagt som under normale forhold.
 - 1.6. Skibe, der befinder sig i områder, hvor restriktioner er pålagt, må kun opgive position, hvis det er påkrævet i de i punkt 2.2.1. nævnte tilfælde (nød- og andre vigtige meldinger).
 - 1.7. Alle skibe skal, ud over det i nærværende instruks fastsatte, efterkomme enhver yderligere indskrænkning vedrørende brugen af radio, der måtte blive fastsat af Søværnets Operative Kommando.
 - 1.8. Der kan blive tildelt visse skibe særlige kaldesignaler til brug på telegrafi og telefoni.
2. *Tilladte meddelelser til og fra skibe inden for de områder, hvor restriktioner er pålagt*
 - 2.1. Når ekspedition af normal offentlig korrespondance med skibe i et bestemt område er suspenderet, er samtaler mellem skibe i dette område og telefonabonnenter i land forbudt. Samtaler mellem skibe indbyrdes er ligeledes forbudt. Tilsvarende bestemmelse gælder for udveksling af korrespondance ved brug af telegrafi (herunder telex).
 - 2.2. Det er dog tilladt at udveksle følgende arter af meddelelser:
 - 2.2.1. *Fra skibe til kystradiostationer eller andre skibe:*
 - Nødmeldinger.
 - Meldinger om observation af fjendtlige skibe og luftfartøjer, minesprængninger og lign.
 - Meddelelser, der – hvis de undlades – kan bringe liv eller skib i fare.
 - Anmodninger på VHF om gentagelse af ikke modtagne meddelelser, jf. punkt 2.2.2., næstsidste afsnit.
 - Videregivelse på VHF til andre skibe af meddelelser, jf. punkt 2.2.2., sidste afsnit.

2.2.2. Til skibe fra kystradiostationer:

- Meddelelser fra (eller via) Søværnets Operative Kommando.

Meddelelserne, der normalt vil angå skibenes sikkerhed m.v., vil i teksten indeholde navnet på den udstedende myndighed, hvis denne er en anden end Søværnets Operative Kommando.

Meddelelser, der er rettet til et *bestemt skib*, vil indeholde ordene »Marine meddelelse til . . .« (Skibets navn og/eller kaldesignal).

Meddelelser, der er rettet til *alle skibe*, vil indeholde ordene »Marine meddelelser nr. . . .« begyndende med nr. 1 i ubrudt nummerserie.

Det er af største vigtighed, at alle meddelelser i nummerserien modtages. Skibsførerne må derfor på VHF skaffe sig eventuelle manglende numre fra søværnet, kystradiostationerne, nærliggende skibe eller havnemyndighederne. Skibene bedes på VHF videregive indholdet af meddelelser, der er rettet til *alle skibe*, til nærliggende skibe, som ikke selv har kunnet modtage dem.

3. Afvikling af tilladte meddelelser til og fra skibe inden for områder, hvor restriktioner er pålagt**3.1. Generelt**

3.1.1. De tilladte meddelelser fra eller via Søværnets Operative Kommando til skibe i danske farvande vil tilgå de relevante kystradiostationer til afvikling. Trafik til skibe i andre farvande vil tilgå Lyngby Radio til afvikling.

3.1.2. Skibene bør i videst muligt omfang aflytte kystradiostationernes trafiklisteudsendelser.

3.2. Ekspedition fra skibe

De tilladte meddelelser afvikles på normal måde, og kystradiostationen vil kvittere for modtagelsen.

3.3. Ekspedition til skibe

3.3.1. Ved meddelelser til et *bestemt skib* kalder kystradiostationen skibet under anvendelse af dets navn (telefoni) eller dets kaldesignal (telegrafi).

Ved meddelelser til *alle skibe* benyttes ordene »alle danske skibe« henholdsvis kaldesignalet OXXO.

Ved hver blindsending sendes meddelelserne to gange.

3.3.2. Skibene må normalt ikke svare på opkaldet, og der skal kun kvitteres for modtagelsen, hvis dette udtrykkeligt er forlangt i teksten. Denne bestemmelse gælder dog ikke for meddelelser til et *bestemt skib* via VHF, jf. punkt 3.3.3.

3.3.3. Særlige regler for VHF-området

Meddelelser til et *bestemt skib* afvikles som under normale forhold.

Meddelelser til *alle skibe* udsendes på en VHF-arbejdskanal efter annoncering på kanal 16 (156,80 MHz). Der skal ikke kvitteres for modtagelsen.

3.3.4. Særlige regler for MF-området

Meddelelser til et *bestemt skib* eller til *alle skibe* blindsendes på kystradiostationens normale arbejdsfrekvenser umiddelbart efter første og anden trafikliste efter modtagelsen ved kystradiostationen.

3.3.5. Særlige regler for HF-området

Meddelelser til et *bestemt skib* eller til *alle skibe* blindsendes på kystradiostationens norma-

22. juni 1992.

2205

Nr. 540.

le arbejdsfrekvenser umiddelbart efter hver trafikliste inden for et tidsrum af 24 timer efter modtagelsen ved kystradiostationen.

Bekendtgørelse om udpegning og udskrivning af befordringsmidler til det militære forsvar og civilforsvaret

I medfør af § 2, § 3, stk. 2, § 4, stk. 4 og § 5, stk. 2 i Lov nr. 228 af 8. april 1992 om tilvejebringelse af befordringsmidler til det militære forsvar og civilforsvaret fastsættes efter forhandling med Indenrigsministeren følgende:

Kapitel 1

Udpegning

§ 1. Udpegning af motorkøretøjer (personbiler, lastbiler, varevogne, busser, påhængsvogne, sættevogne, traktorer, motorcykler mv.) til det militære forsvar og civilforsvaret foretages af Motorudskrivningstjenesten ved Hærens Materielkommando.

Stk. 2. Udpegningen sker på baggrund af oplysninger overført fra Centralregistret for Motorkøretøjer til forsvarets motorudskrivningsregister.

Stk. 3. Motorudskrivningstjenesten fordeler de udpegede motorkøretøjer mellem det militære forsvar og civilforsvaret.

Stk. 4. Antallet, der udpeges, kan være ca. 15% større end det antal, der skal bruges.

Stk. 5. Udpegning af lastbiler, varevogne, busser, påhængsvogne, sættevogne, traktorer og lignende finder sted i fredstid. De udpegede køretøjer kan synes af den udpegende myndighed.

Stk. 6. Udpegning af personbiler og motorcykler finder først sted i tilfælde af krig eller krise.

§ 2. Udpegning af luftfartøjer til det militære forsvar og civilforsvaret foretages af Flyvertaktisk Kommando efter forhandling med Trafikministeriet og Civilforsvarsstyrelsen.

Stk. 2. Udpegningen sker på baggrund af oplysninger i luftfartøjsregistre.

Stk. 3. Flyvertaktisk Kommando fordeler de udpegede luftfartøjer mellem det militære forsvar og civilforsvaret.

Stk. 4. Udpegning af luftfartøjer finder sted i fredstid. De udpegede luftfartøjer kan synes af den udpegende myndighed.

§ 3. Udpegning af flydende materiel til det militære forsvar og civilforsvaret foretages af Søværnets Operative Kommando efter forhandling med Søfartsstyrelsen og Civilforsvarsstyrelsen.

Stk. 2. Udpegning sker på baggrund af oplysninger i skibsregistre og fartøjsfortegnelser.

Stk. 3. Søværnets Operative Kommando fordeler de udpegede fartøjer mellem det militære forsvar og civilforsvaret.

Stk. 4. Udpegning af flydende materiel finder sted i fredstid. Det udpegede flydende materiel kan synes af den udpegende myndighed.

§ 4. Ejere af udpegede befordringsmidler (motorkøretøjer, luftfartøjer og flydende materiel mv.) får skriftlig besked, såfremt deres befordringsmiddel er blevet udpeget.

Kapitel 2

Udskrivning

§ 5. Udskrivning (ekspropriation) af befordringsmidler kan ske til eje eller til brug.

Stk. 2. Udskrivning finder sted i tilfælde af krig eller krise samt ved mønstringer og øvelser af særlig art.

Stk. 3. Indkaldelse og udskrivning foretages af den enkelte modtagende enhed ved det militære forsvar eller civilforsvaret.

Kapitel 3 Fritagelse

§ 6. Dronningen, medlemmer af det kongelige hus og fremmede regerende kongehuse eller lignende, fremmede magters repræsentanter i Danmark, for så vidt disse nyder eksterritorialrettigheder, er fritaget for at stille befordringsmidler til rådighed for det militære forsvar og civilforsvaret.

Stk. 2. Fritaget for at stille befordringsmidler til rådighed er endvidere:

- 1) politi og brandvæsen.
- 2) Statslige-, kommunale- og private institutioner, hvis virksomhed må anses for nødvendig for at opretholde vigtige samfundsfunktioner under krise eller krig.

Til disse funktioner henregnes ud over opretholdelse af regeringens funktioner og den statslige og kommunale forvaltning bl.a. energiforsyning, vandforsyning og renovation, kommunikations- og transportvirksomhed, social- og sundhedsvæsen, redningskorps, produktions- og forsyningsvirksomhed mv.

- 3) Private personer for såvidt de pågældende personer af de i 1) eller 2) nævnte myndigheder eller private institutioner er inddraget i videreførelse af vitale samfundsfunktioner, og det pågældende befordringsmiddel er en forudsætning for udøvelse af funktionen.

Stk. 3. Såfremt der er behov for befordringsmidler af en ganske speciel art, er institutionerne og personerne, som er nævnt i stk. 2 1) og 3), dog forpligtet til at stille disse til rådighed.

Kapitel 4 Erstatning

§ 7. Erstatning for motorkøretøjer, der er udskrevet til eje, ydes med udgangspunkt i genanskaffelsesværdien.

Stk. 2. Erstatningens størrelse fastsættes efter principperne i § 37 i Forsikringsaftaleloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 726 af 24. oktober 1986.

Stk. 3. Erstatningsværdien fastsættes af den

modtagende myndighed i forbindelse med udskrivningen.

Stk. 4. Ved udskrivningen skal ejeren fremkomme med skøn over eller dokumentation for motorkøretøjets genanskaffelsesværdi.

§ 8. Erstatning for luftfartøjer, der er udskrevet til eje, fastsættes med udgangspunkt i luftfartøjets kaskoforsikringsværdi.

Stk. 2. Ved udskrivningen skal ejeren oplyse luftfartøjets kaskoforsikringsværdi.

§ 9. Erstatning for flydende materiel, der er udskrevet til eje, fastsættes med udgangspunkt i betingelserne for krigsforsikring for danske skibe.

Stk. 2. Ved udskrivningen skal ejeren oplyse det flydende materiels krigsforsikringsværdi.

§ 10. Ved udskrivning til eje skal ejeren til den modtagende myndighed give oplysning om eventuelt pant i eller andre trediemandsrettigheder over befordringsmidlet.

§ 11. Erstatninger efter §§ 7-9 udbetales i umiddelbar forbindelse med udskrivning af befordringsmidlet til eje.

Stk. 2. Erstatning udbetales af den modtagende myndighed normalt til den, der i respektive registre over befordringsmidler er opført som ejer.

Stk. 3. Er der pant i befordringsmidlet, og er fornøden sikringsakt iagttaget, fyldestgøres pantnavereren af den modtagende myndighed.

Stk. 4. Er der usikkerhed om, hvorvidt der er pant i det udskrevne befordringsmiddel, om pantets størrelse, panthavers identitet o.lign., kan den modtagende myndighed helt eller delvist deponere den beregnede erstatning efter reglerne i lov nr. 29 af 16. februar 1932 om skyldners ret til at frigøre sig ved deponering.

§ 12. Erstatning for befordringsmidler, der er udskrevet til brug, ydes for afsavn og slid.

Stk. 2. Erstatning for afsavn fastsættes skønsmæssigt af den modtagende myndighed.

Stk. 3. Erstatning for slid på motorkøretøjer ydes med udgangspunkt i en kilometertakst, der fastsættes af Forsvarsministeren.

Stk. 4. Erstatning for slid på luftfartøjer og flydende materiel fastsættes skønsmæssigt af den modtagende myndighed.

Stk. 5. Erstatning efter stk. 2.-4., herunder en eventuel forrentning af erstatningskravet, ud-

betales normalt ved tilbagelevering af befodringsmidlet. Der kan dog på begæring ved udskrivning udbetales et skønmæssigt ansat beløb i forskud.

Stk. 6. Såfremt der fremsættes skriftlig begæring herom, kan der a conto for hver 2 måneders brug af det udskrevne befodringsmiddel udbetales et skønmæssigt ansat beløb for afsavn og slid.

Stk. 7. Såfremt befodringsmidlet efter anvendelse leveres tilbage i beskadiget stand, ydes der yderligere erstatning for værdiforringelsen. Bliver befodringsmidlet totalskadet, ydes erstatning efter §§ 7-9 med fradrag af eventuel allerede ydet erstatning for slid.

§ 13. Såfremt der ved udskrivning af et befodringsmiddel til eje eller brug sker indgriben i trediemands brugsret (leasing, leje eller lignende) kan erstatning ydes, såfremt denne kan dokumentere et tab.

§ 14. Opnås ikke enighed om erstatningens størrelse kan spørgsmålet indbringes for et nævn, nedsat af Forsvarsministeren.

Stk. 2. Nævnet nedsættes, når udskrivning af befodringsmidler påbegyndes.

Stk. 3. Nævnets formand og medlemmer samt supplanter skal være udnævnt i fredstid.

Stk. 4. Nævnet kan med Forsvarsministerens godkendelse antage sekretærhjælp.

Stk. 5. Til nævnets medlemmer og eventuel sekretærhjælp ydes vederlag som til medlemmer mv. af taksations- og overtaksationskommissioner, der er nedsat i medfør af lov om offentlige veje. Vederlaget afholdes ligeligt fordelt mellem Forsvarsministeriet og Indenrigsministeriet.

Kapitel 5

Straf

§ 15. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde eller hæfte den, der afgiver urigtige oplysninger efter § 7 stk. 4, § 8 stk. 2, § 9 stk. 2 og § 10.

Stk. 2. Er en overtrædelse begået af et selskab, en forening, en selvejende institution, en fond eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

Kapitel 5

Ikrafttræden

§ 16. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. november 1992.

Forsvarsministeriet, den 23. oktober 1992

KNUD ENNGAARD

/ Jørgen Hansen-Nord

Bekendtgørelse af lov om mindstebeholdninger af mineralolie og mineralolieprodukter

Herved bekendtgøres lov om mindstebeholdninger af mineralolie og mineralolieprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 306 af 25. juni 1985 med de ændringer, der følger af lov nr. 1000 af 19. december 1992.

§ 1. Til opfyldelse af internationale forpligtelser kan energiministeren fastsætte bestemmelser om, at den, der importerer eller her i landet fremstiller mineralolie og mineralolieprodukter, skal opretholde mindstebeholdninger af disse varer.

Stk. 2. Energiministeren fastsætter endvidere bestemmelser om opretholdelse af mindstebeholdninger som nævnt i stk. 1 til yderligere imødegåelse af virkningerne af mangel eller virkningerne af udsigt til mangel på mineralolie eller mineralolieprodukter. Energiministeren fastsætter, efter forudgående forelæggelse for Folketingets Energipolitiske Udvalg, de samlede pligtige lagres størrelse hos de lagringspligtige virksomheder.

Stk. 3. Når særlige forhold taler for det, kan energiministeren for et begrænset tidsrum ændre omfanget af den lagringspligt, som er fastsat efter stk. 2, 2. pkt., uden forelæggelse for Folketingets Energipolitiske Udvalg.

§ 2. Det påhviler den, der i medfør af § 1 er pligtig at opretholde mindstebeholdninger af mineralolie og mineralolieprodukter:

- 1) at afgive de oplysninger om omsætning, import, eksport, forbrug og beholdninger af mineralolie og mineralolieprodukter, der efter energiministerens skøn er nødvendige for kontrollen med, at lagringspligten overholdes, og

- 2) at give de personer, som energiministeren bemyndiger til at deltage i kontrollen med lagringspligtens opfyldelse, adgang til eftersyn af regnskaber og lagerbeholdninger i fornødent omfang.

Stk. 2. Energiministeren kan fastsætte bestemmelser om, at rigtigheden af de afgivne oplysninger skal attesteres af en statsautoriseret revisor eller underbygges med andre bevisligheder.

Stk. 3. Energistyrelsen kan efter aftale med Told- og Skattestyrelsen få udleveret registeroplysninger om virksomheder, der foretager import af mineralolie og mineralolieprodukter.

§ 2a. Energiministeren kan bemyndige Energistyrelsen til at varetage de opgaver og beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Energiministeren kan bestemme, at Energistyrelsens afgørelser efter denne lov eller regler udstedt i medfør af loven ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 3. I forskrifter, som udstedes i henhold til loven, kan det fastsættes, at overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, andelsselskab el. lign., kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 4. Loven gælder ikke for Færøerne og sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, Grønland, men kan ved kongelig anordning som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Energiministeriet, den 19. december 1992

ANNE BIRGITTE LUNDHOLT

/ Thomas Bastholm Bille

Lov nr. 208 af 24. maj 1972 trådte i kraft den 12. juni 1972

Lov nr. 215 af 30. maj 1980 indeholder følgende bestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1980.

Lov nr. 209 af 22. maj 1985 indeholder følgende bestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1985.

Lov nr. 1000 af 19 december 1992 indeholder følgende bestemmelse:

Loven træder i kraft den 1. januar 1993.

Bekendtgørelse om mindstebeholdninger af mineralolieprodukter

I medfør af lov om mindstebeholdninger af mineralolie og mineralolieprodukter, jfr. lov-bekendtgørelse nr. 1183 af 19. december 1992, bestemmes herved følgende:

Kapitel 1

Lagringspligtige virksomheder

§ 1. Enhver, der her i landet importerer, producerer eller hos en anden virksomhed lader producere mineralolieprodukter, er lagringspligtig. Den lagringspligtige har pligt til - udover at opretholde de særlige beredskabslagre, der er foreskrevet ved Energiministeriets bekendtgørelse om beredskabslagre af mineralolieprodukter - at opretholde lagre af de i § 4 nævnte mineralolieprodukter i et omfang, der beregnes efter bestemmelserne i § 5.

Stk. 2. Som importør i henhold til stk. 1 anses den, i hvis navn fortoldningsbegæring afgives.

§ 2. En importør af en mængde af de i § 4 nævnte produkter, der i et kalenderår tilsammen udgør mindre end 50 tons råolieækvivalent, er ikke omfattet af bekendtgørelsen, såfremt importøren ikke selv eller gennem andre i tidligere år har foretaget import af lagringspligtige produkter i et større omfang end det nævnte.

§ 3. Nye importører eller producenter, som nævnt i § 1, af produkter, som nævnt i § 4, skal senest ved importens eller produktionens påbe-

gyndelse give Energistyrelsen meddelelse herom med henblik på kontrollen med overholdelsen af bekendtgørelsen.

Kapitel 2

Lagringspligtige produkter

§ 4. Der er pligt til at opretholde lagre af følgende 3 kategorier mineralolieprodukter:

Kategori 1: Benzin til motorkøretøjer og brændstof til flyvemaskiner (flyvebenzin og jet fuel af benzintypen)

Kategori 2: Gasolie, dieselolie, petroleum og jet fuel af petroleumstypen

Kategori 3: Fuelolie.

Stk. 2. Ved gas-/ dieselolie forstås råoliede-stillat, hvoraf mindst 80 pct. har kogepunkt mellem 200° og 400° C, flammepunkt som for fareklasse III, jfr. Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 161 af 26. april 1985, samt viskositet lavere end 20 centistokes ved 20° C, undtagen produkter, for hvilke det kan dokumenteres, at de er importeret eller fremstillet til andre formål end forbrænding (kemiske produkter, smørelie etc.).

Kapitel 3

Beregning af lagringspligten

§ 5. Ved den lagringspligtige omsætning forstås den totale mængde lagringspligtige produkter, som den lagringspligtige har solgt eller

forbrugt i referenceåret. I opgørelsen over den lagringspligtige omsætning medtages følgende salg eller forbrug ikke:

- 1) Salg til andre lagringspligtige.
- 2) Salg af en mængde, som den lagringspligtige har købt af en ikke-lagringspligtig.
- 3) Salg til eksport, herunder salg til Færøerne og Grønland.
- 4) Salg til skibe i udenrigs fragt- og passagerfart.
- 5) Salg i ladninger til forsvarrets myndigheder.
- 6) Eget forbrug i raffinaderi.

Stk. 2. Ved lageråret forstås perioden fra den 1. juli i et kalenderår til den 30. juni i det efterfølgende kalenderår. Ved referenceåret forstås det kalenderår, som er afsluttet 6 måneder forud for lagerårets begyndelse.

Stk. 3. Lagringspligtige skal i lageråret af hver kategori opretholde lagre, som nævnt i § 4, der udgør en procentvis andel af den lagringspligtige omsætning i referenceåret af den pågældende kategori.

Stk. 4. Den procentvise andel for hver kategori, som nævnt i stk. 3, fastsættes af Energistyrelsen.

Kapitel 4

Opfyldelse af lagringspligten

§ 6. Til opfyldelse af lagringspligten kan medregnes beholdninger, som tilhører den lagringspligtige, og som er oplagret hos lagringspligtige. Undtaget herfra er dog beholdninger, som befinder sig i forbindelsesledninger og i produktionsanlæg.

Stk. 2. Til opfyldelse af lagringspligten kan herudover medregnes følgende beholdninger, som tilhører den lagringspligtige:

- 1) Beholdningerne i tankfartøjer, som med henblik på losning er ankommet til en havn, under forudsætning af, at havnemyndighederne har modtaget dokumentation for den ladning, der skal losses.
- 2) De i lossehavne oplagrede mængder.
- 3) Lagre i tankanlæg på land beliggende i terminaler for olierørledninger.
- 4) Beholdninger i tankfartøjer i indenrigsfart.

Stk. 3. Følgende beholdninger kan ikke medregnes til opfyldelse af lagringspligten:

- 1) Råolie og kondensat i olieløfter.
- 2) Beholdninger bestemt til bunkring for skibsfarten.
- 3) Beholdninger, der befinder sig i transit.

- 4) Beholdninger, der befinder sig i olierørledninger, motortankvogne, jernbanetankvogne eller detailsalgstankanlæg.
- 5) Beholdninger, der er reserveret militæret.

§ 7. Lagringspligtige kan opfylde deres lagringspligt helt eller delvis gennem medlemskab af »Foreningen Danske Olieberedskabslagre« (FDO). Enhver lagringspligtig har ret til at blive medlem af FDO. Ændringer i FDO's vedtægter skal godkendes af energiministeren. Energistyrelsen fastsætter for hvert lagerår den andel af medlemmernes lagringspligt, der skal opfyldes af henholdsvis FDO og de enkelte medlemmer. Forud for optagelse af et medlem retter FDO henvendelse til Energistyrelsen med henblik på fastlæggelse af den lagringspligt, som FDO skal opfylde på ansøgerens vegne.

Stk. 2. Energistyrelsen kan på nærmere vilkår godkende, at lagringspligtige virksomheder, hvis beholdninger af lagringspligtige produkter overstiger de til opfyldelse af lagringspligten til enhver tid krævede mængder, træffer aftale med andre lagringspligtige virksomheder om, at sådanne overskydende mængder helt eller delvis kan medregnes til opfyldelse af sidstnævntes lagringspligt.

Stk. 3. Energistyrelsen kan på nærmere vilkår godkende, at beholdninger af lagringspligtige produkter, der for en lagringspligtig virksomheds regning befinder sig i et andet land inden for Det europæiske økonomiske Fællesskabs område, medregnes til opfyldelse af lagringspligten, såfremt eventuelle aftaler herom bekræftes af henholdsvis de danske og vedkommende medlemslands myndigheder.

Stk. 4. Energistyrelsen kan på nærmere vilkår godkende, at beholdninger af lagringspligtige produkter, der for en lagringspligtig virksomheds regning befinder sig i et land inden for Den europæiske Frihandelssammenslutnings område, medregnes til opfyldelse af lagringspligten, såfremt Danmarks forpligtelser over for De europæiske økonomiske Fællesskaber og Det Internationale Energi Agentur er opfyldt, og såfremt der er indgået bindende aftale med vedkommende stat om, at de pågældende oliemængder i tilfælde af en oliekrise kan overføres til Danmark.

§ 8. Til opfyldelse af lagringspligten kan den lagringspligtige medregne lagre af råolie, kondensat og halvfabrikata i det forhold, der består

mellem på den ene side den totale mængde lagringspligtige produkter, som er fremstillet her i landet i referenceåret, og på den anden side den mængde råolie, kondensat og halvfabrikata, der er medgået hertil i samme referenceår. Dette gælder dog kun for så vidt angår indtil 40 pct. af lagringspligten i kategori 1, indtil 40 pct. af lagringspligten i kategori 2 og indtil 50 pct. af lagringspligten i kategori 3.

Stk. 2. Energistyrelsen meddeler forud for hvert lagerår i hvilket forhold råolie, kondensat og halvfabrikata kan medregnes til opfyldelse af lagringspligten.

Stk. 3. Lagre af produkter, der ved blanding er bestemt til produktion af de lagringspligtige produkter, kan træde i stedet for de produkter, der skal produceres af dem.

Kapitel 5

Oplysningspligt

§ 9. Lagringspligtige og FDO skal senest den 25. i hver måned på formularer godkendt af Energistyrelsen indsende oplysninger til Energistyrelsen om varebevægelser i den nærmest foregående måned af hver af de i §§ 4 og 8 nævnte varearter. Oplysningerne om varebevægelser skal specificeres på vareart, transaktionsart og kvantum med angivelse af, hvorfra varen er udleveret. Salg, der efter § 5, stk. 1 ikke skal medregnes ved beregningen af lagringspligtens omfang, skal anføres særskilt.

§ 10. Lagringspligtige og FDO skal senest den 25. i hver måned på formularer godkendt af Energistyrelsen indsende oplysninger til Energistyrelsen om den mængde af de varearter, der er nævnt i §§ 4 og 8, som vedkommende havde oplagret ved udgangen af den nærmest foregående måned.

§ 11. Rigtigheden af de for et kalenderår månedsvis indsendte oplysninger i medfør af § 9 og § 10, skal én gang årligt, senest 25 dage efter årets udløb, være bekræftet ved underskrift af statsautoriseret eller registreret revisor. Oplysningerne skal afgives på formularer, som udleveres af Energistyrelsen.

§ 12. Enhver, der omfattes af bestemmelserne i denne bekendtgørelse, har pligt til på opfordring at give Energistyrelsen alle oplysninger, som Energistyrelsen finder nødvendige for kontrollen med overholdelsen af bekendtgørelsen,

samt at give repræsentanter for Energistyrelsen adgang til på stedet at kontrollere tilstedeværelsen af de krævede mindstelagre.

Kapitel 6

Ophør af virksomhed

§ 13. En virksomhed, der er omfattet af § 1, ophører med at være lagringspligtig ved udløbet af et lagerår, såfremt den lagringspligtige er ophørt med at drive virksomhed med lagringspligtige produkter senest 6 måneder forud for nævnte lagerårs udløb, og såfremt virksomheden ikke havde lagringspligtig omsætning i referenceåret.

Kapitel 7

Nedsættelse af lagringspligten og dispensation

§ 14. En virksomheds lagringspligt kan nedsættes, såfremt virksomheden her i landet raffinerer eller lader raffinere råolie, der er udvundet her i landet. Endvidere kan en virksomheds lagringspligt nedsættes, såfremt virksomheden køber produkter produceret her i landet på grundlag af råolie, der er udvundet her i landet, og såfremt tidligere salgsled ikke har udnyttet adgangen til nedsættelse.

Stk. 2. Lagringspligten kan nedsættes med 10 pct. af mængden af de produkter, der i referenceåret er produceret på grundlag af nævnte råolie. Nedsættelsen kan dog højst andrage 1,5 pct. af den lagringspligtige omsætning.

Stk. 3. Ansøgning om nedsættelse af lagringspligten i henhold til stk. 1 og 2 skal være Energistyrelsen i hænde senest den 1. februar efter referenceårets udløb. Ansøgningen skal være ledsaget af en af statsautoriseret eller registreret revisor attesteret opgørelse over den mængde lagringspligtige produkter, der er fremkommet ved den nævnte raffinering.

§ 15. Energistyrelsen kan dispensere fra bestemmelserne i denne bekendtgørelse, når særlige forhold taler derfor.

Kapitel 8

Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 16. Overtrædelse af bekendtgørelsen straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lig-

nende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 17. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 1993. Samtidig ophæves Energiministeriets bekendtgørelse nr. 307 af 25. juni 1985 om mindstelagre af mineralolie og mineralolieprodukter.

Energiministeriet, den 19. december 1992

ANNE BIRGITTE LUNDHOLT

/ Thomas Bastholm Bille

Bekendtgørelse om beredskabslagre af mineralolieprodukter

I medfør af lov om det civile beredskab, jf. lovbekendtgørelse nr. 279 af 3. juni 1985 bestemmes herved følgende:

Kapitel 1

Lagringspligtige virksomheder

§ 1. Enhver, der her i landet importerer, producerer eller hos en anden virksomhed lader producere mineralolieprodukter, som nævnt i § 4, er lagringspligtig. Den lagringspligtige har pligt til at opretholde lagre af de nævnte produkter i et omfang, der beregnes efter bestemmelserne i § 5.

Stk. 2. Som importør i henhold til stk. 1 anses den, i hvis navn fortoldningsbegæring afgives.

§ 2. En importør af en mængde af de i § 4 nævnte produkter, der i et kalenderår tilsammen udgør mindre end 50 tons råolieækvivalent, er ikke omfattet af bekendtgørelsen, såfremt importøren ikke selv eller gennem andre i tidligere år har foretaget import af lagringspligtige produkter i et større omfang end det nævnte.

§ 3. Nye importører eller producenter, som nævnt i § 1, af produkter, som nævnt i § 4, skal senest ved importens eller produktionens påbegyndelse give Energistyrelsen meddelelse herom med henblik på kontrollen med overholdelsen af bekendtgørelsen.

Kapitel 2

Lagringspligtige produkter

§ 4. Der er pligt til at opretholde lagre af motorbenzin eller gas/dieselolie.

Stk. 2. Ved motorbenzin forstås al benzin til motorer undtagen flyvebenzin og jetbrændstof.

Stk. 3. Ved gas-/ dieselolie forstås råoliedestillat, hvoraf mindst 80 pct. har kogepunkt mellem 200° og 400° C, flammepunkt som for fareklasse III, jfr. Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 161 af 26. april 1985, samt viskositet lavere end 20 centistokes ved 20° C, undtagen produkter, for hvilke det kan dokumenteres, at de er importeret eller fremstillet til andre formål end forbrænding (kemiske produkter, smørelie etc.).

Kapitel 3

Beregning af lagringspligten

§ 5. Ved den lagringspligtige omsætning forstås den totale mængde lagringspligtige produkter, som den lagringspligtige har solgt eller forbrugt i referenceåret. I opgørelsen over den lagringspligtige omsætning medtages følgende salg eller forbrug ikke:

- 1) Salg til andre lagringspligtige.
- 2) Salg af en mængde, som den lagringspligtige har købt af en ikke-lagringspligtig.
- 3) Salg til eksport, herunder salg til Færøerne og Grønland.
- 4) Salg til skibe i udenrigs fragt- og passagerfart.
- 5) Salg i ladninger til forsvarrets myndigheder.
- 6) Eget forbrug i raffinaderi.

Stk. 2. Ved lageråret forstås perioden fra den 1. juli i et kalenderår til den 30. juni i det efterfølgende kalenderår. Ved referenceåret forstås det kalenderår, som er afsluttet 6 måneder forud for lagerårets begyndelse.

Stk. 3. Lagringspligtige skal i lageråret opretholde lagre, som nævnt i § 4, der svarer til en

procentvis andel af den lagringspligtige omsætning i referenceåret af det pågældende lagringspligtige produkt.

Stk. 4. Den procentvise andel for hvert produkt, som nævnt i stk. 3, fastsættes af Energistyrelsen.

Kapitel 4

Opfyldelse af lagringspligten

§ 6. Lagre af motorbenzin og af gas/dieselolie skal for at kunne medregnes til opfyldelse af forpligtelsen efter § 5 være

- 1) opbevaret i tankanlæg, der er opført efter bestemmelserne i bilaget til denne bekendtgørelse og
- 2) placeret i fornøden afstand fra havne og større byer samt militære eller andre installationer af totalforsvarsmæssig betydning.

Stk. 2. Det påhviler de lagringspligtige at sørge for, at de oplagrede produkter til enhver tid er i kvalitetsmæssig god og brugbar stand.

§ 7. Lagringspligtige kan opfylde deres lagringspligt helt eller delvis gennem medlemskab af »Foreningen Danske Olieberedskabslagre« (FDO). Enhver lagringspligtig har ret til at blive medlem af FDO. Ændringer i FDO's vedtægter skal godkendes af energiministeren. Energistyrelsen fastsætter for hvert lagerår den andel af medlemmernes lagringspligt, der skal opfyldes af henholdsvis FDO og de enkelte medlemmer. Forud for optagelse af et medlem retter FDO henvendelse til Energistyrelsen med henblik på fastlæggelse af den lagringspligt, som FDO skal opfylde.

Kapitel 5

Oplysningspligt

§ 8. Lagringspligtige og FDO skal senest den 25. i hver måned på formularer godkendt af Energistyrelsen indsende oplysninger til Energistyrelsen om varebevægelser i den nærmest foregående måned af hvert af de lagringspligtige produkter. Oplysningerne om varebevægelser skal specificeres på produkt, transaktionsart og kvantum med angivelse af, hvorfra varen er udleveret. Salg, der efter § 5, stk. 1 ikke skal medregnes ved beregningen af lagringspligtens omfang, skal anføres særskilt.

§ 9. Lagringspligtige og FDO skal senest den 25. i hver måned på formularer godkendt af

Energistyrelsen indsende oplysninger til Energistyrelsen om den mængde produkter, som vedkommende havde oplagret ved udgangen af den nærmest foregående måned, samt oplysning om lagringsstederne.

§ 10. Rigtigheden af de for et kalenderår månedsvis indsendte oplysninger i medfør af § 8 og § 9, skal en gang årligt, senest 25 dage efter årets udløb, være bekræftet ved underskrift af statsautoriseret eller registreret revisor. Oplysningerne skal afgives på formularer, som udarbejdes af Energistyrelsen.

§ 11. Enhver, der omfattes af bestemmelserne i denne bekendtgørelse, har pligt til på opfordring at give Energistyrelsen alle oplysninger, som Energistyrelsen finder nødvendige for kontrollen med overholdelsen af bekendtgørelsen, samt at give repræsentanter for Energistyrelsen adgang til på stedet at kontrollere tilstedeværelsen af de krævede beredskabslagre.

Kapitel 6

Ophør af virksomhed

§ 12. En virksomhed, der er omfattet af § 1, ophører med at være lagringspligtig ved udløbet af et lagerår, såfremt den lagringspligtige er ophørt med at drive virksomhed med lagringspligtige produkter senest 6 måneder forud for nævnte lagerårs udløb, og såfremt virksomheden ikke havde lagringspligtig omsætning i referenceåret.

Kapitel 7

Dispensations-, straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 13. Energistyrelsen kan dispensere fra bestemmelserne i denne bekendtgørelse, når særlige forhold taler derfor.

§ 14. Overtrædelse af bekendtgørelsen straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år, jfr. § 8 i lov om det civile beredskab, jfr. lovbeholdning nr. 279 af 3. juni 1985.

Stk. 2. Strafansvaret påhviler den, der i overensstemmelse med lovgivningens almindelige regler er ansvarlig for overtrædelsen. Er overtrædelsen begået til fordel for et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan bødeansvaret tillige eller i stedet pålægges virksomheden som sådan.

§ 15. Bekendtgørelsen træder i kraft den 31. december 1992. Samtidig ophæves Energiministeriets bekendtgørelse nr. 309 af 25. juni 1985 om beredskabslagre af mineralolieprodukter.

Energiministeriet, den 19. december 1992

ANNE BIRGITTE LUNDHOLT

/ Thomas Bastholm Bille

Bestemmelser vedrørende beskyttelsesmæssige foranstaltninger for beredskabstankanlæg til motorbenzin og gas-/dieselolie

I. Tankkonstruktion

Tankene skal udføres som betontanke, foret indvendig med sammensvejste stålplader, og nedgravet i en sådan minimumsdybde, at den udgravede jord nogenlunde balancerer med den påkrævede tildækning.

Jorddækningen skal være mindst 60 cm og udføres uregelmæssigt, således at den færdige tank ikke fremtræder som f.eks. en »sukker-top«.

Tankens sider skal være mindst 30 cm dobbelt armeret beton med mindst 5 mm indvendig stålpladebeklædning forankret til betonen. Armeringen skal være som krævet af styrkehensyn, dog mindst som følger:

	armerings- procent
Indvendig lodret rundjern 16	0,447
Indvendig vandret rundjern 10	0,13
Udvendig lodret rundjern 16	0,223
Udvendig vandret rundjern 10	0,13

Taget skal være 30 cm dobbelt armeret beton, som krævet af styrkehensyn, dog med en minimum armering som for siderne. Taget skal være tæt enten ved hjælp af indvendige stålplader eller på anden måde.

Bunden skal være armeret beton som krævet af styrkehensyn og bundforhold og skal dækkes af mindst 6 mm tykke stålplader.

Under tanken skal anbringes et drænsystem med frit afløb for at forhindre vandtryk på undersiden af tanken.

I betonbundpladens overside umiddelbart under stålpladerne skal anbringes et kanalsystem med forbindelse til et tilgængeligt afløb umiddelbart uden for tanken.

Benzintankene skal udstyres med trykvacuum ventiler og »flamearrestors«.

Alle tanke skal i øvrigt forsynes med de af brandvæsenet forlangte sikkerhedsudstyr.

Tankanlæggene skal have rimeligt gode tilkørselsforhold og skal kunne tømmes med tankbiler, selv om den offentlige el-forsyning svigter. Til dette formål skal i beskyttet rum forefindes mindst en benzin- eller oliedreven reservepumpe (minimumskapacitet 60 m³/t).

II. Tankstørrelse og afstand mellem de enkelte tanke

Den højst tilladte koncentration af beskyttede beredskabstankanlæg er 60.000 m³.

Den maksimale tankstørrelse for en enkelt tank er 10.000 m³.

Flere små tanke med en samlet kapacitet på indtil 10.000 m³ kan bygge tæt sammen.

Afstanden mellem hver 10.000 m³-tank eller hver gruppe af tanke med en samlet kapacitet på 10.000 m³ skal være mindst 30 m.

Afstanden til hegn skal være mindst 30 m.

Afstanden mellem et lagerområde på 60.000 m³ og et andet lagerområde med beskyttede beredskabstankanlæg skal være mindst 3 km.

Konventionelle mindre tankanlæg med tilhørende udstyr kan opføres i forbindelse med et lagerområde med beskyttede tankanlæg, men skal da placeres i en mindsteafstand af mindst 1 km fra det beskyttede lagerområde.

III

De under I og II angivne bestemmelser er fastsat alene af beredskabsmæssige hensyn, og de fritager ikke den lagringspligtige for på sædvanlig måde at opfylde i øvrigt gældende bestemmelser for opførelse af olietankanlæg.

Bekendtgørelse om størrelsen af beredskabslagre og mindstebeholdninger af mineralolieprodukter

I medfør af § 5 i lov om det civile beredskab, jf. lovbekendtgørelse nr. 279 af 3. juni 1985, sammenholdt med § 5, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1183 af 19. december 1992 om beredskabslagre af mineralolieprodukter, samt i medfør af § 1 i lov om mindstebeholdninger af mineralolie og mineralolieprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1183 af 19. december 1992, sammenholdt med § 5, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1184 af 19. december 1992 om mindstebeholdninger af mineralolieprodukter, fastsættes:

§ 1. De procentvise andele for hvert produkt, som nævnt i § 4 i bekendtgørelse nr. 1185 af 19. december 1992 om beredskabslagre af mineralolieprodukter, fastsættes til følgende:

- 1) Motorbenzin 12,5 pct.
- 2) Gas-/dieselolie 5,0 pct.

Stk. 2. De lagringspligtige skal opretholde beredskabslagre, der mindst udgør de nævnte procentvise andele af den totale mængde, som den lagringspligtige har solgt eller forbrugt af disse produkter i referenceåret, jf. § 5, stk. 1, i bekendtgørelse om beredskabslagre af mineralolieprodukter.

§ 2. De procentvise andele for hver kategori, som nævnt i § 4 i bekendtgørelse nr. 1184 af 19. december 1992 om mindstebeholdninger af mineralolieprodukter, fastsættes til følgende:

- 1) Kategori 1 12,8 pct.
- 2) Kategori 2 20,8 pct.
- 3) Kategori 3 26,3 pct.

Stk. 2. De lagringspligtige skal opretholde mindstelagre, der mindst udgør de nævnte procentvise andele af den totale mængde, som den lagringspligtige har solgt eller forbrugt af disse produkter i referenceåret, jf. § 5, stk. 1, i bekendtgørelse om mindstebeholdninger af mineralolieprodukter.

§ 3. Bekendtgørelsen træder i kraft den 31. december 1992.

Stk. 2. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 201 af 24. marts 1992 om størrelsen af beredskabslagre af mineralolieprodukter i lageråret 1. juli 1992 - 30. juni 1993, og bekendtgørelse nr. 202 af 24. marts 1992 om størrelsen af mindstebeholdninger af mineralolieprodukter i lageråret 1. juli 1992 - 30. juni 1993.

Energistyrelsen, den 19. december 1992

IB LARSEN

/ John Voldfrom

Beredskabsloven

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Indledende bestemmelser

§ 1. Redningsberedskabets opgave er at forebygge, begrænse og afhjælpe skader på personer, ejendom og miljøet ved ulykker og katastrofer, herunder krigshandlinger, eller overhængende fare herfor.

Stk. 2. Redningsberedskabet omfatter det statslige redningsberedskab, herunder det statslige regionale redningsberedskab, og det kommunale redningsberedskab. Under krise eller krig indgår det statslige lokale redningsberedskab og sygehusberedskabet i redningsberedskabet.

§ 2. Det civile beredskabs opgave er at planlægge og træffe foranstaltninger med henblik på under krise eller krig at videreføre samfundets funktioner samt at yde støtte til landets samlede forsvar.

§ 3. Indenrigsministeren kan bestemme, at redningsberedskabet skal indsættes i udlandet i fredstid i tilfælde af katastrofer, der medfører alvorlig skade på eller udgør en overhængende fare for personer, ejendom eller miljøet.

Kapitel 2

Det statslige redningsberedskab

§ 4. Indenrigsministeren er øverste administrative myndighed for det statslige redningsberedskab.

Stk. 2. Indenrigsministeren fører tilsyn med det kommunale redningsberedskab. Indenrigsministeren kan bemyndige Beredskabsstyrel-

sen til at udøve tilsynet, herunder til at foretage prøvealarmering af redningsberedskabet. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Indenrigsministeren nedsætter et redningsråd, der rådgiver indenrigsministeren i spørgsmål om det kommunale redningsberedskab og foretager prøvealarmering af det statslige regionale og det kommunale redningsberedskab. Redningsrådet består af 8 medlemmer, hvoraf 3 medlemmer udpeges af Kommunernes Landsforening, 1 medlem udpeges af Københavns og Frederiksberg Kommuner i fællesskab, 1 medlem udpeges af justitsministeren, medens indenrigsministeren udpeger 3 medlemmer. I sager vedrørende tekniske og personalemæssige spørgsmål tilforordnes rådet 1 repræsentant for den organisation, der repræsenterer de kommunale beredskabschefer, 1 repræsentant for de private redningsvæsener, jf. § 13, stk. 1, og 1 repræsentant for personalet i de kommunale redningsberedskaber.

Stk. 4. Blandt rådets medlemmer udnævner indenrigsministeren formand og næstformand, hvoraf den ene skal være en af repræsentanterne for Kommunernes Landsforening.

Stk. 5. Indenrigsministeren afholder udgifter ved Redningsrådets virksomhed.

§ 5. Beredskabsstyrelsen leder det statslige redningsberedskab og rådgiver myndighederne i spørgsmål om redningsberedskabet og det civile beredskab.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler for redningsberedskabets organisation i tilfælde af uheld i nukleare anlæg, herunder om opgavefordelingen og samarbejdet mellem hen-

holdsvis det statslige redningsberedskab og det kommunale redningsberedskab og med hensyn til redningsberedskabets virke i forhold til de øvrige myndigheder, der har opgaver i beredskabet.

§ 6. Indenrigsministeren kan indgå aftale med foreninger, organisationer og private personer om, at disse bistår ved udførelsen af opgaver inden for det statslige redningsberedskab.

§ 7. Det statslige regionale redningsberedskab skal yde assistance til det kommunale redningsberedskab, hvis det skønnes påkrævet på grund af karakteren eller omfanget af en ulykke eller en katastrofe, herunder krigshandlinger.

§ 8. Beredskabsstyrelsen kan indgå aftale med offentlige myndigheder, virksomheder og andre, der har ansvar for beredskab og indsats eller opretholdelse af vigtige samfuntsfunktioner i tilfælde af ulykker eller katastrofer, om, at det statslige regionale redningsberedskab varetager opgaver for eller yder bistand til disse.

Kapitel 3

Det kommunale redningsberedskab

Organisation

§ 9. Det kommunale redningsberedskab hører under kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal nedsætte en beredskabskommission til at varetage den umiddelbare forvaltning af redningsberedskabet. Kommunalbestyrelsen træffer bestemmelse om kommissionens sammensætning. Kommissionen, hvis medlemstal skal være ulige, skal bestå af borgmesteren, der er formand, politimesteren og et flertal valgt af kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde med indenrigsministerens samtykke udpege et andet medlem af kommunalbestyrelsen end borgmesteren til at indtræde som formand for beredskabskommissionen.

Stk. 3. Reglerne i § 11, stk. 1, § 20, stk. 1-4 og 6, § 21, § 22, § 28, § 29, stk. 1, 2 og 4, § 61, stk. 1-5, og § 61 b, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse finder tilsvarende anvendelse på beredskabskommissionen og dens medlemmer.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen, jf. stk. 2 og § 11, stk. 1, eller den fælles beredskabskommis-

sion, jf. § 10, stk. 2, og § 11, stk. 2, kan beslutte, at der ydes beredskabskommissionens medlemmer diæter, erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse efter reglerne i § 16 a i lov om kommunernes styrelse. En beslutning efter 1. pkt. skal omfatte alle medlemmer af beredskabskommissionen. Dog kan kommunalbestyrelsesmedlemmer og medlemmer af Københavns magistrat ikke modtage diæter, ligesom kommunalt og statsligt ansatte ikke kan modtage diæter, når varetagelsen af hvervet er et led i de pågældendes embedsgerning.

§ 10. To eller flere kommunalbestyrelser kan samordne deres redningsberedskab.

Stk. 2. Kommuner, der samordner deres redningsberedskab, skal nedsætte en fælles beredskabskommission til at varetage de opgaver, som kommunalbestyrelserne henlægger til denne. Beredskabskommissionen skal bestå af et ulige antal medlemmer, herunder borgmestrene i de deltagende kommuner og politimesteren. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde med indenrigsministerens samtykke udpege et andet medlem af kommunalbestyrelsen end borgmesteren til at indtræde i den fælles beredskabskommission.

Stk. 3. Samordning af kommuners redningsberedskab skal godkendes af den kommunale tilsynsmyndighed, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler for kommuners samordning af deres redningsberedskab.

§ 11. Kommunalbestyrelserne i Københavns og Frederiksberg Kommuner, kommunalbestyrelserne i Københavns Amt og Københavns Amtsråd skal samordne opgaver inden for redningsberedskabet. Opgaver, der ikke er omfattet af samordningen, skal varetages af kommunalbestyrelsen eller af en beredskabskommission, der er nedsat i overensstemmelse med reglerne i § 9, stk. 2.

Stk. 2. Samordningen efter stk. 1 skal godkendes af indenrigsministeren, som i tilfælde af uenighed mellem kommunalbestyrelserne fastsætter samordningens indhold. De opgaver, der er omfattet af samordningen, varetages af en fælles beredskabskommission, hvis sammensætning fastsættes af indenrigsministeren.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan godkende, at Frederiksborg og Roskilde Amtsråd samt

kommunalbestyrelser i Frederiksborg og Roskilde Amter tilslutter sig samordningen efter stk. 1.

Opgaver

§ 12. Det kommunale redningsberedskab skal kunne yde en forsvarlig indsats mod skader på personer, ejendom og miljøet ved ulykker og katastrofer, herunder krigshandlinger. Redningsberedskabet skal endvidere kunne modtage, indkvartere og forpleje evakuerede og andre nødstedte.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan bestemme, at redningsberedskabet i visse kommuner tillige skal kunne yde en øjeblikkelig og mere omfattende indsats mod følgerne af krigshandlinger.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan bestemme, at redningsberedskabet i visse kommuner skal kunne yde en udvidet assistance til andre kommuners redningsberedskab, hvis det skønnes påkrævet på grund af karakteren eller omfanget af en ulykke eller katastrofe, herunder krigshandlinger. Indenrigsministeren fastsætter regler om udgiftsfordelingen mellem staten og de pågældende kommuner.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan bestemme, at kommunalbestyrelsen skal varetage andre beredskabsopgaver end dem, der er nævnt i stk. 1-3.

§ 13. Kommunalbestyrelsen kan indgå aftale med en anden kommunalbestyrelse, med private redningsvæsener eller med andre om at udføre opgaver inden for kommunens redningsberedskab. Aftalen skal godkendes af Beredskabsstyrelsen. Kommunalbestyrelsen kan endvidere indgå aftale med Beredskabsstyrelsen om, at det statslige regionale redningsberedskab udfører opgaver inden for kommunens redningsberedskab.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan indgå aftale med foreninger, organisationer og private personer om, at disse bistår ved udførelsen af opgaver inden for kommunens redningsberedskab.

§ 14. Indenrigsministeren fastsætter regler om redningsberedskabets organisation, virksomhed, materiel og dimensionering.

§ 15. Kommunalbestyrelsen skal sørge for,

at der er tilstrækkelig vandforsyning til brandslukning.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler om vandforsyningen til brandslukning.

Kapitel 4

Indsættelse af redningsberedskabet

§ 16. Indenrigsministeren fastsætter regler om den tekniske ledelse af indsatsen på skadestedet.

§ 17. Den samlede indsats ved større fredstidsskader koordineres i øvrigt af politimesteren, jf. retsplejelovens § 108.

Stk. 2. I forbindelse med indsættelse af redningsberedskabet skal politimesteren i fornødent omfang sørge for varsling, afspærring, evakuering og andre nødvendige foranstaltninger.

§ 18. Indenrigsministeren eller en kommunalbestyrelse kan kræve en anden kommunes redningsberedskab (mellekommunal bistand) eller private redningsvæsener stillet til rådighed for kommunens redningsberedskab.

Stk. 2. Den tekniske leder af indsatsen på skadestedet skal tilkalde assistance fra en anden kommunes redningsberedskab, det statslige regionale redningsberedskab eller private redningsvæsener, hvis det skønnes påkrævet på grund af ulykkens karakter og omfang.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter regler om bistand efter stk. 1 og stk. 2, herunder om betaling for bistanden.

§ 19. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at staten i særlige tilfælde deltager i udgifterne i forbindelse med indsættelse af det kommunale redningsberedskab.

§ 20. Redningsberedskabet kan kræve private redskaber og transportmidler af enhver art samt fornødent betjeningsmandskab stillet til rådighed for indsatsen.

Stk. 2. Den, der i henhold til stk. 1 har stillet redskaber eller transportmidler til rådighed, har ret til erstatning af kommunen for afsavn af materiel og for den skade, materiellet har lidt.

§ 21. Redningsberedskabet har i forbindelse med indsatsen ret til i fornødent omfang at skaffe sig adgang til privat ejendom, om nød-

vendigt ved at gennembryde og fjerne hindringer.

Stk. 2. Redningsberedskabet har ret til at nedrive bygninger eller fjerne beplantninger, hvis den tekniske leder af indsatsen på skadestedet finder det nødvendigt for at standse skadens udbredelse.

Stk. 3. Den skade, som redningsberedskabet forvolder ved brandslukning, betragtes som brandskade. Rammer skaden marker, haver eller beplantninger, der tilhører tredjemand, erstattes skaden dog af kommunen.

§ 22. Redningsberedskabet har under indsats ret til at bruge det vand, der findes i brønde, vandledninger og andre vandsteder.

§ 23. Redningsberedskabet skal under indsats være opmærksom på, hvad der kan have givet anledning til ulykken eller katastrofen. Finder redningsberedskabet mistænkelige spor, skal politiet straks underrettes og beviset så vidt muligt sikres.

Kapitel 5

Planlægning m.v.

§ 24. De enkelte ministre skal hver inden for deres område planlægge og træffe foranstaltninger til udførelse af opgaver inden for det civile beredskab, jf. § 2.

Stk. 2. Indenrigsministeren koordinerer planlægningen vedrørende det civile beredskab og de deraf følgende foranstaltninger, jf. stk. 1, og gennemfører den del af planlægningen, der ikke påhviler andre myndigheder.

§ 25. Kommunalbestyrelsen skal udarbejde en samlet plan for kommunens redningsberedskab og civile beredskab.

Stk. 2. Amdsrådet skal udarbejde en samlet plan for amtskommunens civile beredskab.

Stk. 3. De planer, der er nævnt i stk. 1 og 2, skal revideres i det omfang, udviklingen gør dette nødvendigt, dog mindst én gang i hver kommunal valgperiode.

Stk. 4. Planer og revisioner heraf indsendes til Beredskabsstyrelsen.

§ 26. Indenrigsministeren fastsætter vejledende retningslinier for udarbejdelse af de planer, der er nævnt i § 25.

§ 27. De enkelte ministre fastsætter hver inden for deres område vejledende retningslinier for amtskommunernes og kommunernes civile beredskabsplanlægning, jf. § 25, stk. 1 og 2.

§ 28. Vedkommende minister kan pålægge offentlige myndigheder og offentlige og private virksomheder og institutioner at yde bistand ved planlægningen eller udførelsen af opgaver inden for det civile beredskab.

Stk. 2. Vedkommende minister kan pålægge offentlige og private virksomheder og institutioner at træffe særlige foranstaltninger for så vidt angår varer, tjenesteydelser, produktionsmidler m.v. inden for deres normale virksomhed, hvis dette er påkrævet af hensyn til udførelsen af opgaver inden for det civile beredskab.

Stk. 3. Inden et pålæg gives i henhold til stk. 1 eller 2, skal der forhandles med de pågældende virksomheder eller institutioner eller med disses organisationer om pålæggets omfang og de nærmere regler for dets gennemførelse, herunder om eventuel erstatning fra staten, jf. stk. 4.

Stk. 4. Medfører et pålæg afgivet i henhold til stk. 1 eller 2 økonomisk tab for en virksomhed eller institution, er staten erstatningsansvarlig efter lovgivningens almindelige regler. Erstatning kan ikke kræves, hvis de omkostninger, der er forbundet med pålæggets gennemførelse, kan dækkes ved indkalkulering i vedkommende vares eller tjenesteydelses pris. De pågældende virksomheder eller institutioner må ikke derved stilles mindre gunstigt end andre i samme branche.

Stk. 5. Erstatning ansættes i mangel af mindelig overenskomst i overensstemmelse med regler, der fastsættes af indenrigsministeren.

Kapitel 6

Beredskabets organisation under krise eller krig

§ 29. Indenrigsministeren fastsætter regler om

- 1) redningsberedskabets organisation,
- 2) landets inddeling i rednings- og civilregioner, deres opgaver, deres sammensætning og ledelsen af disse og
- 3) opgavefordelingen og samarbejdet mellem det statslige redningsberedskab, det kommunale redningsberedskab og de myndigheder, der er ansvarlige for sygehusberedskabet.

§ 30. Det statslige lokale redningsberedskab hører under politimesteren.

Stk. 2. Politimesteren varetager under krise eller krig efter regler, der fastsættes af indenrigsministeren, følgende opgaver:

- 1) evakuering,
- 2) varsling af civilbefolkningen,
- 3) afspærring og bevogtning i forbindelse med udførelsen af redningsberedskabets opgaver,
- 4) tilsyn med mørklægning og
- 5) andre beredskabsopgaver, som efter forhandling med justitsministeren henlægges til politiet.

Stk. 3. Indenrigsministeren bestemmer, hvem der varetager opgaverne efter stk. 2 i de politikredse, hvor det kommunale redningsberedskab er samordnet efter §§ 10 og 11.

§ 31. De enkelte ministre bestemmer, i hvilket omfang de beføjelser, der kan udøves af centrale forvaltningsmyndigheder, under krise eller krig skal kunne udøves af forvaltningsorganer, der udpeges dertil.

§ 32. En amtskommunes eller kommunes ressourcer inden for det civile beredskab kan af indenrigsministeren eller forvaltningsorganer, som ministeren udpeger hertil, under krise eller krig kræves stillet til rådighed for en anden amtskommunes eller kommunes civile beredskab. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Kapitel 7

Forebyggende foranstaltninger m.v.

§ 33. Indenrigsministeren fastsætter regler om

- 1) placering, indretning og brug af virksomheder, hvor der opbevares, anvendes eller fremstilles faste, flydende eller luftformige brandfarlige eller eksplosive stoffer og andre stoffer, der i forbindelse med brand eller anden skade kan medføre en risiko for personer, ejendom eller miljøet, og
- 2) opbevaring og brug af faste, flydende eller luftformige brandfarlige eller eksplosive stoffer.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler om

- 1) brug af ild og lys og
- 2) foranstaltninger, der er nødvendige til at forebygge eller formindske brandfare og til at

sikre forsvarlige rednings- og slukningsmuligheder i tilfælde af brand.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter regler om de foranstaltninger, der skal iværksættes for at imødegå virkningerne af uheld i nukleare anlæg.

§ 34. Kommunalbestyrelsen skal godkende oprettelse, væsentlige ombygninger, udvidelser eller forandringer i driften af virksomheder i det omfang, der er fastsat regler herom i medfør af § 33, stk. 1.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan i øvrigt bestemme, at bygninger og grundarealer skal indrettes og benyttes på en sådan måde, at risikoen for brandfare formindskes mest muligt, og at forsvarlige rednings- og slukningsmuligheder sikres bedst muligt.

§ 35. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der skal træffes foranstaltninger i det omfang, der fastsættes regler herom i medfør af § 33, stk. 2, nr. 2.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan i øvrigt bestemme, at der for bygninger og grundarealer,

- 1) hvor der er særlig brandfarlige forhold,
 - 2) hvor der samles mange mennesker, eller
 - 3) hvor store værdier er udsat for ødelæggelse,
- skal træffes driftsmæssige foranstaltninger til at forebygge eller formindske brandfaren og til at sikre forsvarlige rednings- og slukningsmuligheder i tilfælde af brand.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der skal udsættes brandvagt ved benyttelse af forsamlingslokaler og lignende, og at arrangøren skal betale herfor.

§ 36. Indenrigsministeren fastsætter regler om brandsyn af virksomheder, af fredede bygninger, af bygninger, hvor mange mennesker samles, og af brandfarlige bygninger og oplag, herunder om pålæg om afhjælpning af eventuelle mangler.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan efter forhandling med forsvarsministeren bestemme, at brandsyn for forsvarlets etableringer ordnes på særlig måde.

§ 37. Kommunalbestyrelsen kan efter regler, der fastsættes af indenrigsministeren, pålægge offentlige myndigheder og offentlige og private virksomheder og institutioner at træffe for-

anstaltninger til deres beskyttelse under krise eller krig (bedriftsværn). Udgifterne afholdes af den, der pålægges at træffe de nævnte foranstaltninger.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med bedriftsværn.

Kapitel 8

Ekspropriation

§ 38. Indenrigsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan til brug for redningsberedskabet iværksætte ekspropriation af privat ejendom, herunder befordringsmidler.

Stk. 2. Vedkommende minister kan iværksætte eller for så vidt angår ikkestatslige foranstaltninger tillade, at der iværksættes ekspropriation af fast ejendom til brug for udførelsen af civile beredskabsopgaver.

Stk. 3. Ved ekspropriation kan der erhverves ejendomsret eller brugsret eller pålægges rådighedsindskrænkninger.

Stk. 4. Under krise eller krig kan indenrigsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, uden retskendelse iværksætte beslaglæggelse med henblik på ekspropriation.

Stk. 5. I mangel af mindelig overenskomst afgør taksationsmyndighederne efter lov om offentlige veje spørgsmålet om erstatning for ekspropriation. Ved ekspropriation af andet end fast ejendom anvendes loven tilsvarende.

Stk. 6. En taksationskommissions afgørelse kan ikke indbringes for domstolene, før muligheden for prøvelse ved overtaksationskommission er udtømt.

Stk. 7. Indenrigsministeren fastsætter regler om ekspropriationens gennemførelse og om sagens behandling for taksationsmyndighederne.

Kapitel 9

Påbud m.v.

§ 39. Den, der opdager en brand eller omstændigheder, som viser, at der er overhængende fare for brand, skal straks underrette dem, der er udsat for fare, og alarmere redningsberedskabet. Den pågældende skal endvidere søge at dæmpe ilden eller afværge faren.

§ 40. Enhver skal ved brand yde den hjælp, den pågældende formår.

Stk. 2. Den, der er til stede ved en brand, skal på anmodning af redningsberedskabet deltage i rednings- og slukningsarbejdet.

Stk. 3. Den, der i henhold til stk. 1 og 2 har deltaget i rednings- og slukningsarbejdet, har ret til erstatning af kommunen for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste.

§ 41. Enhver skal rette sig efter de påbud, der udstedes af redningsberedskabet.

Stk. 2. Enhver skal overholde afspærringer i forbindelse med en indsats og efterkomme politiets eller redningsberedskabets opfordring til at forlade det afspærrede område eller vejene hertil.

Stk. 3. Enhver skal ved ordre om evakuering inden for de givne frister forlade opholdsstedet og begive sig ad de anviste veje til de udpegede indkvarteringsområder.

§ 42. Enhver skal på anmodning af redningsberedskabet stille sin bolig eller andre lokaler til rådighed for de evakuerede og bespise dem i nødvendigt omfang.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter den godtgørelse, der skal ydes herfor.

§ 43. Indkvarteringslovens regler om ekstraordinær indkvartering anvendes tilsvarende for personel i redningsberedskabet.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler om de indkvarteringsydelse, der kan kræves efter stk. 1, og om den godtgørelse, der skal ydes herfor.

§ 44. Ved ordre om mørklægning skal enhver straks gennemføre denne i det omfang, der fastsættes af myndighederne.

Stk. 2. Ansvar for og udgifterne ved mørklægning påhviler den, der som ejer, lejer eller bruger har rådighed over lyskilden.

§ 45. Vedkommende minister kan pålægge enhver pligt til at meddele oplysninger, der er nødvendige for planlægningen af det civile beredskab.

§ 46. Beredskabsstyrelsen kan hos enhver kræve oplysning om, hvilke beredskabsforanstaltninger der er udført eller agtes udført, samt i øvrigt oplysninger, som skønnes nødvendige til udførelsen af opgaver i forbindelse med redningsberedskabet.

§ 47. Teleselskaberne skal bistå ved alarmering af redningsberedskabet. Indenrigsministeren kan fastsætte regler herom efter forhandling med kommunikationsministeren.

Kapitel 10

Personelbestemmelser

Almindelige bestemmelser

§ 48. Indenrigsministeren fastsætter regler for uddannelsen af redningsberedskabets personel, herunder om udgiftsfordelingen mellem staten og kommunerne.

§ 49. Indenrigsministeren kan bestemme, at personel, der har pligt til at medvirke i det indenlandske redningsberedskab, skal indsættes i udlandet, jf. § 3.

§ 50. Under krise eller krig kan personalet i redningsberedskabet ikke ved opsigelse bringe deres pligt til at gøre tjeneste i redningsberedskabet til ophør.

Stk. 2. Afskedigede befalingsmænd, der ikke på anden måde er forpligtet over for redningsberedskabet, står under krise eller krig til rådighed for redningsberedskabet indtil udløbet af det år, i hvilket de fylder 65 år.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om overførsel af personel inden for redningsberedskabet til andre dele af redningsberedskabet.

Frivillige

§ 51. Indenrigsministeren fastsætter regler for uddannelse af det personel, der ikke aflønnes for deres deltagelse i redningsberedskabet (frivillige), herunder om ydelser til de frivillige og udgiftsfordelingen mellem staten og kommunerne.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter de opgaver, der kan løses af frivillige i det statslige redningsberedskab.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen fastsætter de opgaver, der kan løses af frivillige i kommunens redningsberedskab og civile beredskab.

Stk. 4. Under krise eller krig gælder §§ 60–66 også for frivillige.

Værnepligtige

§ 52. Indenrigsministeren fastsætter antallet af værnepligtige, der indkaldes til redningsbe-

redskabet, og fastsætter regler om tjenestetidens længde og tjenestens tilrettelæggelse.

§ 53. Værnepligtige i det statslige regionale redningsberedskab er med hensyn til indkvartering, forplejning, beklædning, løn, fribefordring og lignende undergivet regler, som svarer til dem, der gælder for hærens værnepligtige.

Stk. 2. For øvrige værnepligtige i redningsberedskabet kan indenrigsministeren fastsætte regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1.

§ 54. De værnepligtige står til rådighed for redningsberedskabet indtil udløbet af det år, i hvilket de fylder 50 år. Indenrigsministeren kan fastsætte regler herom.

Kontraktansatte menige i det statslige regionale redningsberedskab

§ 55. For kontraktansatte menige i det statslige regionale redningsberedskab kan indenrigsministeren fastsætte regler om uddannelse og indkaldelse og om de forhold, der er nævnt i § 53, stk. 1. Personer, der er eller har været kontraktansatte menige i det statslige regionale redningsberedskab, står til rådighed for dette indtil udløbet af det år, i hvilket de fylder 50 år, medmindre ministeren bestemmer andet.

Beredskabspligtige

§ 56. Den, der har bopæl eller ophold her i landet, kan fra og med det år, i hvilket den pågældende fylder 16 år, til og med det år, i hvilket den pågældende fylder 65 år, pålægges at gøre tjeneste i redningsberedskabet (beredskabspligt), hvis særlige omstændigheder gør det påkrævet. Indenrigsministeren kan fastsætte regler herom, herunder hvilke myndigheder der kan pålægge beredskabspligt.

Stk. 2. Den, der skal møde ved forsvaret i tilfælde af krise eller krig, er ikke omfattet af stk. 1.

§ 57. Offentligt ansatte og ansatte i offentlige og private virksomheder og institutioner skal udføre de opgaver inden for redningsberedskabet og det civile beredskab, der pålægges dem.

§ 58. En afgørelse om, at der pålægges be-

redskabspligt efter § 56, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Fritagelse for mødepligt

§ 59. Forsvarsministeren bestemmer, hvem der kan fritages for mødepligt ved forsvaret for at kunne indgå i redningsberedskabet eller forblive i andre vigtige samfundsfunktioner.

Stk. 2. Indenrigsministeren bestemmer, hvem der kan fritages for mødepligt ved redningsberedskabet for at kunne indgå i andre dele af redningsberedskabet eller forblive i andre vigtige samfundsfunktioner.

Stk. 3. Indenrigsministeren bestemmer, hvem der kan fritages for mødepligt ved redningsberedskabet for at kunne gøre frivillig tjeneste i hjemmevernet.

Kapitel 11

Straffebestemmelser og disciplinarmidler

Værnepligtige

§ 60. Medmindre disciplinarmidler anvendes, jf. § 62, straffes den værnepligtige, der er indkaldt til tjeneste i redningsberedskabet, med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år, hvis han

- 1) nægter at gøre tjeneste i redningsberedskabet,
- 2) udebliver eller uberettiget fjerner sig fra tjenestestedet,
- 3) ikke efterkommer en foresats tjenstlige befaling eller
- 4) i øvrigt undlader at efterkomme de pligter, som tjenesten medfører.

Stk. 2. Under krig kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år.

Stk. 3. Enhver foresat i redningsberedskabet kan anholde en værnepligtig, når denne ikke efterkommer den foresattes tjenstlige befaling og det skønnes nødvendigt af hensyn til disciplinen at anholde ham.

§ 61. Indenrigsministeren bestemmer, i hvilket omfang strafafsoning og ulovligt fravær skal medføre eftertjeneste eller hjemsendelse med henblik på fornyet indkaldelse. Eftertjenesten kan ikke overstige afsoningstiden og den tid, den pågældende har været ulovligt fraværende.

Stk. 2. Den, der anden gang dømmes for at nægte at gøre tjeneste i redningsberedskabet,

jf. § 60, stk. 1, nr. 1, hjemsendes og kan ikke senere indkaldes.

§ 62. I stedet for mindre straffe efter § 60 anvendes disciplinarmidler, medmindre omstændighederne taler imod.

Stk. 2. Disciplinarmidler kan ikke indbringes for domstolene.

§ 63. Som disciplinarmidler kan anvendes belæring, tilrettevisning, arbejde og efterøvelse i en del af fritiden, fremstilling, vagt eller anden tjeneste uden for orden, fratagelse af friheder samt overflytning til anden tjeneste.

Stk. 2. Medfører anvendelse af disciplinarmidler indgreb i adgangen til at forlade tjenestestedet efter tjenestens ophør, må dette ikke ske for længere perioder end 3 dage ad gangen med mindst 1 dags mellemrum mellem perioderne, og anvendelsen må ikke udstrækkes ud over 14 dage.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter regler om anvendelse af disciplinarmidler, herunder regler om samtidig anvendelse af flere disciplinarmidler.

Stk. 4. Indenrigsministeren bestemmer, hvem der skal have myndighed til at anvende disciplinarmidler, og omfanget af denne myndighed.

§ 64. Den, der er blevet pålagt et disciplinarmiddel, kan forlange udståelsen udsat i indtil 2 gange 24 timer efter meddelelsen om disciplinarmidlet.

§ 65. Den, der er blevet pålagt et disciplinarmiddel, kan forlange sagen forelagt for et disciplinarnævn til afgørelse.

Stk. 2. Disciplinarnævnets afgørelse kan såvel af den, der er blevet pålagt et disciplinarmiddel, som af den, der har pålagt disciplinarmidlet, forlanges forelagt et ankenævn til afgørelse. Ankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for domstolene eller indenrigsministeren.

Stk. 3. Disciplinarnævnet består af en dommer som formand samt to andre medlemmer, hvoraf den ene så vidt muligt skal være en talsmand og af samme grad som den, der er blevet pålagt disciplinarmidlet, medens den anden skal være dennes foranstående.

Stk. 4. Ankenævnet, der oprettes af indenrigsministeren, består af en formand og to andre medlemmer. Formanden skal være landsdommer eller opfylde de almindelige betingel-

ser for at kunne beskikkes som landsdommer. De øvrige medlemmer er en statsadvokat, der udpeges af justitsministeren, og en advokat, der udpeges af Advokatrådet.

Stk. 5. Indenrigsministeren fastsætter regler for udpegning af disciplinarnævnets medlemmer og for disciplinarnævnets og ankenævnets virksomhed.

§ 66. Indbringelse af et disciplinarmiddel for disciplinarnævnet eller ankenævnet har ikke opsættende virkning på udståelsen, medmindre andet bestemmes af vedkommende nævns formand.

Stk. 2. Et disciplinarmiddel skal indbringes for disciplinarnævnet eller ankenævnet inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om disciplinarmidlet henholdsvis om disciplinarnævnets afgørelse. Vedkommende nævns formand kan bestemme, at der skal ses bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil.

Andet beredskabspersonel

§ 67. §§ 60–66 gælder også for befalingsmænd, befalingsmænd af reserven og kontraktansatte menige i redningsberedskabet. Disciplinarmidlerne arbejde og efterøvelse i en del af fritiden, fremstilling, vagt eller anden tjeneste uden for orden og fratagelse af friheder kan dog ikke anvendes på befalingsmænd og befalingsmænd af reserven, medmindre de er elever på en af redningsberedskabets skoler.

Stk. 2. Under krise eller krig gælder §§ 60–66 også for civilt ansatte og beredskabspligtige.

Øvrige straffebestemmelser

§ 68. Den, der under krise eller krig forsætligt misbruger eller undlader at respektere det kendemærke, hvis anvendelse i henhold til en mellemfolkelig overenskomst tiltrådt af Danmark er forbeholdt varetagelsen af de opgaver, der i Danmark varetages af redningsberedskabet, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 12 år.

§ 69. Den, der, uden at forholdet falder ind under § 68, uberettiget benytter redningsberedskabets kendetegn eller uniformer eller benytter kendetegn eller uniformer, der har en sådan lighed med disse, at forveksling let kan finde sted, straffes efter § 132 i straffeloven.

Stk. 2. Med bøde eller hæfte straffes den, der uberettiget benytter redningsberedskabets signaler eller benytter signaler, som har en sådan lighed med disse, at en forveksling kan finde sted.

Stk. 3. Under skærpende omstændigheder kan straffen efter stk. 2 stige til fængsel i indtil 2 år.

§ 70. Overtrædelse af § 39, § 40, stk. 1, eller § 41, stk. 2, straffes med bøde eller hæfte, medmindre højere straf er hjemlet i den øvrige lovgivning.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der undlader at efterkomme påbud eller forbud i medfør af § 20, stk. 1, § 28, stk. 1 eller 2, § 34, stk. 2, § 35, § 40, stk. 2, § 41, § 42, stk. 1, § 44, stk. 1, § 45, § 46, § 49, § 56, stk. 1, eller § 57.

Stk. 3. På samme måde som i stk. 1 og 2 straffes den, der uden kommunalbestyrelsens godkendelse opretter eller foretager væsentlige ombygninger, udvidelser eller forandringer i driften af virksomheder, jf. § 34, stk. 1.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan i forskrifter udstedt i medfør af denne lov fastsætte straf af bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder fængsel i indtil 2 år for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne eller for undladelser af at efterkomme påbud eller forbud heri.

Stk. 5. For overtrædelser, der begås af et selskab, en forening, en selvejende institution eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Begås overtrædelsen af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 71. Med bøde straffes

- 1) den, der ikke udviser tilbørlig forsigtighed med ild, lys, tændstikker, aske, brandfarlige stoffer, og hvad der i øvrigt kan fremkalde eller befordre brand, eller undlader at påse, at personer, der hører til den pågældendes husstand eller virksomhed, udviser sådan forsigtighed, og
- 2) den, der som ejer eller bruger af elektriske anlæg eller andre lys-, varme-, kraft- eller maskinanlæg, som kan fremkalde eller befordre brand, benytter sådanne anlæg eller lader dem benytte, uanset at de ikke er i forsvarelig stand.

Kapitel 12

Ændringer i anden lovgivning

§ 72. I værnepligtsloven, jf. lov nr. 213 af 30. maj 1980, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1 og 2, ændres »civilforsvaret« til: »redningsberedskabet«.
2. I § 21 ændres »civilforsvarskorpset« til: »det statslige redningsberedskab«.
3. I § 22 ændres »civilforsvaret« til: »redningsberedskabet«.
4. I § 24 ændres »civilforsvarskorpsets« til: »det statslige redningsberedskabs«.

§ 73. I lov om værnepligtens opfyldelse ved civilt arbejde, jf. lovbekendtgørelse nr. 588 af 8. september 1987, foretages følgende ændring:

I § 5 ændres »civilforsvaret« til: »redningsberedskabet«.

§ 74. I lov nr. 193 af 24. maj 1972 om fyrværkeri foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, ændres »justitsministeren« til: »indenrigsministeren«.
2. I § 2, stk. 2, § 3 og § 5 ændres »Justitsministeren« til: »Indenrigsministeren«.
3. I § 4, stk. 1, ændres »Statens brandinspektion« til: »Beredskabsstyrelsen«.
4. I § 5 ændres »statens brandinspektion« til: »Beredskabsstyrelsen«.

§ 75. I lov nr. 228 af 8. april 1992 om tilvejebringelse af befordringsmidler til det militære forsvar og civilforsvaret foretages følgende ændringer:

I lovens titel, § 1, stk. 1, og § 4, stk. 3, 5. pkt., ændres »civilforsvaret« til: »redningsberedskabet«.

§ 76. I lov om kommunernes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 483 af 21. juni 1991, som ændret ved § 38 i lov nr. 337 af 14. maj 1992, § 1 i lov nr. 479 af 24. juni 1992 og § 5 i lov nr. 501 af 24. juni 1992, indsættes som ny § 69:

»§ 69. Såfremt det under krise eller krig er umuligt at samle kommunalbestyrelsen til møde, overtager økonomiudvalget de beføjelser, der tilkommer kommunalbestyrelsen og dens udvalg. I kommuner med magistratsordning, jf. § 64, overtager magistraten kommunalbestyrelsens beføjelser.

Stk. 2. Er det umuligt at samle økonomiudvalget til møde under krise eller krig, styres kommunens anliggender af borgmesteren. Er det i kommuner med magistratsordning umuligt at samle magistraten til møde, styres kommunen af borgmesteren.

Stk. 3. Meddelelse om anvendelse af reglerne i stk. 1 og 2 skal snarest gives til indenrigsministeren. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunens styrelse under krise eller krig.«

§ 77. I lov om Københavns kommunes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 484 af 21. juni 1991, som ændret ved § 39 i lov nr. 337 af 14. maj 1992, § 2 i lov nr. 479 af 24. juni 1992 og § 6 i lov nr. 501 af 24. juni 1992, indsættes efter § 53 a:

»§ 53 b. Såfremt det under krise eller krig er umuligt at samle Borgerrepræsentationen til møde, overtager magistraten Borgerrepræsentationens beføjelser.

Stk. 2. Er det umuligt at samle magistraten til møde under krise eller krig, styres kommunen af overborgmesteren.

Stk. 3. Meddelelse om anvendelse af reglerne i stk. 1 og 2 skal snarest gives til indenrigsministeren. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunens styrelse under krise eller krig.«

§ 78. I lov om frikommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 644 af 12. september 1991, som ændret ved lov nr. 940 af 27. december 1991, § 95 i lov nr. 9 af 3. januar 1992, lov nr. 334 af 14. maj 1992 og § 4 i lov nr. 381 af 20. maj 1992, foretages følgende ændringer:

§ 18 d og § 47 ophæves.

Kapitel 13

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 79. Loven træder i kraft den 1. januar 1993.
Stk. 2. Samtidig ophæves brandloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 365 af 28. juli 1983, som ændret ved § 2 i lov nr. 270 af 2. maj 1990, lov

om civilforsvaret, jf. lovbekendtgørelse nr. 517 af 28. juli 1987, som ændret ved § 3 i lov nr. 385 af 6. juni 1991, og lov om det civile beredskab, jf. lovbekendtgørelse nr. 279 af 3. juni 1985, som ændret ved § 6 i lov nr. 192 af 29. marts 1989, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Brandlovens kapitel 5 og § 33, stk. 1 og 2 samt stk. 4-8, § 34 og § 35 forbliver dog i kraft, indtil de ophæves i medfør af § 4, jf. § 2, i lov nr. 270 af 2. maj 1990 om ændring af bygge-loven, brandloven og kommuneplanloven.

Stk. 4. Tidspunktet for ophævelsen af brandlovens § 37, stk. 2, og § 38 fastsættes af indenrigsministeren.

Stk. 5. Administrative forskrifter udstedt i medfør af brandloven, jf. stk. 2, og tidligere brandlovgivning forbliver i kraft, indtil de afløses af regler udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 6. Administrative forskrifter udstedt i medfør af lov om civilforsvaret, jf. stk. 2, og tidligere civilforsvarslovgivning forbliver i kraft, indtil de afløses af regler udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 7. Administrative forskrifter udstedt i medfør af lov om det civile beredskab, jf. stk. 2,

forbliver i kraft, indtil de afløses af regler udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 8. Overtrædelse af forskrifter, der er opretholdt i henhold til stk. 5-7, straffes med bøde eller hæfte, medmindre højere straf er hjemlet i den øvrige lovgivning. Under særlige forhold kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år.

§ 80. Indenrigsministeren fastsætter regler for overdragelse til kommunalbestyrelserne af lokale kommandocentraler og materiel m.v., som staten har stillet til rådighed for det kommunale civilforsvar.

§ 81. Bedriftværn, der er etableret i henhold til den lovgivning, der er gældende indtil 1. januar 1993, opretholdes, medmindre kommunalbestyrelsen efter ansøgning træffer afgørelse om nedlæggelse af disse.

§ 82. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Givet på Marselisborg Slot, den 23. december 1992

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Thor Pedersen

Lov om beskyttelsesrum

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Offentlige beskyttelsesrum

§ 1. Kommunalbestyrelsen varetager opførelse, vedligeholdelse, drift og klargøring af offentlige beskyttelsesrum.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler om indretning af offentlige beskyttelsesrum.

§ 2. Kommunalbestyrelsen kan påbyde, at der i nye bygninger og anlæg skal opføres offentlige beskyttelsesrum.

§ 3. Offentlige beskyttelsesrum kan anvendes til andre formål, så længe indenrigsministeren ikke har bestemt, at de skal klargøres, jf. § 8, stk. 1. Denne benyttelse må ikke forringe rummenes brugbarhed som offentlige beskyttelsesrum, og de skal kunne klargøres med kort varsel.

Kapitel 2

Sikringsrum

§ 4. Kommunalbestyrelsen kan påbyde, at der skal opføres sikringsrum i nye bygninger med undtagelse af

- 1) fritliggende en- og tofamilieshuse og boligbyggeri på ikke over 2 etager,
- 2) bygninger, der er bestemt både til bolig for én husstand og til virksomheder, hvor der ikke skal beskæftiges i alt mere end 5 personer samtidig, jf. dog stk. 2, og
- 3) bygninger, hvor der ikke indrettes bolig og ikke skal beskæftiges mere end 10 personer samtidig, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan påbyde, at der i bygninger, der er omfattet af stk. 1, nr. 2 eller 3, skal opføres sikringsrum, hvis antallet af beskæftigede personer inden 2 år efter, at bygningen er taget i brug, overstiger det antal beskæftigede, der er nævnt i stk. 1, nr. 2 og 3.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om opførelse af sikringsrum i nye trafikale anlæg af betydning for den almene samfærdsel.

§ 5. Indenrigsministeren fastsætter regler om indretning af sikringsrum, herunder om beregningen af det antal personer, som et sikringsrum skal kunne rumme.

§ 6. Sikringsrum kan anvendes til andre formål, så længe indenrigsministeren ikke har bestemt, at de skal klargøres til beskyttelsesrum, jf. § 8, stk. 2. Denne benyttelse må ikke forringe rummenes brugbarhed som beskyttelsesrum, og de skal kunne klargøres til beskyttelsesrum med kort varsel.

Kapitel 3

Murgennembrydninger

§ 7. Kommunalbestyrelsen kan påbyde, at der fra kælderen i en bygning, hvori der opføres offentlige beskyttelsesrum eller sikringsrum, skal være adgang til kælderen i en eventuel tilstødende bygning ved gennembrydning af kældermurene mellem bygningerne.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter regler om udførelsen af murgennembrydninger og om lukning af disse.

Kapitel 4

Beredskabsbestemmelser

§ 8. Indenrigsministeren kan bestemme, at kommunalbestyrelsen under krise eller krig skal klargøre offentlige beskyttelsesrum.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at sikringsrum under krise eller krig skal klargøres til beskyttelsesrum. Indenrigsministeren kan herunder fastsætte, at beskyttelsesrummet skal sikres mod gas og sprængstykke m.v.

§ 9. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at der i nye og bestående bygninger og anlæg under krise eller krig skal indrettes supplerende rum til beskyttelse.

§ 10. Kommunalbestyrelsen kan påbyde, at antallet af tilstedeværende i en bygning, der skal benyttes til forsamlingslokale, under krise eller krig skal begrænses svarende til antallet af de beskyttelsesrumspadser, der hører til bygningen.

Kapitel 5

Finansiering m.v.

§ 11. Kommunalbestyrelsen afholder udgifterne til opførelse, vedligeholdelse, drift og klargøring af offentlige beskyttelsesrum.

Stk. 2. Ejeren af en bygning eller et anlæg, hvori der er indrettet offentlige beskyttelsesrum, har ret til erstatning for det tab, ejeren lider ved, at rummene tages i brug som beskyttelsesrum. I mangel af mindelig overenskomst fastsættes erstatningen efter § 38 i beredskabsloven. Udgiften afholdes af kommunalbestyrelsen.

§ 12. Ejeren af en bygning eller et anlæg, hvori der skal opføres sikringsrum, skal opføre sikringsrummet og afholde udgifterne hertil. Ejeren skal ligeledes klargøre sikringsrum til beskyttelsesrum og afholde udgifterne hertil.

Stk. 2. Murgennembrydning foretages og betales af ejeren af bygningen eller anlægget, hvori der opføres sikringsrum.

§ 13. Hvis ejeren ikke er i stand til at afholde udgifterne til klargøring af sikringsrum til beskyttelsesrum, kan kommunalbestyrelsen yde lån hertil. Ydelse af lån kan gøres betinget af, at der stilles sikkerhed for lånet i ejendommen.

Stk. 2. Hvis ejerens økonomiske forhold er af en sådan karakter, at tilbagebetaling af et lån ikke vil være mulig eller vil være forbundet med væsentlige vanskeligheder, kan kommunalbestyrelsen yde tilskud til klargøring af sikringsrum til beskyttelsesrum.

§ 14. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om afholdelse af udgifter, herunder om lån eller tilskud, til indretning af supplerende rum til beskyttelse, jf. § 9, og om udbetaling af erstatning for anvendelse af rummene. Indenrigsministeren kan herunder fastsætte regler om kommunalbestyrelsens deltagelse i udgifterne.

Kapitel 6

Tilsyns- og straffebestemmelser m.v.

§ 15. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med, at de foranstaltninger, der er påbudt i medfør af loven eller i forskrifter, der er udfærdiget i medfør af loven, bliver gennemført.

§ 16. Med bøde straffes den, der

- 1) benytter offentlige beskyttelsesrum eller sikringsrum på en sådan måde, at benyttelsen forringer rummenes brugbarhed som beskyttelsesrum, eller således, at de ikke kan klargøres med kort varsel, jf. § 3 og § 6, eller
- 2) ikke efterkommer påbud i henhold til § 2, § 4, stk. 1 og 2, § 7, stk. 1, og § 10.

Stk. 2. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Er overtrædelsen begået ved udførelsen af et bygningsarbejde, påhviler ansvaret den, der har forestået arbejdets udførelse, eller den, som har udført det, efter omstændighederne dem begge. Endvidere kan strafansvar gøres gældende mod den, der har ladet arbejdet udføre, hvis den pågældende ved anvisning med hensyn til arbejdets udførelse eller på anden måde har medvirket til overtrædelsen, eller hvis den pågældende ikke kan opgive nogen anden, mod hvem strafansvaret kan gøres gældende.

Stk. 4. Er overtrædelsen begået af et selskab, en forening, en selvejende institution eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt

fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 17. Det påhviler ejeren af en bygning eller et anlæg at berigtige et forhold, der er i strid med et påbud givet efter denne lov eller i henhold til forskrifter, der er udfærdiget i medfør af loven.

Kapitel 7

Ikrafttrædelses-, ændrings- og overgangsbestemmelser

§ 18. Loven træder i kraft den 1. januar 1993. Den finder anvendelse på nye bygninger eller anlæg, hvortil byggetilladelse meddeles efter 1. januar 1993, medmindre ansøgningen om byggetilladelse er indgivet før lovens ikrafttræden og byggeriet er påbegyndt inden 1 år efter, at byggetilladelse er meddelt.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov om bygningsmæssige civilforsvarsforanstaltninger, jf. lov bekendtgørelse nr. 536 af 3. november 1981, som ændret ved lov nr. 649 af 19. december 1984.

Stk. 3. Administrative forskrifter, der er udstedt i medfør af lov om bygningsmæssige civilforsvarsforanstaltninger, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler udstedt i medfør af denne lov.

§ 19. Kommunalbestyrelsen varetager vedligeholdelse, drift og klargøring af offentlige beskyttelsesrum, der er opført før 1. januar 1993. § 3, § 8, stk. 1, § 11, stk. 2, og § 16 finder tilsvarende anvendelse på disse offentlige beskyttelsesrum.

Stk. 2. Offentlige beskyttelsesrum, der er opført som betondækningsgrave, overdrages vederlagsfrit til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor betondækningsgraven er beliggende.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter regler om fjernelse af betondækningsgrave. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om fjernelse af betondækningsgrave.

§ 20. Sikringsrum og murgennembrydninger, der er indrettet efter den tidligere lovgivning, opretholdes som sådanne. § 6, § 8, stk. 2, § 12, stk. 1, 2. pkt., § 13, § 15 og § 16 finder tilsvarende anvendelse på disse sikringsrum.

§ 21. Ansøgninger om dispensation fra kravet om indretning af sikringsrum og om fjernelse af betondækningsgrave, der er modtaget af Civilforsvarsstyrelsen inden den 1. januar 1993, færdigbehandles af Beredskabsstyrelsen efter de hidtil gældende regler.

Stk. 2. De dispensationer, som Civilforsvarsstyrelsen har meddelt i medfør af § 23 i lov om bygningsmæssige civilforsvarsforanstaltninger, opretholdes, indtil de udløber. Kompetencen til at aflyse dispensationsmeddelelser tilkommer kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen kan samtidig påbyde, at der skal opføres sikringsrum i bygningen efter bestemmelserne i § 4, stk. 1 og 2. Sikringsrum indrettes efter de regler, der fastsættes af indenrigsministeren i medfør af § 5, § 6, § 7, § 8, stk. 2, § 12, stk. 1, 2. pkt., § 13, § 15 og § 16 finder tilsvarende anvendelse på disse sikringsrum.

§ 22. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Givet på Marselisborg Slot, den 23. december 1992

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Thor Pedersen

Lov om ændring af lov om beskyttelsesrum

(Etablering af kommunal beskyttelsesrumspulje)

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1

I lov nr. 1055 af 23. december 1992 om beskyttelsesrum foretages følgende ændringer:

1. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at et påbud efter § 4, stk. 1, kan opfyldes ved, at bygningens ejer indbetaler et af kommunalbestyrelsen fastsat beløb til en kommunal beskyttelsesrumspulje i stedet for at opføre det påbudte sikringsrum.

Stk. 2. Midlerne i en beskyttelsesrumspulje anvendes efter kommunalbestyrelsens nærmere beslutning til opførelse af offentlige beskyttelsesrum og til tilskud til opførelse af sikringsrum.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunalbestyrelsens beføjelser efter stk. 1 og 2, herunder om kommunalbestyrelsens administration af beskyttelsesrumspuljen.«

2. I § 11, stk. 1, indsættes efter »beskyttelsesrum«: », jf. dog § 4 a«.

3. I § 12, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »og afholde udgifterne hertil«: », jf. dog § 4 a«.

§ 2

Indenrigsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Givet på Christiansborg Slot, den 21. december 1994

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Birte Weiss

B-nr.93/12	29.marts 1993
4	
KB j.nr. 010-o26/93	

Til: Samtlige kommunalbestyrelser og
Beredskabskommissionen for Storkøbenhavn
Samtlige kommunale redningsberedskaber
Samtlige politimestre og Politidirektøren i København
Samtlige CF-kolonner/CF-regioner
Samtlige civilregioner

Emne: Orientering om det statslige redningsberedskabs navne

Med virkning fra den 1.april 1993 sker der følgende ændringer i navnene for CF-korpsets kolonner/regioner, skoler og materieltjeneste samt civilforsvarets centrale skoler og Statens Brandskole (De nye forkortelser er anført i parentes):

Civilforsvarskorpset ændres til **Beredskabskorpset (BRKPS)**

CF-korpsets Materieltjeneste ændres til
Beredskabskorpsets Materieltjeneste (BRKM)

Nordjyske CF-kolonne/CF-region I ændres til
Beredskabscenter Nordjylland (BRCNJ)

Midtjyske CF-kolonne/CF-region II ændres til
Beredskabscenter Midtjylland (BRCMJ)

Sydjyske CF-kolonne/CF-region III ændres til
Beredskabscenter Syddjylland (BRCSJ)

Fynske CF-kolonne/CF-region IV ændres til
Beredskabscenter Fyn (BRCF)

Nordsjællandske CF-kolonne ændres til
Beredskabscenter Nordsjælland (BRCNS)

Sydsjællandske CF-kolonne/CF-region V ændres til
Beredskabscenter Sydsjælland (BRCSS)

Bornholmske CF-kolonne/CF-region VII ændres til
Beredskabscenter Bornholm (BRCB)

CF-korpsets Materieltjeneste Glostrup ændres til
Beredskabskorpsets Materieltjeneste Glostrup (BRKM G)

CF-korpsets Materieltjeneste Aalborg ændres til
Beredskabskorpsets Materieltjeneste Aalborg (BRKM A)

CF-korpsets Materieltjeneste Kolding ændres til
Beredskabskorpsets Materieltjeneste Kolding (BRKM K)

1. Storkøbenhavnske CF-kolonne ændres til
1. Københavnske Beredskabskolonne (1 KBHBRK)

2. Storkøbenhavnske CF-kolonne ændres til
2. Københavnske Beredskabskolonne (2 KBHBRK)

3. Storkøbenhavnske CF-kolonne ændres til
3. Københavnske Beredskabskolonne (3 KBHBRK)

Amager CF-kolonne ændres til
Amager Beredskabskolonne (ABRK)

CF-korpsets Befalingsmandsskole/CF-region VI
ændres til
Beredskabsstyrelsens Befalingsmandsskole (BRBS)

Civilforsvarets Højskole ændres til
Beredskabsstyrelsens Højskole (BRHS)

Civilforsvarets tekniske Skole ændres til
Beredskabsstyrelsens tekniske Skole (BRTS)

Statens Brandskole ændres til
Beredskabsstyrelsens Brandskole (BRSB)

I fredstid vil enhederne varetage følgende arbejdsområder:

Beredskabsstyrelsen (BRS) vil med de nødvendige tilpasninger varetage de funktioner, som hidtil er blevet bestridt af Civilforsvarsstyrelsen og Statens Brandinspektion.

Beredskabskorpsets Materieltjeneste vil løse de opgaver, som materieltjenesten hidtil har haft. Det eksisterende samspil mellem materieltjenesten og de øvrige statslige og lokale beredskaber fortsættes. Der kan forudses ændringer i samarbejdsmonsteret, bl.a. i takt med, at ejendomsforholdet til materiel m.v. ændres.

Beredskabscentrene vil opretholde udrykningsvagt ved tjenestestederne, bortset fra Beredskabscenter Fyn. Centrene gennemfører uddannelse af værnepligtige til Beredskabskorpset. Disse værnepligtige vil efter en årrække blive stillet til rådighed for de lokale redningsberedskabers mobiliseringsenheder.

Beredskabscenter Midtjylland vil herudover varetage uddannelsen af delingsførere, som direkte efter tjenestetidens udløb overføres til de lokale beredskaber. Endvidere vil centret varetage første del af uddannelsen af delingsførere til Beredskabskorpset.

Der er ikke på nuværende tidspunkt taget stilling til aktiviteterne ved Beredskabscenter Fyn, bortset fra kursusafdelingen.

Beredskabscentrene skal endvidere forestå mobiliseringsplanlægningen vedrørende de statslige beredskabskolonner og beredskabsregionernes krigstidsfunktioner, idet der dog for regionsplanlægningen gælder særlige forhold i region VI, jf. nedenfor.

Endelig vil centrene kunne indgå i samarbejde med lokale beredskaber i de respektive regioner om f.eks. uddannelses- og øvelses-

virksomhed eller opgaver inden for det kommunale redningsberedskab, jf. beredskabslovens § 13.

Beredskabsstyrelsens skoler vil opretholde de hidtidige funktioner med hver deres speciale. I forbindelse med beredskabslovens vedtagelse blev det bestemt, at uddannelsesstrukturen, herunder skolestrukturen, skal analyseres nærmere. Det kan derfor forudses, at der i løbet af få år vil ske en tilpasning af strukturen på området.

Beredskabsstyrelsens Befalingsmandsskole varetager i region VI planlægningen af beredskabsregionens krigstidsfunktioner.

Den daglige administration af de københavnske beredskabskolonner og Amager Beredskabskolonne varetages også af befalingsmandsskolen. Disse kolonnens mobiliseringsplanlægning påhviler de designerede chefer for kolonnerne.

I krigstid vil enhedernes funktioner blive ændret:

Beredskabsstyrelsen vil fortsætte sine fredstidsfunktioner i stærkt begrænset omfang. Endvidere vil der bl.a. med personale fra styrelsen blive etableret en Beredskabsstyrelsens Landskommando (BRLK), en Beredskabsstyrelsens østre Landsdelskommando (BREK) og en Beredskabsstyrelsens vestre Landsdelskommando (BRVK).

Hermed vil totalforsvarets behov for samarbejdsorganer på centralt niveau være tilgodeset.

Beredskabskorpsets Materieltjeneste vil i videst muligt omfang varetage sine opgaver som i fredstid. Der vil endvidere kunne ydes bistand til beredskabskolonnerne og de lokale beredskaber, bl.a. ved administrationen af puljemateriel.

Beredskabscentrene vil som sådanne blive opløst, og der vil opstå en beredskabsregionskommando og en beredskabskolonne (Beredskabscenter Nordsjælland vil alene danne en beredskabskolonne).

Regionerne vil blive benævnt med numrene I til VII, som det kendes i dag (BRRGN I - VII).

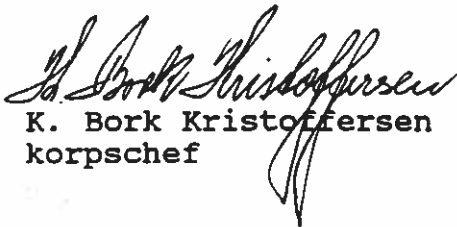
Kolonnerne vil blive benævnt:

Nordjyske Beredskabskolonne	(NJBRK)
Midtjyske Beredskabskolonne	(MJBRK)
Sydjyske Beredskabskolonne	(SJBRK)
Fynske Beredskabskolonne	(FBRK)
Nordsjællandske Beredskabskolonne	(NSBRK)
Sydsjællandske Beredskabskolonne	(SSBRK)
Bornholmske Beredskabskolonne	(BBRK)

De københavnske beredskabskolonner og Amager Beredskabskolonne bevarer deres navne som anført.

Beredskabsstyrelsens skoler har ikke egentlige krigstidsopgaver, hvorfor de ansatte befalingsmænd typisk vil overgå til deres designeringsfunktioner. For Beredskabsstyrelsens Befalingsmandsskoles vedkommende vil Beredskabsregion VI blive etableret.

Ovenstående er en foreløbig orientering om redningsberedskabets opbygning. En detaljeret orientering om organisation og arbejdsopgaver vil ske ved udsendelse af bekendtgørelser, retningslinier m.v.

K. Bork Kristoffersen
korpsschef

/H. H. Munch-Petersen
fuldmægtig

Bekendtgørelse om Energistyrelsens opgaver

Beredskab

§ 12. Beredskabsloven nr. 1054 af 23. december 1992, for så vidt angår energiområdet:

- 1) Gennemførelse af planlægning og fastsættelse af foranstaltninger til udførelse af opgaver inden for det civile beredskab, herunder administration af frivillige overenskomster vedrørende brændselsberedskabslagre, jf. lovens § 24.
- 2) Fastsættelse af vejledende retningslinier for amtskommunernes og kommunernes civile beredskabsplanlægning, jf. lovens § 27.
- 3) Iværksættelse af – eller for så vidt angår ikke-statslige foranstaltninger tilladelse til iværksættelse af – ekspropriation af ejendom til brug ved udførelsen af civile beredskabsopgaver, jf. lovens § 38.

- 4) Meddelelse af pålæg efter lovens § 45 om oplysninger, der er nødvendige for planlægningen af det civile beredskab.
- 5) Udøvelse af de beføjelser, som tillægges Energistyrelsen i regler udstedt i medfør af loven samt i medfør af bekendtgørelse nr. 1185 af 19. december 1992 om beredskabslagre af mineralolieprodukter.

§ 13. Lov om mindstebeholdninger af mineralolie og mineralolieprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1183 af 19. december 1992: Varetagelse af de opgaver og beføjelser, som tillægges Energistyrelsen i loven og i regler udstedt i medfør af loven.

§ 14. Lov nr. 165 af 7. maj 1975 om oplysnings- og salgspflicht vedrørende kulbrinter:

- 1) Bestemmelse eller fastsættelse af regler efter lovens § 1, stk. 1 og 2, om afgivelse af oplysninger.
- 2) Videregivelse efter lovens § 2 af oplysninger, indhentet i henhold til lovens § 1, til andre landes regeringer og til internationale organisationer i medfør af internationale aftaler.
- 3) Fastsættelse af bestemmelser efter lovens § 3 om attestation af oplysninger.

Energiministeriet, den 9. juni 1993

JANN SJURSEN

/ Vagn Rydeng

Lov om beskyttelse af havmiljøet

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:
Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel I

Formål m.v.

§ 1. Loven skal medvirke til at værne natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet.

Stk. 2. Med denne lov tilsigtes at forebygge og begrænse forurening af miljøet, herunder særligt havmiljøet, fra skibe, luftfartøjer og bevægelige eller fastanbragte platforme med faste, flydende, luftformige eller andre stoffer, der kan

- 1) bringe menneskets sundhed i fare,
- 2) skade de levende ressourcer og livet i havet,
- 3) være til gene for den retmæssige udnyttelse af havet eller
- 4) forringe rekreative værdier.

Stk. 3. Loven skal endvidere sikre opretholdelsen af et beredskab til indsats mod forurening på havet, på kyster og i havne.

§ 2. Loven omfatter følgende skibe, luftfartøjer og platforme:

- 1) danske skibe og skibe, der befinder sig på dansk søterritorium,
- 2) danske luftfartøjer og luftfartøjer, der befinder sig på eller over dansk søterritorium,
- 3) danske platforme og platforme, der befinder sig på dansk søterritorium eller på dansk kontinentalsokkelområde, og
- 4) udenlandske skibe, der befinder sig uden for dansk søterritorium, i det omfang det er foreneligt med international ret.

Stk. 2. Loven omfatter ikke orlogsskibe og andre skibe, der ejes eller benyttes af en stat, så

længe skibet udelukkende benyttes i ikke-kommerciel statstjeneste.

Stk. 3. Skibe, der udelukkende benyttes til fritidsformål (lystfartøjer), er ikke omfattet af bestemmelserne i § 20, stk. 1, og kapitel 12. Ved anvendelsen af beføjelserne i kapitlerne 2, 6, 7 og 10 kan miljøministeren dog fastsætte særlige regler for lystfartøjer.

§ 3. Ved lovens administration, herunder ved anvendelsen af lovens bemyndigelser, skal der lægges vægt på, hvad der er opnåeligt ved anvendelse af den mindst forurenende teknologi, herunder mindre forurenende råvarer, processer og anlæg og de bedst muligt forureningsbegrænsende foranstaltninger. Ved denne vurdering skal der lægges særlig vægt på en forebyggende indsats gennem anvendelse af renere teknologi.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af omfanget og arten af foranstaltninger til forebyggelse og imødegåelse af forurening skal der lægges vægt på

- 1) de ydre omgivers beskaffenhed og forureningens sandsynlige indvirkning på disse og
- 2) hele det kredsløb, som stoffer og materialer gennemløber, med henblik på at begrænse spild af ressourcer mest muligt.

§ 4. Ved udtømning forstås i denne lov enhver udledning, udflydning eller bortskaffelse i havet af stoffer eller materialer, der stammer fra den normale drift af skibe eller bevægelige eller fast anbragte platforme.

Stk. 2. Ved dumpning forstås i denne lov enhver bortskaffelse i havet – som ikke er udtømning – af stoffer eller materialer fra eller sam-

men med skibe, fly eller bevægelige eller fast anbragte platforme og enhver bortskaffelse i havet af skibe, fly eller bevægelige eller fastanbragte platforme, herunder enhver udledning, udflydning eller bortskaffelse af stoffer eller materialer, der er bragt om bord eller transporteres med henblik på bortskaffelse eller stammer fra behandling af stoffer eller materialer, der er bragt om bord eller transporteres med henblik på bortskaffelse.

Stk. 3. Som udtømning eller dumpning anses ikke

- 1) anbringelse i havet af stoffer eller materialer, hvis anbringelse sker med andet formål end bortskaffelse,
- 2) udledning i havet af stoffer eller materialer, der er en direkte følge af undersøgelse eller udnyttelse af undersøiske mineralforekomster, jf. kapitel 10, og
- 3) efterladelse på eller i havbunden af platforme og andre anlæg til brug i forbindelse med efterforskning og indvinding af råstoffer i undergrunden, rørledninger og andre anlæg til transport af sådanne råstoffer samt vindkraftanlæg på søterritoriet, disses fundamenter og tilhørende ledningsanlæg.

Stk. 4. Ved afbrænding forstås i denne lov enhver bortskaffelse på havet ved hjælp af termisk destruktion.

§ 5. Ved Østersøområdet forstås i denne lov Østersøen, Den botniske Bugt, Den finske Bugt, Sundet, Bælterne samt Kattegat indtil breddeparallellen 57°44,8'N gennem Skagen.

Stk. 2. Ved Nordsøområdet forstås den egentlige Nordsø samt andre havområder inden for følgende grænser:

- a) Nordsøen syd for den 62. nordlige breddegrad og øst for meridianen 4°V.
- b) Skagerrak afgrænset i syd af breddeparallellen 57°44,8'N gennem Skagen.
- c) Den engelske Kanal og adgangsvejene her til øst for meridianen 5°V. og nord for breddeparallellen 48°30'N.

§ 6. Ved nærmeste kyst forstås i denne lov den basislinie, hvorfra det ydre territorialfarvand er fastlagt i overensstemmelse med international ret.

Stk. 2. Miljøministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler fastsætte regler om, hvad der i nærmere angivne havområder forstås ved nærmeste kyst.

§ 7. Miljøministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler bestemme, at et havområde er et særligt havområde.

§ 8. Inden miljøministeren fastsætter regler i medfør af loven, forhandler ministeren med de nærmeste interesserede landsomfattende erhvervs- og miljøorganisationer, de kommunale organisationer og andre berørte statslige myndigheder, herunder industriministeren, energiministeren og trafikministeren.

Kapitel 2

Olie

§ 9. Ved olie forstås i denne lov enhver form for mineralolie og blandinger heraf, herunder råolie, naturgaskondensat, olieslam og olieaf-fald, samt brændselolie og alle andre raffinerede produkter bortset fra petrokemikalier, der er klassificerede i henhold til § 14.

Stk. 2. Ved olietankskib forstås et skib, der er indrettet til at transportere, eller som transporterer olie i bulk.

§ 10. Ethvert olietankskib på 150 BRT og derover, andre skibe på 400 BRT og derover, som anvender olie som brændstof, og platforme skal føre en oliejournal.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter nærmere regler for oliejournalens førelse og indretning.

Stk. 3. Oliejournalen skal forevises kompetent myndighed mod forlangende.

§ 11. På dansk søterritorium må udtømning af olie ikke finde sted.

Stk. 2. Uden for dansk søterritorium må udtømning af olie kun finde sted i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 3.

Stk. 3. Miljøministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler fastsætte nærmere regler om udtømning af olie og olieholdigt ballastvand uden for dansk søterritorium fra olietankskibe, andre skibe og platforme. Ministeren kan herunder bestemme, hvor udtømning må finde sted, hvordan udtømningen skal foregå, herunder at den skal ske under anvendelse af godkendte systemer, og hvilke mængder der må udtømmes, herunder udtømningshastighed.

Kapitel 3

Flydende stoffer, som transporteres i bulk

§ 12. Ved flydende stoffer forstås i denne lov stoffer, hvis damptryk ikke overstiger 2,8 kp/cm² ved en temperatur på 37,8° C.

§ 13. På dansk søterritorium må udtømning af flydende stoffer, som transporteres i bulk, bortset fra vand ikke finde sted.

Stk. 2. Uden for dansk søterritorium må udtømning af de af stk. 1 omfattede stoffer kun finde sted i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i medfør af § 14.

§ 14. Miljøministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler fastsætte regler om klassifikation af flydende stoffer, som transporteres i bulk, og regler om, at stoffer, der er klassificerede som skadelige, ikke må udtømmes eller kun kan udtømmes på særlige betingelser. Miljøministeren udfærdiger en fortegnelse over klassificerede stoffer.

§ 15. Flydende stoffer, bortset fra olie, der ikke er optaget på den i medfør af § 14 udfærdigede fortegnelse, skal, forinden de transporteres i bulk til eller fra dansk havn, midlertidigt klassificeres af miljøministeren.

§ 16. Skibe, der er indrettet til, eller som transporterer flydende stoffer i bulk (kemikalietankskibe), skal føre en journal for flydende stoffer, der i henhold til §§ 14 og 15 er klassificerede som skadelige.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter nærmere regler for journalens førelse og indretning.

Stk. 3. Journalen skal forevises kompetent myndighed mod forlangende.

§ 17. Miljøministeren kan fastsætte regler om losning og udtømning af tankskyllevand og om kontrol med overholdelse af bestemmelserne, herunder om udpegning og bemyndigelse af personer, der skal udføre kontrollen.

Kapitel 4

Stoffer og materialer i emballeret form, containere m.v.

§ 18. Miljøministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler fastsætte nærmere regler eller træffe bestemmelse om transport af stoffer og materialer i emballeret form, containere

m.v., herunder regler om varsling og pligt til at afgive oplysninger om lastens indhold.

Kapitel 5

Faste stoffer, som transporteres i bulk

§ 19. Miljøministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler fastsætte regler om klassificering af faste stoffer, som transporteres i bulk, og regler om, at stoffer, der er skadelige, ikke må udtømmes eller kun udtømmes på særlige betingelser. Miljøministeren kan udfærdige en fortegnelse over klassificerede stoffer.

Kapitel 6

Kloakspildevand

§ 20. På dansk søterritorium og i Østersøområdet må udtømning af kloakspildevand (afløbsstoffer eller andet affald fra toiletter, hospitalsrum og rum, hvori der findes levende dyr) kun finde sted, såfremt

- 1) udtømningen foretages under anvendelse af et godkendt anlæg til behandling af kloakspildevand og spildevandet ved udløbet fra anlægget ikke frembringer synlige spor i havet,
- 2) spildevandet er findelt og desinficeret i et godkendt anlæg og udtømningen sker i en afstand af mindst 4 sømil fra nærmeste kyst eller
- 3) udtømningen foretages i en afstand af mindst 12 sømil fra nærmeste kyst. Foretages udtømning fra en tank til opsamling og opbevaring af kloakspildevand, skal skibets eller platformens fart endvidere være mindst 4 knob, og udtømningen skal ske med moderat udløbshastighed.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte særlige regler om udtømning af kloakspildevand i de i stk. 1 nævnte havområder, herunder forbud mod udtømning i havne, bugter, fjorde og lign. områder eller forbud mod udtømning fra bestemte skibe.

Stk. 3. Miljøministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler fastsætte regler om udtømning af kloakspildevand uden for dansk søterritorium.

Kapitel 7

Affald

§ 21. På dansk søterritorium må udtømning af affald bortset fra frisk fisk og dele deraf ikke finde sted.

Stk. 2. Miljøministeren kan inden for rammerne af Fiskeriministeriets lovgivning og EF-bestemmelser på fiskeriområdet fastsætte regler om udtømning af frisk fisk og dele heraf.

§ 22. I Østersøområdet og Nordsøområdet må levnedsmiddelaffald kun udtømmes, såfremt udtømningen sker mindst 12 sømil fra nærmeste kyst.

Stk. 2. Miljøministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler om udtømning af levnedsmiddelaffald uden for dansk søterritorium, Østersøområdet og Nordsøområdet.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte særlige regler om bortskaffelse af levnedsmiddelaffald fra platforme og fra skibe, der er beliggende inden for en afstand af 500 m fra en platform.

§ 23. I Østersøområdet og Nordsøområdet må udtømning af affald bortset fra levnedsmiddelaffald ikke finde sted.

Stk. 2. Miljøministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler fastsætte regler om udtømning af affald, der ikke er levnedsmiddelaffald, uden for dansk søterritorium, Østersøområdet og Nordsøområdet.

Kapitel 8

Modtageanlæg

§ 24. Miljøministeren kan efter forhandling med trafikministeren fastsætte regler og træffe bestemmelse om oprettelse og indretning af anlæg til modtagelse af rester af olie og skadelige flydende stoffer og kloakspildevand samt affald i havne. Det kan i den forbindelse pålægges bunkringsvirksomheder, virksomheder, som foretager afskibning eller modtagelse af olie eller af skadelige flydende stoffer, og skibsreparationsvirksomheder at etablere modtageanlæg for olie- eller kemikalieblandet ballast- og tankskyllevand.

Kapitel 9

Dumpning

§ 25. Dumpning af stoffer eller materialer må ikke finde sted bortset fra dumpning af optaget havbundsmateriale.

Stk. 2. Det er ikke tilladt med henblik på dumpning bortset fra dumpning af havbundsmaterialer at overlade stoffer eller materialer til transport eller at transportere eller indlaste dem.

§ 26. Amtsrådet (i Københavns Kommune kommunalbestyrelsen) meddeler tilladelse til og fører tilsyn med dumpning af optaget havbundsmateriale.

Stk. 2. I vurderingen af en ansøgning om tilladelse til dumpning af optaget havbundsmateriale skal indgå de forhold og hensyn, der er anført i bilag 1.

Stk. 3. Der må kun meddeles tilladelse til dumpning af havbundsmateriale, såfremt havbundsmaterialet vurderes at indeholde uvæsentlige mængder og koncentrationer af de i bilag 2 nævnte stoffer og materialer, og såfremt disse ikke er tilført havbundsmaterialet med henblik på bortskaffelse.

Stk. 4. Til brug for den i stk. 2 og 3 nævnte vurdering kan amtsrådet stille krav om, at ansøgeren for egen regning lader foretage analyser af havbundsmaterialet.

Stk. 5. Inden for et område, der er udpeget som beskyttelsesområde efter EF-fuglebeskyttelsesdirektivet eller EF-naturbeskyttelsesdirektivet eller et område med en vanddybde på under 6 meter, kan amtsrådet (i Københavns Kommune kommunalbestyrelsen) ikke meddele tilladelse til dumpning af optaget havbundsmateriale, medmindre miljøministeren har meddelt samtykke hertil.

§ 27. Tilladelse til dumpning af havbundsmateriale skal være tidsbegrænset og angive, hvilke stoffer eller materialer der omfattes af tilladelsen, den samlede mængde, positionen for dumpningen og tilladelsens udløbsdato. Endvidere kan der i tilladelsen stilles vilkår om bl.a. fremgangsmåden, herunder om optagning og udlægning, tilsyns- og sikkerhedsforanstaltninger og indberetning. Ved anden bortskaffelse af havbundsmateriale end dumpning kan der fastsættes vilkår om optagningsmetode.

§ 28. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om tilladelsesordningen for dumpning af havbundsmateriale, herunder om ansøgningsindhold, om prøveudtagning og analyser af havbundsmateriale og om amtsrådets vurdering og behandling af sager efter § 26.

Stk. 2. Miljøministeren kan beslutte at overtage amtsrådets beføjelser efter § 26 i sager, der har større betydning.

§ 29. Miljøministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, foretage ændringer i bilag 1 og 2.

Kapitel 10

Anden forurening

§ 30. Miljøministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler om udledning i havet og anden bortskaffelse af stoffer og materialer, der stammer fra undersøgelse eller udnyttelse af undersøiske mineralforekomster, herunder kulbrinter.

Stk. 2. I regler udstedt i medfør af stk. 1 kan det bestemmes, at udledning eller anden bortskaffelse af bestemte stoffer ikke må finde sted, såfremt dette må antages at indebære en væsentlig risiko for forurening af omgivelserne.

§ 31. Afbrænding af stoffer eller materialer på havet må ikke finde sted.

Stk. 2. Det er ikke tilladt med henblik på afbrænding på havet at overlade stoffer eller materialer til transport eller at transportere og indlaste dem.

Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte forbud omfatter ikke

- 1) bortskaffelse ved afbrænding af normaldriftsaffald fra skibe og platforme og
- 2) bortskaffelse ved afbrænding af stoffer og materialer, der stammer fra undersøgelse eller udnyttelse af undersøiske mineralforekomster, jf. § 30.

Stk. 4. Miljøministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler om bortskaffelse af normaldriftsaffald fra skibe og platforme ved afbrænding.

§ 32. Miljøministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler om særlige foranstaltninger, herunder krav til brændstof, om bord i skibe eller på platforme med henblik på begrænsning af luftforurening.

§ 33. Miljøministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler, jf. lovens formål, til forebyggelse og begrænsning af forurening fra aktiviteter på havet, som ikke er omfattet af reglerne i kapitel 2-10.

Kapitel 11

Beredskab

§ 34. Miljøministeren forestår i samarbejde med forsvarret, redningsberedskabet og andre myndigheder, ministeren bemyndiger dertil, bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening af havet og de kystnære dele af søterritoriet.

§ 35. I tilfælde af olie- eller kemikalieforurening forestås sanering af kyststrækninger og bekæmpelse af forurening i havne af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen tilvejebringer en beredskabsplan for iværksættelse af sanering af kyststrækninger i tilfælde af væsentlige forureninger af kyster i kommunen og for bekæmpelse af forurening i havne i kommunen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan pålægge havnebestyrelsen at udarbejde en beredskabsplan for bekæmpelse af forurening i havnen og at drage omsorg for, at det nødvendige materiel er til rådighed.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen underretter amtsrådet og miljøministeren om indholdet af beredskabsplanerne og ændringer og tillæg til disse.

Stk. 5. Amtsrådet samordner de kommunale beredskabsplaner efter forhandling med de berørte kommuner og opstiller på grundlag af de kommunale beredskabsplaner et samlet beredskab samt forestår og koordinerer indsatsen i forbindelse med alvorlige og omfattende forureninger.

Stk. 6. I tilfælde af særlig alvorlige og omfattende forureninger kan miljøministeren bestemme, at sanering af kyststrækninger og bekæmpelse af forurening i havne skal ledes af miljøministeren.

§ 36. Miljøministeren udarbejder efter forhandling med de kommunale organisationer retningslinier for indholdet af beredskabsplanerne og træffer bestemmelse om, på hvilket tidspunkt planerne skal foreligge.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter efter forhandling med de statslige havnemyndigheder,

de kommunale organisationer og havneorganisationerne regler om fordeling af udgifter til beredskab og bekæmpelses- og saneringsforanstaltninger mellem havnebestyrelsen, kommunalbestyrelsen, amtsrådet og staten.

§ 37. Ethvert olietankskib på 150 BRT og derover og alle øvrige skibe på 400 BRT og derover skal have en godkendt beredskabsplan for olieforureningsulykker, der sker på skibet.

Stk. 2. Miljøministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler om beredskabsplaner for skibe over 150 BRT, som er indrettet til, eller som transporter skadelige flydende stoffer i bulk.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 og 2 nævnte beredskabsplaner, herunder at planerne skal godkendes, og at der kan stilles vilkår for sådanne godkendelser.

Kapitel 12

Indberetning

§ 38. Ejere, brugere og førere af samt lodser på skibe og ejere og brugere af og lodser på platforme samt den for platformen ansvarlige skal straks indberette til miljøministeren, såfremt der sker udtømning eller dumpning, som er i strid med loven eller omfattes af § 58. Endvidere skal der straks ske indberetning ved enhver form for kollision eller grundstødning, eller såfremt der af andre grunde er fare for udtømning.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte personer samt førere af luftfartøjer skal straks indberette til miljøministeren, såfremt der fra skibet, platformen eller luftfartøjet iagttages væsentligt spild af olie eller skadelige flydende stoffer.

Stk. 3. Havnebestyrelsen skal straks indberette til miljøministeren, såfremt der i havnen iagttages væsentligt spild af olie eller skadelige flydende stoffer og der er fare for forurening af havet.

Stk. 4. I de i stk. 1-3 nævnte tilfælde skal de nævnte personer efter anmodning give miljøministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger dertil, alle oplysninger, som har betydning for iværksættelse af foranstaltninger for at forhindre eller bekæmpe forurening af havet.

§ 39. Miljøministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte

nærmere regler om den i § 38 nævnte indberetning og om indberetning af anden forurening af havet end den, der omfattes af § 38.

Stk. 2. I regler udstedt i medfør af stk. 1 kan det bestemmes, at der skal ske indberetning til de i henhold til internationale aftaler kompetente udenlandske myndigheder, såfremt skibet eller platformen befinder sig uden for dansk søterritorium.

§ 40. Miljøministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler om indberetning af oplysninger om farligt eller forurenende gods om bord i skibe og om etablering af en ordning for modtagelse, opbevaring og videresendelse af sådanne oplysninger.

§ 41. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at forhandlere, importører, eksportører, befragtere og havnebestyrelser skal oplyse sammensætningen og mængden af de stoffer eller materialer, der ind- og udlastes i danske havne.

Kapitel 13

Indgreb

§ 42. Miljøministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger dertil, og politiet kan med behørig legitimation uden retskendelse foretage de undersøgelser af et skib eller en platform, der er nødvendige for at forhindre eller bekæmpe forurening af havet, såfremt der fra skibet eller platformen er sket eller er fare for udtømning eller udledning, som er i strid med loven eller forskrifter udstedt i medfør heraf, eller som omfattes af § 58. Undersøgelsen må ikke medføre unødigt forsinkelse eller unødigt udgift for skibet eller platformen.

§ 43. Miljøministeren kan forbyde et skib at fortsætte sejlads eller andre aktiviteter eller påbyde, at sejlads eller andre aktiviteter skal følge bestemte retningslinier, såfremt der fra skibet er sket eller er fare for udtømning eller udledning, som er i strid med loven eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller omfattes af § 58, og forbudet eller påbudet er nødvendigt for at forhindre eller bekæmpe forurening af havet.

Stk. 2. Miljøministeren kan træffe foranstaltninger svarende til de i stk. 1 nævnte over for platforme.

Stk. 3. Miljøministeren kan træffe yderligere foranstaltninger end de i stk. 1 og 2 nævnte, såfremt dette er nødvendigt for at forhindre eller bekæmpe forurening, der kan medføre alvorlige skader for havmiljøet.

Stk. 4. Beslutning om forbud eller påbud efter stk. 1-3 skal snarest muligt meddeles føreren af skibet eller den for platformen ansvarlige eller ejeren eller brugeren af skibet eller platformen skriftligt eller telegrafisk med oplysning om grunden til forbudet eller påbudet og i tilfælde af tilbageholdelse med oplysning om de vilkår, hvorunder frigivelse kan finde sted.

§ 44. Såfremt der er sket eller er fare for udtømmning eller udledning, som er i strid med loven eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller omfattes af § 58, og dette medfører udgifter til beredskabs- eller bekæmpelsesforanstaltninger, skal sådanne udgifter for alle rimelige forholdsregler bæres af skibets eller platformens ejere.

Stk. 2. Miljøministeren kan pålægge ejeren af et skib eller en platform at stille sikkerhed for de i stk. 1 nævnte udgifter og bestemme, at skibet eller platformen skal tilbageholdes, indtil sikkerhed er stillet. § 43, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 14

Tilsyn

§ 45. Miljøministeren fører tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne i denne lov og de forskrifter, der udstedes i henhold til loven.

Stk. 2. Miljøministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger dertil, og politiet har mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til et skib eller en platform, herunder til skibets eller platformens papirer, med henblik på at udøve tilsynsbeføjelsen efter stk. 1 og kan udtage prøver for at påse overholdelsen af loven og forskrifter udstedt i henhold til loven. Tilsynet må ikke medføre unødigt forsinkelse eller unødigt udgift for skibet eller platformen.

Stk. 3. For så vidt angår udenlandske skibe og platforme, der er under passage af dansk søterritorium, kan beføjelserne i medfør af stk. 2 kun udøves, såfremt der foreligger begrundet mistanke om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov og forskrifter udstedt i henhold til loven.

§ 46. Miljøministeren kan fastsætte regler om inspektion af olietankskibes lasttanke til konstatering af, om mængden af ladningsrester er i overensstemmelse med oplysningerne om tidligere olielaster og udtømmninger. Det kan herunder bestemmes, at inspektion kan foretages uden retskendelse mod behørig legitimation.

§ 47. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelse af mærkningsmateriale i danske skibe og i udenlandske skibe i dansk havn til sporing af udtømmninger, der ikke er tilladt i henhold til loven, eller af andre former for forurening.

Kapitel 15

Administrative bestemmelser og klage

§ 48. Miljøministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution eller andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.

§ 49. Afgørelser efter denne lov meddeles skriftligt til adressaten. Afgørelse om dumpning af optaget havbundsmateriale meddeles tillige klageberettigede personer, organisationer og myndigheder, jf. § 52, og de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagens behandling.

Stk. 2. Meddelelse til de personer, der er nævnt i § 52, stk. 1, nr. 2, kan finde sted ved offentlig annoncering.

§ 50. Afgørelser, der kan påklages, skal oplyse datoen for klagefristens udløb og i øvrigt indeholde oplysning om,

- 1) at afgørelsen kan påklages skriftligt, og til hvem afgørelsen kan påklages.
- 2) at klage over afgørelser, der er truffet i medfør af § 26, skal indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen, mens afgørelser, der er truffet i medfør af § 43, skal indgives til Tilbageholdelsesnævnet, jf. § 51, stk. 4, og
- 3) at klage skal være modtaget senest ved klagefristens udløb.

§ 51. Amtsrådets eller i Københavns Kommune kommunalbestyrelsens afgørelser om dumpning af optaget havbundsmateriale, jf. § 26, stk. 1, kan påklages til miljøministeren, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Amtsrådets eller i Københavns Kommune kommunalbestyrelsens afgørelse om dumpning af optaget havbundsmateriale inden for de områder, der er nævnt i § 26, stk. 5, kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse. §§ 102, 104, 105, stk. 1, 105, stk. 2, 1. pkt., 106 og 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse. I stedet for de beskikkede sagkyndige medlemmer, der er angivet i § 105, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse, medvirker ved behandling af klagesager efter denne lov sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljøministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra:

- 1) Sammenslutningen af Danske Havne, Foreningen af Danske Privathavne, Københavns Havnebestyrelse, Århus og Ålborg Kommunalbestyrelser, Trafikministeriet, Danmarks Havfiskeriforening, Danmarks Fiskeriforening, Foreningen af Ral- og Sandsugere og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i forening.
- 2) Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen i forening.

Stk. 3. Klage efter stk. 1 sendes til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Denne myndighed sender klagen til klagemyndigheden.

Stk. 4. Forbud eller påbud efter § 43 over for skibe og platforme kan påklages til det Tilbageholdelsesnævn, der er nedsat i henhold til lov om skibes sikkerhed m.v. Tilbageholdelsesnævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 5. I forbindelse med behandling af en klagesag efter stk. 4 indhenter Tilbageholdelsesnævnet en udtalelse om sagen fra en af miljøministeren udpeget sagkyndig.

Stk. 6. Klage efter stk. 2 og 4 indsendes til henholdsvis Miljøklagenævnet og Tilbageholdelsesnævnet.

Stk. 7. Klager efter stk. 1, 2 og 4 skal være indgivet inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse. Når offentlig annoncering finder sted, jf. § 49, stk. 2, regnes klagefristen dog altid fra annonceringsdato.

Stk. 8. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag.

§ 52. Afgørelser efter § 26 kan påklages af

- 1) afgørelsens adressat,
- 2) enhver, der må antages at have en individuel væsentlig interesse i sagens udfald,
- 3) kommunalbestyrelsen,
- 4) embedslægeinstitutionen,
- 5) Danmarks Naturfredningsforening,
- 6) Forbrugerrådet,
- 7) Danmarks Havfiskeriforening,
- 8) Dansk Fiskeriforening,
- 9) Danmarks Sportsfiskerforbund,
- 10) Greenpeace, Danmark,
- 11) Dansk Ornitologisk Forening,
- 12) Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere og
- 13) Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

Stk. 2. Et forbud eller påbud efter § 43 kan påklages af afgørelsens adressat.

§ 53. En tilladelse til dumpning af optaget havbundsmateriale må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Stk. 2. En klage over en tilladelse til dumpning af optaget havbundsmateriale har opsættende virkning, medmindre klagemyndigheden bestemmer andet. Hvis der indgives klage, skal den myndighed, der har meddelt tilladelsen, straks underrette ansøgeren herom.

Kapitel 16

Andre bestemmelser

§ 54. Udlodning i havet af stoffer eller materialer med henblik på videnskabelig forskning i forureningsbekæmpelse eller på at bekæmpe forurening af havet må ikke finde sted uden tilladelse fra miljøministeren. Uden for dansk søterritorium kan tilladelse tillige gives af de kompetente myndigheder i en stat, der har tiltrådt konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet eller konventionen om forebyggelse af forurening fra skibe.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1, 1. pkt., kan kun gives i konkret foreliggende enkelttilfælde eller under særlige omstændigheder for en nærmere angivet periode. Tilladelsen skal angive, hvilke stoffer eller materialer der omfattes af tilladelsen, den samlede mængde og vilkår om opbevaring, udtagning af periodiske kontrolprøver og indberetning.

§ 55. Miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn i

forbindelse med loven og til dækning af havnenes udgifter ved driften af modtageanlæg, jf. § 24.

§ 56. Såfremt der i denne lov eller i regler, der udstedes i medfør af denne lov, stilles krav om anvendelse af bestemte systemer og anlæg, skal disse være godkendt for så vidt angår danske skibe af industriministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, for så vidt angår danske platforme af energiministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, og for så vidt angår udenlandske skibe af kompetente myndigheder i en stat, der har tiltrådt konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet eller konventionen om forebyggelse af forurening fra skibe.

§ 57. Tilladelser meddelt i henhold til denne lov eller en lov, der ophæves ved denne lov, kan til enhver tid ændres eller tilbagekaldes, når hensynet til beskyttelse af havmiljøet gør det fornødent.

§ 58. Bestemmelserne i kapitlerne 2-7 og 9 og 10 og forskrifter udstedt i medfør af disse finder ikke anvendelse.

- 1) når udtømmning, udledning eller dumpning sker for at redde menneskeliv eller af hensyn til skibes, luftfartøjers eller platformes sikkerhed, eller
- 2) når udflydning skyldes skade på skibet eller platformen, skade på skibets eller platformens udstyr eller uundgåelig lækage, forudsat at der, efter at skaden eller lækagen er blevet konstateret, er iagttaget alle rimelige forholdsregler for at undgå eller formindske udflydning, medmindre ejeren, brugeren eller føreren af skibet eller andre, der udfører arbejde i skibets tjeneste, eller ejeren, brugeren eller den for platformen ansvarlige eller andre, der udfører arbejde i platformens tjeneste, har handlet forsætligt eller burde have forudset skaden.

Kapitel 17

Straf, ikrafttræden og overgangsbestemmelser

§ 59. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 10, stk. 1 og 3, § 11, stk. 1 og 2, § 13, § 16, stk. 1 og 3, § 20, stk. 1, § 21, § 22,

stk. 1, § 23, stk. 1, § 25, § 31, stk. 1 og 2, § 37, stk. 1, § 53, stk. 1, og § 54, stk. 1,

- 2) undlader at indhente klassifikation efter § 15,
- 3) tilsidesætter vilkår efter § 27 og § 54, stk. 1,
- 4) undlader at foretage indberetning efter § 38, stk. 1-3, eller undlader at meddele oplysninger efter § 38, stk. 4,
- 5) undlader at efterkomme et forbud eller påbud efter § 43, stk. 1-3,
- 6) modvirker undersøgelser efter § 42 eller tilsyn efter § 45, stk. 2 og 3, og
- 7) modvirker tilbageholdelse efter § 44, stk. 2.

Stk. 2. Straffen kan stige til hæfte eller fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er

- 1) voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare herfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

§ 60. For overtrædelse af § 11, stk. 1 og 2, § 13, § 25 og § 31, stk. 1, kan der pålægges skibets eller platformens ejer eller bruger bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes denne som forsætlig eller uagtsom. For sådant bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.

§ 61. I regler, der udstedes i henhold til § 10, stk. 2, § 11, stk. 3, § 14, § 16, stk. 2, § 17, § 18, § 19, § 20, stk. 2 og 3, § 22, stk. 2 og 3, § 23, stk. 2, § 24, § 28, § 30, § 31, stk. 3, § 32, § 33, § 39, § 40, § 41, § 46 og § 47, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til hæfte eller fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i § 59, stk. 2.

§ 62. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber, anpartsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i love om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 63. Ransagning kan ske i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov og bestemmelser udstedt i medfør af loven i overensstemmelse med retsplejelovens regler herom.

Stk. 2. Indtræder strafansvar efter §§ 59-61, kan det pågældende skib eller den pågældende platform tilbageholdes af tilsynsmyndigheden eller af politiet på tilsynsmyndighedens vegne, indtil bøder og sagsomkostninger er betalt eller der er stillet sikkerhed for betalingen. Sker dette ikke senest 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i skibet.

§ 64. Loven træder i kraft 1. januar 1994, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 37 fastsættes af miljøministeren.

Stk. 3. Ved lovens ikrafttrædelse ophæves lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet.

§ 65. Regler, der er fastsat i henhold til den i § 64, stk. 3, nævnte lov, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler fastsat i henhold til denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

§ 66. Afgørelser truffet efter de regler, der er nævnt i § 64, stk. 3, og § 65, bevarer deres gyldighed, indtil der efter denne lov eller regler fastsat i henhold til denne lov træffes ny afgørelse. Overtrædelse af sådanne afgørelser straffes efter de hidtil gældende regler.

§ 67. Sager, der ved lovens ikrafttræden er under behandling, skal behandles efter de hidtil gældende regler.

§ 68. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, der følger af de særlige færøske og grønlandske forhold.

Stk. 2. For virksomhed omfattet af tilladelser til undersøgelse og udnyttelse af mineralske råstoffer i Grønland, herunder kulbrinter, varetages myndighedsbeføjelserne og -opgaverne i henhold til loven, bortset fra beføjelser til at fastsætte regler i henhold til loven, af energiministeren. Energiministeren kan som led i den samlede myndighedsbehandling af råstofaktiviteter i Grønland, jf. lov nr. 335 af 6. juni 1991 om mineralske råstoffer m.v. i Grønland (råstofloven) og lov om kontinentalsoklen, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 1. maj 1979, fravige bestemmelserne i loven eller regler udstedt i medfør heraf, hvor dette ikke strider mod internationale aftaler.

Stk. 3. Ved lovens ikraftsættelse for Grønland ophæves lov om foranstaltninger mod forurening af havet med olie, jf. lovbekendtgørelse nr. 134 af 28. marts 1978 og lov nr. 290 af 7. juni 1972 om foranstaltninger mod forurening af havet med andet end olie.

Givet på Christiansborg Slot, den 30. juni 1993

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Svend Auken

Bilag 1

Forhold, der skal vurderes i forbindelse med behandling af en ansøgning om tilladelse til klappning:**A. Beskrivelse af klappmaterialet:**

1. Mængde og art af det materiale, hvortil der søges tilladelse til klappning.
2. Indhold af de i bilag 1 anførte stoffer og materialer.
3. Klappmaterialets fysiske, kemiske, biokemiske og biologiske egenskaber.
4. Giftighed.
5. Nedbrydelighed.
6. Ophobning og biotransformation i biologiske materialer eller aflejringer.
7. Kemiske og fysiske ændringer i klappmaterialet efter klappning, herunder eventuel dannelse af nye forbindelser.
8. Sandsynligheden for frembringelse af afsmag eller andre forandringer, der forringer salgbarheden af marine ressourcer (fisk, skaldyr etc.).
9. Generelt skal det overvejes, om der er tilstrækkelig videnskabeligt grundlag med hensyn til karakterisering og sammensætning af klappmaterialet til at kunne vurdere dumpningens påvirkning af livet i havet og over for den menneskelige sundhed.

B. Beskrivelse af klappplads og klappmetode:

1. Geografisk position, dybde og afstand fra kyst.
2. Beliggenhed i forhold til andre områder (f.eks. EF-fuglebeskyttelsesområder, Ramsar-områder, rekreative områder, ynglepladser, reservater, gyde-, opvækst- og fiskepladser samt råstofresourceterråder).
3. Beskrivelse af relevante sedimentforhold.
4. Klappmetode og optagningsmetode.
5. Beskrivelse af relevante vandforhold, herunder spredning (f.eks. strøm, tidevand).
6. Tilstedeværelse og virkninger af igangværende og tidligere udledninger og

klappinger i området (herunder ophobede virkninger).

7. Materialet skal i fornødent omfang omfatte fyldestgørende oplysninger om årlige gennemsnitsværdier for og sæsonmæssige afvigelser i de i dette bilag, dette afsnit, omhandlede forhold.
 8. Generelt skal det overvejes, om der er tilstrækkelig videnskabeligt grundlag for en vurdering af følgerne af den ansøgte klappning.
- C. Almindelige overvejelser og betingelser:**
1. Mulige indvirkninger på rekreative værdier (f.eks. forekomst af flydende eller strandet materiale, uklarhed, dårlig lugt, misfarvning og skumning).
 2. Mulige indvirkninger på livet i havet, vandfugle og deres fourageringsmuligheder, fiske- og skaldyrkulturer, fiskebestande og fiskeri, tangoptagning og -kulturer.
 3. Mulige indvirkninger på anden anvendelse af havet (f.eks. forringelse af vandets kvalitet til industrielle formål, herunder mineral- og råstofudvinding, undervandskorrosion af konstruktioner, gene for manøvrering af skibe på grund af flydende materialer, gene for fiskeri eller navigering på grund af ophobning af affald eller faste genstande på havbunden og beskyttelse af områder af særlig betydning ud fra videnskabelige eller bevaringsmæssige hensyn).
 4. Mulighederne for nyttiggørelse eller den praktiske tilstedeværelse af alternative landbaserede behandlings-, bortskaffelses- eller tilintetgørelsesmuligheder eller mulighederne for at gøre stoffet mindre skadeligt med hensyn til klappning, idet såvel miljømæssige som økonomiske konsekvenser af alternativer til dumpning skal indgå i overvejelserne.

Bilag 2

Følgende stoffer og materialer må kun forefindes i klappmateriale
i uvæsentlige mængder og koncentrationer:

1. Kviksølv og kviksølvforbindelser.
2. Cadmium og cadmiumforbindelser.
3. Antimon, arsen, beryllium, bly, chrom, kobber, molybdæn, nikkel, selen, tin, vanadium, zink og deres forbindelser, samt fosfor.
4. Cyanider og fluorider.
5. Organiske halogenforbindelser (f.eks. PCB, PCT, DDT m.v.) og stoffer, der kan danne sådanne forbindelser i det marine miljø, med undtagelse af stoffer, som er ikke-toksiske eller hurtigt i havet omdannes til stoffer, der er biologisk uskadelige.
6. Råolie og råolieaffald, raffinerede olieprodukter, rester, der fremkommer under raffinering af olie, og enhver blanding, der indeholder noget af disse stoffer.
7. Polycycliske aromatiske carbonhydrider (PAH) og deres derivater.
8. Phenoler og deres derivater.
9. Phthalsyre og dens derivater.
10. Svært nedbrydelige pesticider, begrovningshindrende midler og kemiske stoffer til konservering af træ, tømmer, træmasse, cellulose, papir, huder og tekstiler og deres biprodukter, som ikke omfattes af pkt. 1-9.
11. Svært nedbrydelige giftige organiske silicium-forbindelser.
12. Overfladeaktive stoffer.
13. Ligninstoffer.
14. De chelatdannende stoffer EDTA og DTPA.
15. Stoffer med skadelig virkning for smag og/eller lugt i produkter fra havet, der anvendes til menneskelig føde.
16. Stoffer, som – uanset at de er af ikke-toksisk art – kan blive skadelige på grund af de mængder, i hvilke de klappes, eller som i alvorlig grad vil kunne forringe rekreative værdier.
17. Unedbrydelige plasticmaterialer og andre unedbrydelige syntetiske materialer samt andre materialer og stoffer, som kan flyde i havet eller forblive i suspension eller synke til bunds, og som kan være til alvorlig ulempe for fiskeri, søfart eller anden retmæssig udnyttelse af havet eller mindske dettes rekreative værdi.
18. Beholdere, metalaffald, tjæreagtige stoffer, der kan synke til bunds, og andet omfangsrigt materiale, som kan frembyde alvorlige ulemper for fiskeri eller søfart.
19. Radioaktivt affald eller andre radioaktive stoffer.
20. Materialer i enhver tilstandsform (fast, flydende, gasformig eller levende tilstand) fremstillet til biologisk og kemisk krigsførelse.
21. De af miljøministeren nærmere specificerede stoffer, som efter klappning i havet antages at kunne være kræftfremkaldende.

Bekendtgørelse om fritagelse for mødepligt ved redningsberedskabet og forsvaret under krise eller krig (designering)

I medfør af § 59, stk. 1 og 2, i beredskabsloven, lov nr. 1054 af 23. december 1992, samt § 9, stk. 1, i lov om forsvarets personel, jf. lovbekendtgørelse nr. 822 af 8. december 1986, og efter forhandling med forsvarsministeren, fastsættes:

§ 1. Den, der under krise eller krig har mødepligt ved redningsberedskabet, kan af Beredskabsstyrelsen fritages for mødepligt for at kunne forblive i andre vigtige samfundsfunktioner.

Stk. 2. Den, der under krise eller krig har mødepligt ved forsvaret, kan af Forsvarskommandoen eller Hjemmeværnskommandoen fritages for mødepligt for at kunne forblive i andre vigtige samfundsfunktioner.

Stk. 3. Fritagelse for mødepligt efter stk. 1 og 2 sker som led i planlægningen af det samlede beredskab, herunder politiets beredskab.

§ 2. De enkelte ministre, amtsråd og kommunalbestyrelser m.v. indsender ansøgning til Beredskabsstyrelsen om fritagelse for mødepligt for de, der under krise eller krig skal varetage funktioner som nævnt i § 1, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Beredskabsstyrelsen udsteder et designeringsbevis til den, der fritages for mødepligt.

§ 3. De myndigheder m.v., der er nævnt i § 2, stk. 1, inddrager designeringsbeviset, hvis forudsætningen for fritagelsen ikke længere er til stede. Designeringsbeviset indsendes til Beredskabsstyrelsen.

§ 4. Den, der har fået udstedt et designeringsbevis, er ikke fritaget for pligt til at gøre midlertidig tjeneste under genindkaldelse, mønstring og øvelser m.v.

§ 5. Ved ekstraordinære indkaldelser kan indenrigsministeren og forsvarsministeren, hver inden for deres område, bestemme, at designeringsbeviser sættes ud af kraft.

§ 6. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 1994.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 169 af 26. marts 1976 om designering af civilforsvarets værnepligtige personel ophæves. Endvidere ophæves cirkulære nr. 176 af 15. august 1974 om brandmænds fritagelse for mødepligt ved forsvaret og civilforsvaret.

Stk. 3. Designeringsbeviser udstedt i henhold til hidtil gældende bestemmelser forbliver i kraft indtil 1. januar 1995, hvorefter de skal være erstattet af designeringsbeviser, udstedt i medfør af denne bekendtgørelse.

Indenrigsministeriet, den 6. december 1993

BIRTE WEISS

/ Flemming Klokager

Vejledning om fritagelse for mødepligt ved redningsberedskabet og forsvaret under krise eller krig (designering)

(Til ministerier, styrelser, amtsråd og kommunalbestyrelser m.v.)

1. Indledning

Indenrigsministeriet har efter forhandling med Forsvarsministeriet udstedt en bekendtgørelse om fritagelse for mødepligt ved redningsberedskabet og forsvaret under krise eller krig (designering). Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 1994.

Formålet med bekendtgørelsen er at tilvejebringe fælles bestemmelser for redningsberedskabet (tidligere civilforsvaret og brandvæsenet) og forsvaret for derved at skabe grundlag for en ensartet behandling og vurdering af designeringsansøgninger fra civile myndigheder. Det er endvidere hensigten at forenkle administrationen på området ved at etablere et edbaseret system i Beredskabsstyrelsen (tidligere Civilforsvarsstyrelsen).

Denne vejledning er udarbejdet af Indenrigsministeriet i samarbejde med Forsvarsministeriet og retter sig til samtlige ministerier, styrelser, amtsråd og kommunalbestyrelser m.v.

I vejledningen beskrives formålet med designering samt fremgangsmåden i forbindelse hermed, herunder hvem der har kompetence til at ansøge om designering, ansøgningens indhold samt hvornår fritagelsen for mødepligt bortfalder.

2. Formålet med designering

Værnepligtige har i en årrække efter aftjening af værnepligten i enten redningsberedskabet eller forsvaret mødepligt i tilfælde af en mobilisering. Denne mødepligt fremgår af møde-

befalingen i den pågældendes tjenestebog eller soldaterbog/orlogsbog.

Der kan forekomme tilfælde, hvor en person, der har mødepligt ved redningsberedskabet eller forsvaret, i sin daglige beskæftigelse varetager en vigtig samfundsfunction (nøglefunktion) inden for et område af væsentlig betydning for det samlede beredskab, og hvor den pågældende ikke inden for en rimelig tid vil kunne erstattes. Med udtrykket »det samlede beredskab« menes »totalforsvaret« (dvs. forsvaret, redningsberedskabet, det civile beredskab og politiet).

I disse tilfælde opstår en konflikt mellem den pågældendes mødepligt og behovet for at fastholde den pågældende i den vigtige samfundsfunction af væsentlig betydning for det samlede beredskab.

For at beredskabet skal kunne fungere optimalt under en krise eller krig, er det vigtigt, at konflikter af denne art identificeres og løses som et led i beredskabsplanlægningen. Således skal der allerede i fredstid træffes beslutning om, hvor den pågældende skal forrette tjeneste i en mobiliseringssituation.

3. Planlægningsansvarlige myndigheder

Det fremgår af beredskabslovens § 24, stk. 1, at de enkelte ministre er ansvarlige for planlægning af det civile beredskab inden for eget område. Det følger heraf, at de enkelte ministre som led i denne planlægning også er ansvarlige for at opgøre behovet for designering inden for ministerområdet. Dette ansvar kan inden for

hvert ministerområde delegeres til styrelses-/direktoratsniveau.

Ifølge lovens § 25, stk. 1, er kommunalbestyrelsen ansvarlig for planlægning af kommunens redningsberedskab og civile beredskab. Tilsvarende er amtsrådet i medfør af § 25, stk. 2, ansvarlig for planlægningen af amtskommunens civile beredskab. Det følger heraf, at de amtskommunale og kommunale myndigheder som led i denne planlægning er ansvarlige for at opgøre behovet for designering.

I det omfang offentlige og private institutioner og virksomheder m.v. indgår i planlægningen af det samlede beredskab, påhviler det den myndighed, som er ansvarlig for den pågældende institutions eller virksomheds inddragelse i beredskabet at opgøre behovet for eventuelle designeringer inden for institutionen eller virksomheden.

4. Fremgangsmåden i forbindelse med designering

Det påhviler som nævnt den myndighed, der er ansvarlig for beredskabsplanlægningen at vurdere, om der er behov for at få designeret personale. Dette forudsætter, at der i planlægningsfasen foretages en opgørelse af de personalemæssige ressourcer, og at nøglefunktionerne identificeres.

Den planlægningsansvarlige myndighed må herefter henvende sig til de medarbejdere, der bestrider en nøglefunktion, for at få oplyst, om de har mødepligt ved redningsberedskabet eller forsvaret.

Hvis en medarbejder i en nøglefunktion har mødepligt ved enten redningsberedskabet eller forsvaret, skal den planlægningsansvarlige myndighed, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 1, indsende en ansøgning til Beredskabsstyrelsen om designering.

Ansøgningen skal indeholde følgende oplysninger:

- fulde navn,
- personnummer,
- angivelse af den myndighed vedkommende er ansat ved,
- beskrivelse af den nøglefunktion, der begrunder designeringsansøgningen og
- eventuel angivelse af den personelforvalten-
de myndighed (Beredskabsstyrelsen eller en af forsvarets myndigheder), der har udstedt mødebefalingen samt oplysning om eventuelt medlemskab af Hjemmeværnet.

Hvis ansøgningen vedrører fritagelse for mødepligt ved redningsberedskabet, vurderer Beredskabsstyrelsen muligheden for at fritage den pågældende. Såfremt ansøgningen vedrører fritagelse for mødepligt ved forsvaret, videresender Beredskabsstyrelsen ansøgningen til den relevante personelforvaltende myndighed i forsvaret, der foretager en tilsvarende vurdering af muligheden for at kunne fritage den pågældende for mødepligt ved forsvaret. Det beror således på en konkret vurdering i Beredskabsstyrelsen eller forsvaret om den pågældende kan fritages for mødepligt.

Hvis den pågældende kan designeres, udsteder Beredskabsstyrelsen – også for forsvarets vedkommende – jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 2, et bevis for fritagelsen – et designeringsbevis. Designeringsbeviset sendes til den ansøgende myndighed, som derefter udleverer beviset til den pågældende, som indsætter beviset i sin tjenestebog eller soldaterbog/orlogsbog. Mødebefalingen må ikke fjernes.

Hvis forudsætningen for fritagelsen ikke længere er til stede, jf. § 3, dvs., at den pågældende ikke længere bestrider en nøglefunktion af betydning for det samlede beredskab, inddrager den planlægningsansvarlige myndighed designeringsbeviset, som indsendes til Beredskabsstyrelsen. Herefter er den pågældende ikke længere designeret, og mødebefalingen er igen gældende.

5. Eksempler

- a) En person, der bestrider en nøglefunktion inden for politiet, har mødepligt ved redningsberedskabet. Det påhviler dermed Justitsministeriet (Rigspolitichefen) at ansøge Beredskabsstyrelsen om designering.
 - b) En person, der bestrider en nøglefunktion i Forsvarsministeriet, har mødepligt ved redningsberedskabet. Det påhviler dermed Forsvarsministeriet at ansøge Beredskabsstyrelsen om designering.
 - c) En person, der bestrider en nøglefunktion som f.eks. chef for teknisk forvaltning i en kommune, har mødepligt ved forsvaret. Det påhviler dermed kommunalbestyrelsen at ansøge Beredskabsstyrelsen om designering.
- For så vidt angår den kommunale beredskabsplanlægning, må det som vejledende retningslinje antages, at kommunen har behov for at fastholde de øverste administrative ledere, nøglepersoner inden for kommu-

nens redningsberedskab samt personale med særlig teknisk indsigt inden for f.eks. de kommunale forsyningsvirksomheder.

- d) Ved planlægning af f.eks. sygehusberedskabet må der tages stilling til, hvilke læger og andet personale der bestrider nøglefunktioner. Hvis en eller flere personer – i nøglefunktioner – har mødepligt ved redningsberedskabet eller forsvaret, påhviler det amtsrådet at ansøge Beredskabsstyrelsen om designering.
- e) Hvis en offentlig myndighed har indgået en beredskabskontrakt med en privat virksomhed om leverancer af samfundsvigtig betydnings under krise eller krig, påhviler det den pågældende myndighed at opgøre eventuelle behov for designering i den pågældende virksomhed.

- f) Hvis et amtsråd eller en kommunalbestyrelse har indgået aftale med private redningsvæsener eller andre om at varetage opgaver inden for f.eks. sygetransport eller brandslukning, påhviler det amtsrådet henholdsvis kommunalbestyrelsen at ansøge Beredskabsstyrelsen om designering.

6. Særlige forhold

Personel, der bestrider nøglefunktioner ved redningsberedskabet eller forsvaret i en mobiliseringssituation, kan kun i særlige tilfælde fritages for mødepligten.

Personel, der har indgået en rådighedskontrakt med f.eks. forsvaret, kan ikke fritages for deres kontraktmæssige forpligtelser, så længe kontraktforholdet består. Dette personel kan derfor ikke – som udgangspunkt – fritages for mødepligt.

Indenrigsministeriet, den 6. december 1993

BIRTE WEISS

/ Flemming Klokager